

CHP'nin "tek derdi" hükümet ol(ama)mak

Bir yandan AKP'nin, öte yandan MHP'nin vaatleri ortaltığı kaplarken, CHP'nin de bu yarışta geri kalmaya niyeti pek yok. Aile sigortası, bedelli askerlik vb. üzerinden o

da bu yarışta kendini göstermekte. CHP hükümete gelirse ekonomik büyümeyi istihdamla birlikte götürecekmış! İşsizlik sorunumuz ortadan kalkacaktı! ➤ 16

Dersim irtibat büromuz açıldı!

Gazetemiz daha geniş kesimlere ulaşmak ve onların sorunları ile buluşmak amacıyla artık Dersim'de. Umut Yayıncılık Dersim irtibat bürosu açılıyor. Verilen emeklere, fedakârlıklara ve mücadelelere armağan olsun... ➤ 2

Özgür gelecek

www.ozgurgelecek.net

Sayı: 06 Yaygın süresi

1-14 Nisan 2011

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

Şafak Yolculuğu'na çıkanlar çölün ve yangının ortasında kalacaklardır!

Emperyalistler, Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da başlayan isyanların yangına çevirdiği Libya'ya saldırı. Tam da Irak işgalinin 8. yıl dönümüne, yani **19 Mart**'a denk getirilen ve "Şafak Yolculuğu"

adı verilen emperyalist saldırı ile baskı boyunduruğuna karşı isyan eden halklara, korku mesajı verilmeye ve petrol rezervleri paylaşmaya çalışılıyor.

Bu saldırıya NATO üyesi olarak "biraz geç" dahil olan TC ege-menleri de binlerce insanın katledildiği bu işgal üzerinden kirlı si-yaset yürütmeye çalışıyor.

Altın alta ve "gönülsüz" bir imaj çizerek, Libya halkına yönelik saldırıya katkı sunan ülkemiz emperyalist uşakları, coğrafyamızda ise halka yönelik saldırılarına hız vermiş durumda.

Baharın gelmesiyle birlikte T. Kürdistanı'nda operasyonlarını hızlandıran ve gerillaları işkenceyle katledenler; yaklaşan 12 Haziran seçimlerinin telaşı içinde BDP ve Kürt halkının eylemlerine saldırıyor. Newroz ve ardından başlayan "sivil itaatsizlik" eylemleri karşısında ortaltığı savaş alanına çeviriyor, Kürt çocuklarını ve gençlerini hapsedenlere dolduruyor.

Dünyayı ve ülkemizi talan edenlere karşı tarafımız bellidir! Bu yüzden de görevimiz isyan rüzgarını kuşanarak emperyalizme karşı halkların mücadelesi ile dayanışmak ve Newroz ateşini tüm alanlara yaymaktır!

İSYAN dalgasına müdahale

Tunus, Mısır, Bahreyn ve diğer bölge ülkelerindeki despotları şimdiye kadar garantör olarak besleyen emperyalizm, aynı şekilde Kaddafi'yi de beslemiştir. Diğer bölge despotlarının Kaddafi'den geri kalır bir yanı yokken Kaddafi'ye, Libya'ya yönelmenin ve bunun bir savaşla yapmanın nedenleri yabana atılacak cinsten değildir. ➤ 32

"Ha NÜKLEER ha Tüpgaz ne fark eder!"

Birçok ülke birbiri ardına nükleer santrallerle ilgili açıklama yaparken TC de bu kafiledeki yerini aldı. Elbette yine kendisine yakışır bir şekilde... Dünya, nükleer enerjiden kaçarken Türk egemen sınıfları ise "nükleerden geri adım yok, durmak asla, yola devam" parolası ile hareket ediyor. Bunun ülkemiz işçi ve emekçilerine ne getireceğini tahmin etmek ise zor değil. ➤ 28

08 ➤ "NATO'nun Libya'da ne işi var?"

22 ➤ Libya halkıyla dayanışmayı büyütelim!

23 ➤ Direniş meşalesi Suriye'de!

24 ➤ İsyân bir kez daha başladı

24-25 ➤ Direniş ateşi; yoksulların umudu, zalimlerin korkusu

25 ➤ ABD-Suriye-İran denkleminde Bahreyn

29 ➤ Japonya'da nükleer felaket!

"Bu tokat devlete..."

Sabahat Tuncel'in kitleye saldıran komiserine attığı tokat, çok açıktır ki, Kürt halkının yaşadığı haksız savaş yüzünden beslediği öfkenin bir patlamasıydı ve devleteydi! ➤ 9

"Kararlıyız!"

"Taşeronu kaldıracamız" diyen CHP'nin belediyesi Konak'ta taşeron işçiler işten çıkarıldı ve polis saldırısına uğrayarak gözaltına alındılar. ➤ 4

Kanpana'da direniş...

Tuzla Deri Organize Sanayi'de bulunan Kanpana fabrikası işçileri, çalışma koşullarına karşı çıktıkları ve sendikaya üye oldukları için işten çıkarıldılar, direnişe geçtiler. ➤ 5

Üretici sürekli zarar ediyor

Mersin'in Karaduvar Mahallesi'nde üreticilerle yaptığımız görüşmede, küçük üreticilerin karşılaştığı zorlukları konuştuk. ➤ 7

Özgür gelecek'ten

Ayhan Çarkın hangi çarkın dişlisi?
✓ Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

Krizdeler, sistemleri çürüyor, korkuları büyüyor, saldırıyorlar... ➤ Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

1 Mayıs'a doğru çalışmalarımız ➤ Sayfa 5

Göğün Yarısı

275 kadın milletvekili mi çözecek... ➤ Sayfa 12

Evrensel Bakış

Petrol için çöllere düşen kağıttan... ➤ Sayfa 22

Pusula

Haklılık bilinci zorluklarla... ➤ Sayfa 26

AYHAN ÇARKIN HANGİ ÇARKIN DIŞLİSİ?

Yüz binlerin hınça hınç doldurduğu İstanbul Newroz'undan yansıyan küçük bir görüntü olarak karşımıza çıktı ilkin. Zalim Dehak'a karşı isyan ateşini dağıtmanın ele ele verdiği, yürek yüreğe durduğu, direnişin ve zaferin bayramını yaptığı o gün o da varmış. Sırttan, aykırı bir görüntüyü onunki. O gün Kawaların günüydü oysa Dehakların değil. O ise bunun farkındaymışçasına bağırıyordu; **"Benim ben, bildiğiniz eski özel harekâtçı Ayhan Çarkın. Bu devlet bizi kullanıp attı."** Yaşamımızda yer edindiğinden ve derin paylaşımlarımızın olduğundan ne kadar da emin değil mi? Benim ben, bildiğiniz Ayhan Çarkın! Devrimcileri, ilericileri, yurtseverleri öldürmek, katletmek, yok etmekle mükellef kılınmış böyle lanetli bir mesleğin yaşamımızın tam da orta yerini işgal ettiğini nasıl da kanıksamış. Bunun, Çarkın'ın pişmanlık, günah çıkarma seanslarının ilki olacağını ise kısa süre içinde anlayacaktık. Bir anda gazetelelerin, televizyonların ilgi odağı haline gelen ve tam da bunu istiyormuş gibi davranan Çarkın; karıştığı katliamları sıralamaya başladı; **Tuzla, Perpa, Çifte Havuzlar, Bahçelievler...**

Hayatını devletine adayan, buna rağmen bir paçavra gibi atılmasına içerle-

yen, kırılmış eski bir Özel Harekâtçı profilinin zihinlerimizde oluşmasını istiyor Çarkın. Artık her şey geçmişte kalmıştı! Hesap vermesi gereken de yalnızca kendisi değildi. Kaldı ki birçok operasyonda emirlere rağmen düşmanlarına karşı iyi yürekli davranmış, kimi zaman da kendi meslektaşlarını kurşunlamıştı. Çarkın, CNN Türk'te Cüneyt Özdemir'in, "Sizin katıldığınız operasyonlarda yargısız infaz yapıldı mı?" sorusunu; **"Yapıldı. Bu kan aktıysa devletin elinden aktabilir mi?"** sözleri ile yanıtlasa da hesabı üstlerine kesmenin peşinde. İbrahim Şahin, Mehmet Ağar, Mehmet Eymür hepsiyle hesaplaşmak istiyor Çarkın, asıl derdi onlarla. Söylediklerinin, gerçekte yaptıklarının yanında sözü bile edilmeyeceğinden emin olabiliriz. Kendisine zorla yaptırılmış edasıyla anlattığı tüm bu icraatların, onun gibi devleti adına tetikçilik yapmakla yükümlü olanlar için birer onur olduğunu biliyoruz. Evinin en görünür yerine yerleştirdiği 350'yi aşkın başarı madalyası da bunu gösteriyor zaten.

Çarkın, kurşuna dizdiği-katlettiği, işkence yaptığı insanlar adına pişmanmış gibi bir havaya bürünse de, öylesine doğal hali ve sanki basit birer iş görmüş

tavrı bunu yeterince yalanlıyor. **"İlk olayım TIKKO operasyonuydu. Oradakiler infaz edildi"** sözleriyle unutamadığı "ilk göz ağrısını" nasıl da heyecanlı, gizliden gizliye övünerek anlatıyor.

7 Ekim 1988'de Adapazarı'nda gelen kırmızı renkli aracın içinde bulunan **İsmail Hakkı Adalı, Kemal Soğukpınar, Fevzi Yalçın, Reha Şen**'in bedenleri 300 kurşunla delik deşik edilmişti Tuzla'da. 12 Eylül'den sonra yargısız infazların ilkiydi yaşanan. Çarkın'ın efendileri güpegündüz cinayet işlemekten çekinmemişlerdi.

Tuzla'da toprağa düşenler, bu dünyanın seçkin birkaç üyesidir yalnızca. Onları yok etmekte öyle kolay değil hatta imkansızdır. Çarkın, benzerleri ve efendilerinin hiçbir zaman anlayamayacağı tam da budur.

Çarkın, bu itiraf histerisine tutulduğu sırada basılmamış bir kitap için bir yayınevi basılıyor, onlarca gazeteci yaptığı bir haberden dolayı zindanlarda volta atıyordu. Çarkın'a yapılan bu özel muamele sizin de dikkatinizi çekmedi mi? Devletinin işlediği cinayetleri, katliamları ve infazları büyük bir "cüretle" dünyaya ilan eden Çarkın'a nedense kimse dokunmadı! Gözaltına alındıysa da hemen bırakıldı. Yoksa efendileri, son dönemlerde sıklıkla yaptıkları gibi

işledikleri suçları ortaya döküp, ne kadar temizlendiklerine bizi inandırmaya mı çalışıyor? Çarkın'a da gider-ayak, bu vesileyle de olsa bir kez daha devletine hizmet etme görevi mi verildi? Çarkın'ın bu "şaşırtıcı" demeçleri bu yüzden bir anda ortaya çıkmış olmasın?

Oysa biz ne Çarkın'ın acınası haline şaşırдық ne de itiraflarına! Çünkü biz, Çarkın'ın çarkın küçük, basit ve kanlı bir dişlisi olduğunu biliyoruz! Biz, Çarkın'ı ve suç ortaklarını yaratamı bildiğimizden eminiz! Çarkın'ın içinde debelendiği bu bataklık kurutulmadıkça, onun gibiler de yok olmayacak. Kendine, yığınların emeği üzerinden bir imparatorluk kuranların kapısında bekleyen zavallı bir bekçi köpeğidir Çarkın gibiler. Bu imparatorluk ki; duvarlarının harçları emekçilerin alınları ile yoğrulur; ustaları vahşette mahirdir ve öylesine yüksektir ki her daim karanlık içindedir. Duvarların dışında ise tabiatın bin bir renginden oluşan iklimde nefes alıp veren ve bu dünyanın tam ortasında yükselen bu zulüm abidesine diş bileyen milyonlarca insan yaşamakta! Çarkın'la birlikte tüm insanlığı kurtaracak olanlar da buradakilerdir; İşçiler, emekçiler, ezilenler ve onların öcükleri devrimciler, komünistler.

Bu zulüm kalesinin duvarlarında ilk gediği açanlar, ışığın efendileri!

Jibo Biranina Nergiz Gülmez
Nergiz'in Anısına

NERGİZA CANGORİ

İra 11'e Avrele ye
Wexta tü çuy baran dibari
Gûregura esmanan bû
Di ba û bahoza ve gave da
Bîrusk ketin nava dile me
Roj qemiri ax û av digirin
Lariken dayîkan diçûn erş ûü esmanan
Xwin jî kezeba me diçû

Bele hemre ya cangori
Waye dîsa hat Avrel
Demsal bîhare
Agure şoreşe pezi hilda
Ti ne dide dile Partızanan
Bîhara rengin li benda te yê,
Xuşexuşa ava çeme Munzure ye
Kulîlk bi heft rengin. Nergîza delal
Çiya, deşt û zozanan
Dere xwe vekirin
Xweza ye xwe bi rengan xemilan
Munzur bi hatina te keniya

Nergîza cangori
Ew reya te ranîkiri da
Em di meşin û eme bi meşin
Di ve reda Paşvezivirin tûneye
Di stranü helbeste me da
Behewiti qet tûneye
Ev xwina dikerike weki çeman
Şin dike şax û biraleyan welate nazdar
Doza te doza me yê
Şêre te şêre me yê
Nergîza cangori
Îro yazdehe Avrele yê

Îro dilan û şahiya te ye
Te xwe rengen sor u zer xemilandi yê
Zoroken çavhevi kulîlk komkirin ji bona te
Roja te Pîroz be Nergîza Partızan
Çavbeleka cangori
Em hemû rehêvalen te li virin
Em çu caran te ji birnakin
Kulîlka dile me tuyî
NERGİZA CANGORI
(Tekirdağ F Tipi Hapishane'den bir
ÖG okuru)

CAN NERGİZ'İMİZE

Durduramaz savaş ortasında yürüyüşü, saflardan düşenler. Önümüzde kurşun sağanaklarıyla biçilen bedenlerin verecek hiçbir şeyleri yoktu. Yüreklерinden başka...

Biz ki
Ustasınız yoldaş sevmenin
Umut saklımızda ölümsüz bayrak
Kırmızı kırmızı dalga dalgadır.
Ama biliyoruz ki umudu hak etmelidir
İnanmak yetmez yeniden kurulacağına
Ağzında yepyeni bir türküyü dünyanın
Ve zaferi kutlamak için dövüşmek gerekir

Tohum olup toprağa düşüşünün üzerinden on yıl geçti. Her bahar, her Nisan'da filizlenen Nergizler gibi seni yeniden yeniden yaşıyor, özlüyoruz. Yüreklерimizde, beynimizde hep bizimlesin... Hep seninleyiz.

Gülmez ailesi

Umut Yayıncılık

Dersim İrtibat Bürosu açıldı!

Gazetemiz ezilenlerin, emekçilerin sesidir. İşçilerin, yoksulların, zulme uğrayanların... Ezilenlerin aydınlatılmasını, bilinçlenmesini hedefleyen gazetemizin bunu gerçekleştirebilmesi için de kitlelere ulaşması gerekir. Ne kadar nitelikli olursa olsun kitlelerle ulaşamadığı, onlardan beslenemediği sürece gazetemizin gelişmesi, büyümesi de imkansızdır. Gazetemiz fabrikalardaki işçilere, tarlasında ekinini kaldıran köylüye, gençlere, kadınlara ulaşmalıdır. Gazetemiz Kürt halkına, milli baskıya ve asimilasyona maruz kalanlara ulaşmalıdır.

Bu çabanın bir ürünü olarak gazetemiz daha geniş kesimlere ulaşmak ve onların sorunları ile buluşmak amacıyla artık Dersim'de. Nice yığıtlere ev sahipliği yapmıştır Dersim... Nice türküler söylenmiştir bağrında ve yine nice destanlar yazılmış-

tır koynunda... Böylesine önemli ve değerli bir yerde Umut Yayıncılık Dersim irtibat bürosu açılıyor. Verilen emeklere, fedakârlıklara ve mücadelelere armağan olsun...

Adres: Moğultay Mahallesi Sanat Sokak
No: 12 Dersim

Özgür Gelecek Elazığ'da kitlelerle buluştu

Elazığ Yıldızbağları Mahallesi'nde ÖG dağıtımını yaptık. Dağıtımımız oldukça güzel geçti. Halkımızın, bize gösterdiği ilgi inancımızı bir kat daha artırdı. Eski dönemlerde Moskova Bölgesi diye tanımlanan bölgede yeniden dağıtım başlamak bizim için önemli bir adım. (Elazığ ÖG okurları)

Yaygın süreli **Umut Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.**
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh.
İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN
Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok,
No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34
e-posta: umutyayimcilik@ttmail.com

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02 **Ankara:** Sağlık 1 Sk. No: 17/19 Çankaya Tel: (0312) 430 67 65 **İzmir:** 856 Sokak, No: 48/203 Kemeraltı Konak, Tel: (0232) 446 78 07
Malatya: Dabakhane Mh. Turgut Temelli Cd. Barış İşhanı Kat: 3 No: 95 **Erzincan:** Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3
Tel: (0446) 223 67 18 **Bursa:** Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel,
Tel: (0224) 224 09 98 **Mersin:** Silifke Cd. Çavdaroğlu İşhanı Kat: 3 No: 1/8 Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. No: 12
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 60 958 Faks: 0049 203 40 60 959

DESA'ya öfke

alanlarda büyüyor!

İstanbul: DESA'nın Düzce Sefaköy fabrikalarında 2008 yılından bu yana toplam 41 işçi işten atıldı. Açılan işe iade davalarında DESA haksız bulundu. DESA'ya sipariş veren uluslararası şirketlere karşı yürütülen boykot kampanyası etkili oldu ve kesilen siparişlerin etkisi ile DESA yönetimi Deri-İş ile 24 Ağustos 2009 yılında protokol masasına oturdu. Ancak protokol yükümlülüklerinin yerine getirilmeyerek DESA'da işçilere yönelik baskılar devam etti.

Deri-İş Sendikası 26 Mart günü İzmir, İstanbul ve Avrupa'nın birçok yerinde kitlesel yürüyüşler gerçekleştirdi. Eylemlerin İstanbul ayağında coşkulu bir hava hâkimdi. Taksim Tramvay Duranğı'nda biraraya gelen Deri-İş üyesi işçiler ve destekleyenler "**Müşteriye güler yüz, işçiye zulüm. Sendika düşmanı DESA'dan giyinirken iki kere düşün**" yazılı pankart açtılar. Eyleme DİSK, KESK ve Türk-İş'e bağlı sendikaların yanı sıra direnişte olan **Suni deri, Yeşil kundura, Ontex ve PTT işçileri** de destek verdi. Eylemde konuşma yapan Deri-İş Genel Başkanı **Musa Servi**, DESA'da sürdürülen hak gasplarına karşı DESA işçilerinin onurlu mücadelesinin sürdüğünü ve bu mücadelenin bugün dünyanın birçok yerinde yankı bulduğunu belirtti. Servi ayrıca işten atılan Emine Arslan ve diğer 40 işçinin işe iade davalarını kazanmalarına rağmen işe geri alınmadıklarını belirtti. Eylemde KESK Genel Başkanı **Döndü Taka Çınar**, Nakliyat-İş Genel Başkanı **Ali Rıza Küçükosmanoğlu** ve Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi **Faruk Büyükkucak** da DESA işçileri olmak üzere tüm direnişte olan işçileri selamlayan birer konuşma yaptılar. Konuşmaların ardından DESA mağazasının önünde doğru yürüyüşe geçtiler. Eylem DESA mağazası önünde "**DESA'ya boykot**" sloganları ile son buldu.

Erdemir işçilerinden uyarı eylemi!

Ankara: Zonguldak'ın Ereğli ilçesinde faaliyet gösteren Ereğli Demir Çelik Fabrikaları T.A.Ş. (Erdemir) ile Türk-Metal Sendikası arasında toplu sözleşme görüşmelerinde yaşanan tıkanıklığın ardından işçiler uyarı eylemi yaptı.

ERDEMİR ile Türk Metal Sendikası arasında toplu sözleşme görüşmelerinde yaşanan tıkanıklığın ardından eylem kararı alınmasıyla, Erdemir ana kapısı önünde yaklaşık 3 bin 500 işçinin katılımıyla uyarı eylemi gerçekleştirildi. Türk Metal Sendikası Genel Teşkilatlandırma Sekreteri İsmail Dursun, yaptığı konuşmada; "Bizler 16 ay süre zarfında yüzde 35 eksik ücretli çalışarak işimize ve işyerimize sahip çıktık. Bizler işimizi, iş yerimizi seviyoruz ama bu demek değildir ki; sıfır zamlı sözleşme imzalayalım. Bizler Erdemir ailesine yakışan bir şekilde ve masada sözleşmeyi bitirmek istiyoruz. Bu amaçla mücadelemiz ve eylemlerimiz artarak devam edecektir. Yaşasın dayanışmamız, yaşasın hak mücadelemiz. Bir olalım, iri olalım, diri olalım" dedi.

İzmir: Sistemin taşeronlaştırma saldırılarının azgınca devam ettiği bir süreçteyiz. Birçok yerde özlük hakları için mücadele eden işçilerin direnişleri patlak vermekte. Böylesi bir süreçte bu ateşe bir kibrit de İzmir Konak Belediye işçileri tarafından yakıldı. Biz de işçilerle bir röportaj gerçekleştirdik.

- **Merhaba...**

Adnan Kumru: Merhaba...

- **Bize sürecinizi anlatır mısınız?**

- Eylemin çıkış nedeninden başlayayım. EfeKent şirketi Ocak 2011'de ihaleyi aldı. Bizim duyduğumuza ve belediyenin söylediğine göre 4 aylık bir ihaleydi bu. Bundan önce CeySan şirketinde 18-19 ay kadar çalışan arkadaşlarımız var. Bu 19 aylık süreçte belediye başkanının "*bir daha taşeron olmayacak, ben de zaten taşerona karşıyım. Taşeron olmadan bir sonraki dönemde sizleri belediyenin şirketlerine alacağım*" diye beyanı var. Bu söze istinaden yeni şirket ihaleyi kazanıyor, biz 54-55 gün maaşımızın ve sigorta primlerimizin yattığımızı gördük. Bu duruma karşılık 14-15 arkadaşımız bu durumu protesto etmek ve belediye başkanıyla görüşmek istiyor. Bunu duyan diğer mıntikalardaki arkadaşlarımız da buraya destek vermek istiyor ve belediye başkanıyla konuşuyorlar. Belediye başkanının "*siz benim işçim değilsiniz. Sizin eylem yeriniz burası değil.*"

"Kararlıyız!"

Konuşmanız gereken yer şirketinizdir. 700 milyona çalışacaksınız çalışsın, çalışmayacaksınız dışarıda milyonlarca işsiz var" söyleminden sonra bizim burada sendikalaşma çabamız başladı. O günden, o saatten sonra buradaki direnişin tek amacı sendika ve iş garantisi oldu. Süreç bu şekilde başladı. Şu an 67 kişiyiz ve dönüşümlü olarak kalıyoruz. Gündüzleri işi-hastası falan olanları gönderiyoruz ama herkes burada oluyor.

Sürekli basın açıklamalarımız, yürüyüşlerimiz oldu. 17. gün gecesi 150-200 tane çevik kuvvet 100 civarı zabıta, 100 civarı sivil polis 20-25 arkadaşımıza saldırdılar. Eşyalarımıza el koydular. Gece baskınında 30 kadar arkadaşımızın kimlikleri istendi GBT bahanesiyle ve 45 dakika sonra zabıta amirinin elinde olduğu ortaya çıktı.

- **Peki bu süreçte belediyenin tavrı nasıl oldu?**

- Aramıza katılan arkadaşlarla 120 kişi olmuştuk. Bunların bir kısmı dağılınca şirket yönetimi İstanbul'dan gelecek personelle toplantılar yapıyor. Baskı kurarak onları çalıştır-

maya çalışıyor. Biz en doğal hakkımız olarak işimize sahip çıkmak için çalışan arkadaşlarımızı uyardık. Tabii bu süreçte kavga da ettik. Bizden 3-4 arkadaş, onlardan 22 kişi yaralandı. Alsancak Kıbrıs Şehitleri'nde kavga oldu. Kavga sürecinde gözaltılar da oldu. Gözaltındaki arkadaşlarımızın yanına bir ekip gönderdik ihtiyaçları için. 30-35 kişilik bir grup, arkadaşlarımızımıza saldırdı. Biz böyle olsun istemiyorduk, şiddetten yana değildik. Sonuçta onların istediği oldu, işçiyi işçiye kırdırdılar.

- **Destek konusunda söylemek istediğiniz bir şey var mı?**

- Öğrenci toplulukları, sivil toplum örgütleri, devrimci kurumlar, birçok dernek desteğe geliyorlar, sağ olsunlar. Ama bu destek yeterli mi dersenez; yeterli değil. Şimdi burada biz bir kıvılcım yaktık, taşeronlaştırmaya karşı, sendikalaştırmaya karşı, iş güvencesi için bir adımdı; bunun harlanması lazım. Biz bu gidişe bir dur diyelim dedik ve yaklaşık 29 gündür 67 arkadaşımızla devam ediyoruz direnişe ve edeceğimiz de...

- **Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?**

- Biz burada; bir eylem sürecinde yıldırma-sindirme politikalarının mekanizma şeklinde işlediğini öğrendik. Polis saldırılarının da belediyenin tavırlarının da acımasızca olduğunu gördük. Gene de mücadelemizde kararlıyız ve kazanana kadar da mücadele edeceğiz.

PTT işçilerinin işe iade davası

İstanbul: Direnişte olan PTT işçilerinin işe iade davası 18 Mart günü görüldü. Bakırköy 15. İş Mahkemesi'nde görülen duruşmaya Ontex işçileri ve çeşitli kurumlar da katıldı. Mahkeme heyeti, eksiklerin tamamlanması ve sürecin ayrıntılı öğrenilmesi için duruşmayı 19 Nisan 2011 tarihine erteledi.

"**PTT'de iş daralması var**" denilerek işten atılan PTT işçileri kendilerini Sirkeci Postanesi önüne zincirledi. PTT'de yaşananları kamuoyuna duyurmak için kendilerini zincirleyen 3 PTT işçisi çeşitli sloganlar attı.

Eylemin ilgi toplaması üzerine polis zincirleri kesmeye çalıştı. Saldırıya direnen işçilerden birinin eli yaralandı. PTT müdürlüğünün müdahale edilmemesi yönünde verdiği talimat nedeniyle eylem yaklaşık 1 saat sürdü. İşçilerin PTT İşletim Merkezi'ne girmesi ile birlikte polis işçilere saldırdı. Tekrar direnişe geçen işçiler merdivenlerden sürüklenerek gözaltına alındı. Saldırı sırasında polis, **Cafer Kala** isimli işçinin kafasına telsizle vurarak yaraladı. Gözaltına alınan işçiler Sirkeci Polis Karakolu'na götürüldü. Yaşananları görüntülemek isteyen Özgür Gelecek muhabiri de polisin saldırısına uğradı.

Asil Çelik patronu ile Türk Metal çetesi el ele!

Bursa: Orhangazi ilçesinde kurulu olan Asil Çelik fabrikasında yıllardır örgütlü olan DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası, Asil Çelik patronu ve Türk Metal "Sendika"sı çetesinin saldırısı ile karşı karşıya. Asil Çelik işyerinin toplu sözleşme yetki sürecinin Mayıs ayında başlamasını baltalama ve işçilerin birliğini bozma düşmanlığını haftalardır sürdürmekte. Saldırı sonucu 10'a yakın işçi Birleşik Metal-İş Sendikası'ndan istifa etti. Bu işçilerden 2'si, 25 Mart günü Türk Metal "Sendika"sı tanıtım broşürlerini fabrikaya sokmak isterken işçiler tarafından engellendi. Fabrikanın güvenlikçileri tarafından işçilerin elinden alınan iki kişi daha sonra jandarma eşliğinde fabrikadan uzaklaştırıldılar. Bu esnada Türk Metal çeteleri 10-15 araba ile fabrikanın önüne gelerek "**İşte Sendika İşte Türk Metal**" sloganını atarken Asil Çelik işçileri yuh sesleri ile "Satılmış sendika" sloganları atarak çetecilere doğru yürüyüşe geçti ve çeteciler arabalarına binerek kaçtılar.

Fabrikanın önünde Birleşik Metal-İş Sendikası Şube Başkanı **Ayhan Ekinci** basın açıklaması yaptı. Açıklamada bu çetenin gerçek yüzünü teşhir ederek "Amaçları toplu sözleşme yetkisinde ihtilaf çıkarıp, işçilerin toplu sözleşme hakkını engellemektir" dedi. Açıklamanın ardından sendika yöneticileri ve Asil Çelik işçileri servislere binerek Orhangazi İlçesine gittiler. Burada sloganlar eşliğinde Noter'e giderek yeni işe giren işçilerin üyeliklerini gerçekleştirdiler.

Emekçinin gündemi

Genel hatlarıyla 1 Mayıs'a doğru çalışmalarımız

1 Mayıs hazırlıklarının başladığı bu dönemde gündemin yoğunluğu ve sıcaklığı etkili ve kitlesel bir 1 Mayıs için bize önemli imkanlar sunmaktadır.

* Sınıfın ekonomik demokratik mücadelesinin ivmesinin arttığı bir dönemdeyiz. Bu mücadele içinde bilhassa metal işçilerinin grevi sınıf mücadelesinin gelişimi açısından oldukça önemlidir. Türk Metal'in saat başına 50 kuruş zamla işçilere danışmadan imzaladığı ihanet belgesini yırtmak, işçilerin krizin faturasını ödemeyeceği ilan etmek ve hakların mücadeleye alınacağını göstermek için yıllar sonra greve çıkan metal işçilerine güçlü bir destek sunmamız gereklidir.

* Bununla beraber 3 Nisan'da Ankara'da güvencesiz çalışmaya ve geleceksizliğe karşı farklı konfederasyonlardan ilerici-demokrat sendikaların ortak düzenleyeceği miting hem 1 Mayıs öncesinde sınıfın sesini yükseltmesini sağlayacaktır hem de 3 Nisan eylemi ve Deri-İş Sendikasının DESA karşıtı kampanyasında olduğu gibi DİSK, KESK ve Türk-İş'e bağlı çok sayıda sendikamızın merkezi olarak bir araya gelip direnişleri sahiplenmek, güvencesiz ve kuraldışı çalışmaya karşı mücadeleyi geliştirmek için eylem birliği yapmaları nedeniyle oldukça değerlidir ve bu sendikalarda faaliyet gösteren devrimci demokrat sendikacıların yoğun emeği ile hayat bulmaktadır.

* Bir diğer mücadele alanı ise son zamanlarda kamuoyunun ilgisinin azaldığı Belediye-İş Sendikası İstanbul Şubelerinde Büyükşehir Belediyesi ve Hizmet-İş'in saldırılarına karşı devrimci demokrat işçilerin yoğun emekleriyle verilen mücadeledir. Hizmet İş aracılığıyla işverenin bu saldırıyı bu sene içinde gerçekleştireceği tahmin edildiği halde Belediye-İş içinde genel merkezin muhalefete karşı baskıcı tutumu ve muhalefetin kendi içinde yaşadığı ihanetler sonucunda bu saldırı öncesine alınmıştır. Saldırının ağır bir etkisi olsa da büyük oranda durdurulmasında ve Hizmet-İş'e baskıyla gidenlerin geri gelmeye başlamasında gece gündüz emek veren devrimci-demokrat işçilerin büyük payı vardır. Mevcut sorunun bu derecede ağırlaşmasının esas sebebi sendika içinde muhalefete söz hakkı tanımayan, çeşitli baskı yöntemlerine başvurup tasfiye etmeyi amaçlayan genel merkezdir. Genel merkeze rağmen sendikasını savunan ise işçilerdir. Bizler DDSB'liler olarak etkili olduğumuz şubelerde saldırılara şu ana kadar başarıyla karşı durup geçişlere engel oluşturabilmekte ve diğer şubelerde geriye dönüşler için yoğun çaba harcamaktayız.

* İşçi sınıfı içinde çalışmalarımızı kendisini yalnızca sınıfın ekonomik-demokratik talep ve mücadeleleriyle sınırlandırmamalıdır. Sınıf bilincini geliştirmek için mevcut sisteme karşı bütünlüklü bir yaklaşım sergilemeliyiz. Bunun bir yanı Kuzey Afrika ve Ortadoğu'da gelişen halkların yoksulluğa ve baskıya karşı geliştirdiği isyan hareketleridir. Tunus ve Mısır'dan sonra Yemen'de de yönetimin değişmesini sağlayan, Suriye'de kapsamlı reformları ilan ettiren bu harekete emperyalizmin müdahalesini Bahreyn'le beraber esas olarak Libya'da görmekteyiz. Libya'da petrolü kaybetmemek adına halkın üzerine bomba yağdıran emperyalizme karşı çıkmak ve saldırıya en büyük desteği veren ve İzmir'i komuta merkezi haline getiren devleti protesto etmek sınıf içindeki çalışmalarımızda ihmal etmememiz gereken bir konudur.

* 1 Mayıs çalışmalarımızda seçimlerinde yaklaşmasıyla beraber daha yoğun ve iç içe işlememiz gereken bir diğer konu da sınıf içinde ve saflarımızda şovenizme, milliyetçiliğe ve Kemalizm'den etkilenmelere karşı mücadeleyi geliştirmektir. Bunun en somut yansıması Kürt Ulusal Hareketi'ne ve Kürt ulusunun haklı-demokratik taleplerine yaklaşım meselesidir. Sınıf bilinçli olmanın en temel şartı her türlü baskı ve ayrımcılığa karşı çıkmak ve tüm demokratik talep ve mücadeleleri sahiplenmektir. Ülkemizde de sistemi sarsan mücadelesiyle sınıfın en büyük dostu Kürt ulusal mücadelesidir. Ölüm kuyularına, operasyonlara, siyasal baskılara karşı çıkan, anadilde eğitim talebinde bulunan ulusal mücadele ile sınıfsal mücadele ve talepleri birlikte haykırarak başarıya ulaşmamız açısından vazgeçilemez bir öneme sahiptir.

Kartal: Yine bir hak gaspı ve buna itiraza karşı işten atma.

Fabrikanın adı **Kanpana**, çalışma saatleri 08:00 ve 18:00, gün içerisinde tek bir mola var. Tuzla Deri Organize Sanayinde bulunan Kanpana işçileri çalışma koşullarına karşı çıktıkları için Deri-İş Sendikasında örgütlendiler ve göstermelik sebeple işten atıldılar.

İlk işten atılanlar yine kadınlar. Kadınlara gösterilen tek bir sebep var kadın işçiyi ihtiyaç yok! Bu haksızlığa sessiz kalmayan kadınlar fabrika önünde direnişe geçti. Yani patronun yaptığı hesap tutmadı. İşten atarak diğer işçilere gözdağı veren patron, kadınların direnişe geçebileceğini aklından geçirmemiş anlaşılır. Kadın kimliğinden kaynaklı susacaklarını ve çekip gideceklerini sanmış.

Özgür Gelecek gazetesi olarak 24 Mart günü direnişi ziyaret ettik ve işçilerle sohbet ettik.

- İşten atılma sebebiniz

Baskı ve sürgünlere karşı protesto

Dersim: KESK Dersim Şubeler Platformu üyeleri üzerinde artan baskıları protesto etti. 18 Mart günü saat 13.00'de hastane önünde toplanan KESK üyeleri, **"Baskılar bizi yıldırılmaz"**, **"Zafer direnen emekçinin olacak"** sloganlarıyla Yeraltı Çarşısı'na kadar yürüdü. Coşkulu ve kitlesel gerçekleşen yürüyüş Yeraltı Çarşısı'nda gerçekleştirilen basın açıklamasıyla devam etti. KESK Şubeler Platformu adına yapılan açıklamada; "AKP hükümeti tarafından, Dersim il ve ilçelerde üyelerimize yönelik soruşturma ve sürgün politikaları giderek artıyor. Geçtiğimiz dönemde ilçelerden sürgün edilen üyelerimize destek için yapılan basın açıklamasına katılan üyelerimize yine soruşturmalar açılmıştır. Bizler KESK çalışanları olarak; koruculuk sisteminin ortadan kaldırılmasını, sürgün, ceza ve soruşturmaların geri alınmasını istiyoruz" denildi.

Kanpana'da direniş var...

verene bağlı değiliz. Taşeronla çalışıyoruz. Bundan kaynaklı her türlü hakarete ve tehdide maruz kalıyoruz. Son günlerde ana işte taşeron çalıştırıldığından kaynaklı iyice saldırganlaştılar.

- Direnişe geçtiğiniz gündünden itibaren sizin ya da sendikamızın patronla bir görüşmesi oldu mu?

- Patron bizleri muhatap almıyor. Bizlerden böyle bir şey beklemiyorlardı.

- İçeride çalışan arkadaşlar kapı önündeki direnişe nasıl bakıyor?

- İçeriden direnişe destek alıyoruz, çoğunluğu sağladığımız için. Çalışan arkadaşlar iş yavaşlattılar. Öğlen molalarında yanımıza geliyor destek oluyorlar.

- Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Dilek ve Gaye: Herkesten destek bekliyoruz. Ailemizden ve çevre fabrikalardan her gün destek alıyoruz ama bu desteğin büyümesini bekliyoruz. Her öğlen içerideki arkadaşların gelmesi ve diğer fabrikalardan arkadaşların gelmesiyle fabrika önu şenlik yerine dönüyor. Burada 2 kadın işçiyiz, bu yüzden öncelikle tüm kadınların direnişimizi sahiplenmesini ve destek vermesini bekliyoruz.

nedir ve kaç gündür direniştesiniz?

Dilek: 2 kadın arkadaş cumartesi günü kadın eleman fazlalığı sebebiyle işten atıldık. Çıkarılmamıza dahil hiçbir belge vermediler, hiçbir şey imzalamadık. 4 gündür direnişteyiz. Pazartesi sabahı patron geldiğinde görüşme yapılacağı için üzerimizi değiştirip iş başı yaptık. Saat 10:00'a kadar çalıştık. Yapılan görüşmelerden olumlu bir sonuç çıkmayınca bir süre üretimi durdurduk. Salı sabahı da fabrikaya alınmadık ve kapı önünde direnişe geçtik. İşten atılmamızın asıl sebebi sendikaya üye olmamız. Ben burada 2 yıldır çalışıyorum, Gaye de 7 aydır.

- Çalışma koşullarınızdan bahsedebilir misiniz?

- 8:00-18:00 çalışma saatlerimiz. 1 saat yemek molası dışında molamız yok. Çay, şeker, deterjan vb. malzemeleri biz karşılıyoruz. Servis güzergahında oturmaya yollara yol parası verilmiyor. Ana iş-

"Sağlıkta şiddetin sorumlusu değiliz!"

İstanbul: Sağlık çalışanlarına yönelik şiddet oldukça ciddi boyutlara ulaşmış durumdadır. Bu durum İstanbul Tabip Odası tarafından Taksim Eğitim ve Araştırma Hastane önünde bir basın açıklaması yapılarak kınandı.

"Sağlıkta şiddete son" yazılı pankart açan sağlık emekçileri **"Hekime yönelik şiddete son"** sloganını attı. İstanbul Tabip Odası Başkanı **Taner Gören** sağlık sisteminin dayatmaları sonucu şiddet olaylarının ortaya çıktığını belirtti. Turgut açıklamasında **"sağlık sistemi bizlere bir hastaya en fazla 5 dakika bakabilirsini diyor. Bu imkânsızdır. Bir hastaya bakım süresi ideal olarak 20 dakikadır. Bunun sonucunda yaşanan rahatsızlıkların sorumlusu ise biz oluyoruz"** dedi.

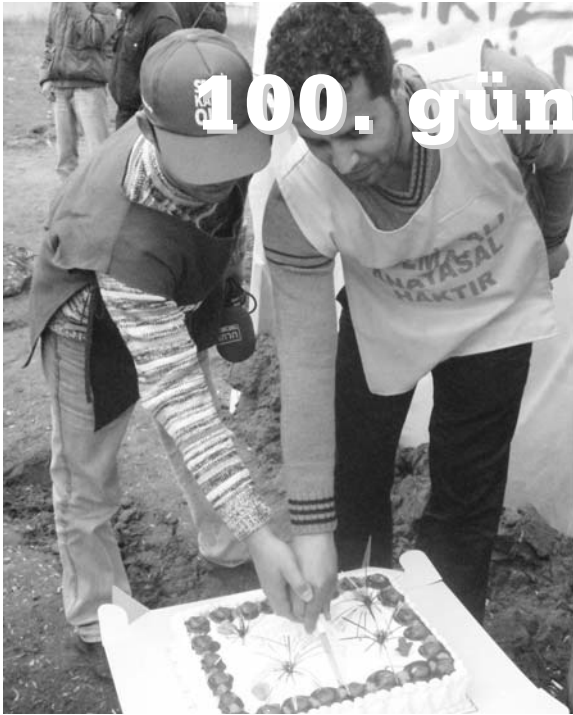
Hava-İş Sendikası'ndan grev uyarısı

Kartal: Hava-İş TİS sürecinin uzaması ve yeni bir teklifle gelmemesine karşı haklarını almak için greve gideceklerini dile getirdi. Sendika ile THY Teknik A.Ş, Toplu İş Sözleşmesi sürecine girmişti.

Yapılan görüşmeler olumsuzlukla sonuçlanmış ve bunun üzerine ara bulucu süreci devreye girmişti. Ara bulucu sürecinin de tıkanması ve yeni bir teklifin gelmemesi üzerine Hava-İş Sendikası bir açıklama yaptı.

Hava-İş; **"Oyalamaya son verin"** çağrısı yaparak, "Sendikamızın şarta bağlanmadan atılacak her olumlu adıma, mutlaka yanıtı olacaktır" dedi.

100. günde moralimiz tam, direnişe devam

hatap almaya başladı. Direniş sayesinde çalışan işçiler fabrika içinde mesai, izin, servis gibi haklardan yararlanmaya başladı.

Devrilen "yüzlerle" zafere

Direnişin 100. gününde işçiler direniş çadırında bir etkinlik düzenledi. "İlk yüzü devirdik, gelecek yüzlere hazırız!" yazılı pankart açan işçiler

"Grup'a sendika girecek, başka yolu yok", "Direne direne kazanacağız", "Birlik mücadele zafer" sloganlarını attılar.

Deri-İş Genel Başkanı **Musa Servi** bir konuşma yaptı. Servi; "Güvencesiz çalışma koşullarının iyileştirilmesi için sendikamıza üye olan işçiler karşısında işverenin tutumu onları işten atmak oldu. Ancak saldırılara karşı sessiz kalamazdık, kalmadık da. İşten çıkarılan üyelerimiz çadır kurarak direnişe geçtiler. Ancak bu 100 gün içerisinde çadır birçok kez saldırıya uğradı. Bu türden saldırılar bizleri yıldırmadı" dedi. Direnişin ilk yüzünü devirdiklerini belirten Servi, konuşmasını "Yaşa-

sın sınıf dayanışması" sözleri ile sonlandırdı. Konuşmanın ardından Suni Deri işçileri Polyplex işçileri ile 100. gün pastası kestiler. Sıcak sohbetlerin edildiği ortamı Lüleburgaz Saz ekibi türküleri ile renklendirdi.

Direnişin 100. gününde Özgür Gelecek gazetesi olarak işçilerden **Bülent Toraman**'ın düşüncelerini aldık: "Direnişimizin 100. günü ve biz bugün burada mücadelemizi sürdürüyoruz. Bu yüz gün içinde birçok kez saldırıya uğradık. Ancak bu saldırılar patronu amacına ulaştıramadı. Aksine saldırılarla direnişimiz daha da büyüdü, kavgaya daha bir güvenle sarıldık. Bugün de direnişimizin 100. gününde içerde ve dışarıdaki tüm arkadaşlarımıza direniş mesajları gönderiyoruz. Birlik, mücadele, zafer diyerek tüm sınıf kardeşlerimizi örgütlenmeye çağırıyoruz. Böylesi bir günde yaşasın sınıf dayanışması sloganı havada kalmalıdır. Bu sloganın hayat bulması demek zaferi daha çabuk kazanmamız demektir.

Biz bugün bu etkinliğimizle dosta düşmana kararlılığımızı gösterdik. Bu açıdan bugün sloganımız şudur. 100. günde moralimiz tam, direnişe devam."

İstanbul: Sendikalı oldukları gerekçesi ile işten atılan Suni Deri işçilerinin direnişi devam ediyor. Fabrika patronunun tutmuş olduğu çeteler ve Bölge Jandarma Komutanlığı tarafından işçiler birçok kez saldırıya uğradı. Trakya'nın keskin soğuşunda direniş çadırı onlarca kez yıkıldı. Her yıkılan çadır tekrar kuruldu ve sloganlar ilk günkü gibi coşkuyla atıldı.

"Kavga bitmedi daha yeni başlıyor!"

"Sendikayı muhatap almam" diyen Suni Deri patronu işçilerin kararlı direnişi karşısında sendikayı mu-

Metal'de grev var

H. Merkezi: Metal sektöründe sancılı başlayan TİS süreci sona erdi. Patron ve Türk Metal-Sen tarafından uzlaşılacak sözleşmeyi Birleşik Metal-İş Sendikası tanımadı. Sendika birçok ilde grev kararını yaşama geçirdi. 21 yıl aradan sonra greve giden Birleşik Metal-İş üyesi işçiler Eskişehir Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Doruk fabrikasına bağlı Süsler Beyaz Eşya önünde "Bu işyerinde grev var" yazılı pankart astılar. Sendika üyesi 600 işçinin katıldığı eylemde açıklama yapan Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı **Adnan Serdaroğlu**, sarı sendikaların, Metal Sanayicileri Sendikası'nın (MESS) dayatmalarına boyun eğdiğini belirterek, "Burada Türk Metal üyesi işçiler için de grevdeyiz" dedi.

24 Mart günü Kocaeli'nin Başiskele İlçesi Standart Raf Deposu'nda da 75 işçi greve başladı. İşçiler tarafından fabrikanın girişine "Bu iş yerinde grev var" pankartının asılmasıyla

başlayan grevde sıklıkla "Metal işçisi yalnız değildir", "Grev onurumuzdur", "Yaşasın haklı mücadelemiz" şeklinde slogan atıldı. Fabrika önünde çekilen halayların ardından metal işçileri adına bir konuşma yapan Birleşik Metal-İş Gebze Şube Başkanı **Hami Baltacı**, sendikalarının tarihi bir adım attığını ve bu amaçla başlattıkları grevin Türkiye işçi sınıfı açısından çok önemli olduğunu söyledi.

Ontex'te direniş sürüyor

İstanbul: Sendikalı ihanete ve fabrika idaresinin saldırılarına karşı direnişe geçen Ontex işçileri, İkitelli Ontex fabrikası önünde direnişlerini sürdürüyor. Canbebe-Canped gibi Ontex ürünlerine yönelik süren boykot kampanyası ise çeşitli eylem ve etkinliklerle devam ediyor. İşçiler, kamuoyuna yaptıkları açıklamada PTT ve Konak belediye işçilerinin yanlarında olduklarını belirterek sınıf dayanışmasının güzel bir örneği olmaya devam ediyorlar. Ontex işçilerinin 24 Mart günü Bakırköy Adliyesi'nde işe iade davası görüldü. Duruşma öncesi Adliye önünde toplanan işçi-

ler "Adalet yerini bulacak. Ontex'de direniş kazanacak" yazılı pankart açtılar. "Canbebe'ye boykot direnişe destek" sloganlarının atıldığı eyleme PTT işçileri de destek verdi.

Eylemde işçiler adına açıklamayı **Gamze Kayhan** yaptı. 2011-2013 TİS sürecinde işçi iradesinin sözleşmeye yansımaları için hazırladıkları TİS taslağını, üyesi oldukları Selülöz-İş'e sunduklarını ve sendika yöneticilerinin işçilerin taleplerini dikte almayarak Ontex patronuyla gizlice sözleşme imzaladığını hatırlatan Kayhan, direnişin ilk günkü kararlılığı ile devam ettiğini belirtti.

Eskişehir'de grevi büyütme çağrısı

23 Mart 2011 tarihinde DİSK Birleşik Metal-İş Sendikası ilk ayağını Eskişehir'in oluşturduğu bir grev başlattı. Dalga dalga yayılan, sadece Eskişehir değil tüm Türkiye'de yankı uyandıran ve daha da büyütme aday olan grev bütün baskılara rağmen sürmekte ve geniş emekçi kitlelerine umut olmaya devam etmekte. Birleşik Metal-İş Sendikası Şube Yönetim Kurulu dayanışmanın önemini

vurgulayarak bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın metninde "Metal sektöründe tarih yeniden yazılıyor, sendikamız ve MESS arasında yürütülen 2010-2012 toplu iş sözleşmesi kapsamında olan 15 bin metal işçisinin grevi 22 Mart'ta İtalyan sermayeli Candy grubunda iki işyerinde başlayarak grev ateşi Eskişehir'den Türkiye geneline yayılıyor. Bilmelidir ki bu grev sadece Doruk işçilerinin değil Birleşik Metal'in değil, şehrimizin ve Türkiye'nin grevidir" denildi.

(Eskişehir YDG)

"Altın madeni ve zehir solumak istemiyoruz!"

Ankara: Siyanür dünya üzerindeki en zehirli bileşiklerden biridir. Az miktarı dahi insan ve diğer canlı türlerinin çoğu için zehirlidir. Bunca zehirli olmasının temelinde diğer bileşiklerle tepkimeye girerek normal biyolojik aktiviteleri sekteye uğratma kapasitesi vardır. II. Emperyalist Paylaşım Savaşı sırasında Nazi toplama kamplarında biyolojik silah olarak kullanılmış olan siyanür, daha önce Bergama'da olduğu gibi şimdi de Kaz Dağları'nda altın arama çalışmalarında karşımıza çıkmakta. Bunun bir doğa ve insan katliamı anlamına geldiğini bilen yöre halkı ve çevreciler, her geçen gün seslerini biraz daha fazla duyurabilmek için eylemlerine devam etmekte.

En son 17 Mart günü **Çanakkale**'nin Lapseki ilçesinde **Kaz Dağları**'ndaki altın madeni arama çalışmalarıyla ilgili düzenlenen bilgilendirme toplantısını, bir grup köylü tenekelerle protesto etti. Lapseki'nin **Şahinli** köyünde, Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğü'nde görevli çevre uzmanı Mehmet Ergün ile çevre mühendisi Efe Yazıcıoğlu'nun katıldığı bilgilendirme toplantısı bir kahvehanede yapıldı. Köy halkının katılmadığı toplantı sırasında, kahvehane dışında toplanan bir grup ellerindeki pankartları açıp; "Altın madeni ve zehir solumak istemiyoruz" dedi.

Grup üyeleri bu sırada tenekelerle, protestolarını sürdürdü. Eski köy muhtarı İsmail Akar, kahvehaneye girip, "böyle devam ederseniz dışarıda toplanan köy halkı toplantıya müdahale edecek" dedi. Akar'ın uyarısı üzerine toplantı yarıda bırakıldı. Bölgeye gelen jandarma "güvenlik" önlemi aldı. Köy halkı protestonun ardından dağıldı.

“Üretici sürekli zarar ediyor!”

Mersin: Mersin'in Karaduvar Mahallesi'nde tarım üreticileri ile yaptığımız röportajda, küçük üreticilerin karşılaştıkları zorlukları, sürekli banka kredi borçlarıyla uğraştıklarını, bir sene sonraya hiçbir şey artıramadıklarını gördük. **İmat Can Çalış ve Semih Bileci** ile yaptığımız röportajda farklı ürünler üretseler de sorunlarının ortak olduğunu anladık.

- Üretimde karşılaştığınız sorunları anlatabilir misiniz?

İmat Can Çalış: Benim 100 dekar tarlam var. Biz seracılık ve açık arazi tarımı yapıyoruz. Genelde domates, biber, maydanoz, nane, roka, narenciye ürünlerini yetiştiriyoruz. Yaptığımız iş çok zahmet isteyen, teferuatı bol olan bir iş, özellikle de seracılık daha fazla emek istiyor. Bizi üretimde en fazla olumsuz etkileyen şey, tohumun, fidenin bize çok pahalıya gelmesi oluyor, bunun yanında da gübre, ilaç, çitil gibi kullanmakta zorunlu olduğumuz girdiler de eklenince karşımıza fahiş bir rakam çıkıyor ancak, biz ürünü satarken neredeyse kâr etmeden satıyoruz, zarar ettiğimiz de oluyor. İşçiliği ve tarlaya verdiğimiz emeği hiç söyleyemiyorum bile. Burada birçok üreticinin cebinde parası olmadığı için bankaların verdiği kredileri almak zorunda kalıyor. Kredi alırken de sigorta olmasını şart koşuyorlar, sigortan yoksa da ek olarak 4-5 bin TL de sigorta için ödeme yapıyorsun, bu da neredeyse bizim bir sene içerisinde kazandığımız para demek oluyor.

Bazen de ürünlere virüs bulaşıyor. Bir kez virüs bulaştığında ise tüm seraya yayılma riski var, poşetleme yöntemiyle önlem almaya çalışıyoruz ama

yine de zarar etmiş oluyoruz. Yani bizim lehimize olan hiçbir şey yok.

- Peki çözüm olarak neler yapılabilir?

- Bizim gibi üre-

ticileri devletin desteklemesi gerekiyor. O da nasıl olur; bizim kullandığımız ürünlerin fiyatını indirerek olur. Biz yeri geliyor bir kilo biberi 1.5 liraya üretiyoruz ama gidip hale 1 liradan satıyoruz, direkt yarı yarıya bir zarar etmiş oluyoruz. Bir de bankacılık sektörünün aradan kaldırılması gerekiyor; çünkü verdiği krediyi fazlasıyla ödemek zorunda kalıyoruz. Bunların yanı sıra üretici ile pazardaki esnaf arasında tüccar, müstahsil gibi kişilerin kaldırılması, bizim ürünü direkt pazar, manav esnafına verebilmemizin olanaklarının yaratılması gerekiyor. Bizim beklemediğimiz, istediğimiz şeyler bunlar.

- Karaduvar'daki üreticiler arasında dayanışma nasıl?

- Burası çok da büyük olmayan bir yer yani herkes birbirini tanıyor. Birinin bir şeye ihtiyacı olduğunda yardım eden birileri illaki bulunuyor. Mesela birinin bir traktöre mi ihtiyacı oluyor,

traktörü olan biri traktörünü veriyor, farklı malzemelere ihtiyaç olduğunda birinden istediğinde hemen veriyor.

- Son olarak bir şey eklemek istiyor musunuz?

- Bizim burada kâr etmek gibi bir amacımız, bir “lüksümüz” artık yok, ancak kendi ihtiyaçlarımızı giderebiliyoruz. 10 yılda bir üründen kâr etmiş oluyorsun o da geçtiğin yılların zararını siliyor ki şöyle de bir durum var biz bir üründen kâr ediyorsak birçok kişi zarar etmiş oluyor.

- Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim.

- Ben teşekkür ederim.

Temel sorun kâr edemememiz!

Röportaj bitiminde İmat Çalış biraz da arkadaşıyla konuşalım diye bizi Semih Bileci'nin yanına götürüyor. Bir de Semih Bileci'den dinliyoruz üreticinin sıkıntılarını.

Semih Bileci: Biz bu serada tere, nane, roka gibi yeşillik üretiyoruz. Bizim temel sıkıntımız ürettiğimiz üründen kâr edememe. Buradan ürünün bağımlı 0.7 kuruşa veriyoruz biz hale, oysa Mersin'deki pazarlara baktığımızda ise bağımlı 25-30 kuruştan görüyoruz. İlaç fiyatları zaten almış başını gidiyor. Biz işin yükünü çekenler olarak doğru düzgün para kazanamazken bazıları köşeyi dönüyor.

Şu tarlalardan kazandığımız sadece bize yetiyor, biz 5 sene önce ne durumdaysak şimdi de öyleyiz. Yani birinci üreticilerin kâr etmesi gibi bir durum yok.

- Yardımcı olduğunuz için teşekkür ederiz.

- Dinlediğiniz için ben teşekkür ederim.

Tüm Köy-Sen çalışmalarına hız verdi...

“Köylülerin örgütlenme hakkının olmadığı” belirtilerek kapatılan Tüm Köy-Sen'in yargı süreci tamamlandı. Trakya'da başlayan sendikal örgütlenme 2005 yılında yargı engeli ile karşılaşmıştı. 2006 yılında bilirkişinin “sendikal örgütlenme yapılabilir” raporuna rağmen yine de yargı engeli kaldırılmamıştı. Dava sürecinde dahi Tüm Köy-Sen köylüler içinde çalışmalarına devam etti. Yasal engellere takılmasına rağmen Tekirdağ'ın Malkara ve Babeski bölgelerinde mitingler yaptı.

Yargıtay 9. Dairesi tarafından verilen, “**üretici köylülerin sendika kurmasının önünde yasal bir engel olmadığı**” yönündeki kararın ardından Tüm Köy-Sen, Trakya'daki çalışmalarına hız verdi. 23 Mart Çarşamba günü bir toplantı düzenleyen sendika yöneticileri, başta Trakya olmak üzere ülkenin birçok yerinde sendikal örgütlenmelerin yaratılacağını belirtti. Toplantıda Nisan ayı sonlarında, Ergene'deki kirliliğe de dikkat çeken, “**Toprağına, Suyuna, Geleceğine Sahip Çık**” adı altında bir Trakya mitingi yapma, Mayıs ayı içinde, üretici köylülerin sorunlarının ve bu sorunlardan kurtulma yollarının tartışıldığı Üretici Köylü Kurultayları düzenlenmesi ve 10 Nisan'da, Tekirdağ Karamusul Köyü'nde miting yapma kararı aldı.

Paranın saltanatına karşı yaşasın derelerin kardeşliği!

İstanbul: Derelerin Kardeşliği Platformu, 9 Nisan 2011 tarihinde Ankara'da yapacakları kitlesel eyleme çağrı yaptı. Platform Dönem Sözcüsü **Ömer Şan**, yaptığı yazılı açıklamada, yerli ve uluslararası şirketlerin Türkiye'nin dört bir yanında büyük bir yağma hareketi yürüttüklerini, paranın gücüne inananların doğaya ve yaşam alanlarına el koymak istediklerini belirtti.

Suya, derelere, vadilere, ovalara, doğal yaşam alanlarına yapılan “vahşi saldırılar” durdurmak için Ankara'ya gideceklerini açıklayan Şan, yazılı açıklamasında “Egemenlerin doğamıza karşı yönelttiği hege-

monyaya karşı doğa haklarını anayasal güvenceye kavuşturmak için Ankara'ya gidiyoruz. Bu çağrı paranın saltanatına karşı derelerin kardeşliğine inananların çağrısıdır. Bu çağrı derelerimize el koymak isteyenlere karşı su ve yaşam hakkı mücadelesi verenlerin çağrısıdır. Bu çağrı Anadolu'dan Mezopotamya'ya, Trakya'ya kadar yaşama can veren bütün akarsulardan, vadilerden, derelerden Ankara'ya akma çağrısıdır. 9 Nisan'da saat 12.00'de Ankara Kolej kavşağında buluşalım. Şimdi mücadele ederek, doğayı ve yaşamı savunanların gücünü, kararlılığını gösterme zamanıdır” sözlerine yer verdi.

Şaşırmadık!

Ankara: Kaz Dağları'nda siyanürlü altın madeni kurmak isteyen firmaların araba tahsis ettiği Milli Parklar Genel Müdürlüğü bürokrati, köylülere karşı şirketleri destekliyor.

Lapseki'nin Şahinli ve Bayramiç'in Kuşçayırı köylerinde halkın tepkisi yüzünden iptal edilen bilgilendirme toplantılarına bakanlık görevlisi olarak Ankara'dan gönderilen bürokrat **Mehmet Ergün**'ün şirketlerin yanında taraf olduğu dile getiriliyor. Köylülerin belirttiğine göre Milli Parklar Genel Müdürlüğü'nde görevli Mehmet Ergün, köylülere “Katılsanız iyi olur, bilgi sahibi olursunuz” şeklinde telefonlarda bulundu.

Köylüler, bakanlık görevlilerinin bu tür toplantılarda ta-

Siyanürcülerden bürokratin altına otomobil!

rafsız olması gerektiğini belirterek bürokratin altıncı şirketlerden yana tavır almasına tepkili. Yine Çanakkale köylülerinin verdiği bilgiye göre bürokrat Ergün, seyahatlerinde altıncı şirketlerin tahsis ettiği aracı kullanıyor. Köylüler, bürokratin bakanlık tarafından uyarılmasını istiyor.

Yukarıdaki haberi okuduğumuzda nedense “aa, nasıl olur, devletin görevlendirdiği bürokrat nasıl olur da altın şirketinin aracını kullanmış?” diye şaşırmadık. Çünkü bu ülkemiz gerçekliğinde hiç şaşırılan bir şey değil. Ta “rahmetli” Özallardan biliyoruz biz devletin bu tarzını, “benim memurum işini bilir” tarzını. Nükleer patlamayı tüp patlamasıyla bir tutan bir Başba-

kan'ın “yönettiği” bir ülkede bu olay devde kulak gibi duruyor. Bu örnekler saymakla bitmez. Kaldı ki bu örnekler en küçük örneklerdir. Büyük devletimiz için siyanürden zehirlenenlerin hiç önemi yoktur. Onların doğasında kâr elde etme hırsı vardır. Bir de bahsi geçen bürokrat; “toplantılara katılırsanız, bilgilendirirsiniz” diye buyurmuş. Biz zaten bilmemiz gerekenleri biliyoruz. Altınızdaki arabanın kimlerin alnteri sömürülerek size verildiğini, siyanürle kaç canlının katıldığını iyi biliyoruz. Ve haykırıyoruz; hesaplaşma günü için, bu değirmenin suyunu keseceğimiz gün için hazırlanmaktayız. Köylerimizi ve hayatımızı koruyacağız.

Türkiye'nin Libya politikası; Dün; "Nato'nun Libya'da ne işi var?" Bugün; "NATO girsin komutası bizde olsun!"

Kaddafi diktatörlüğüne karşı demokrasi ve özgürlük talepleri ile başkaldıran Libya halkı, aynı kavramları kullanan emperyalistlerin hedefinde. Libya, "halkın Kaddafi zulmünden korunması" savı etrafında 19 Mart'ta bombalanmaya başlandı. Halk, artık yalnızca Kaddafi'nin değil aynı zamanda emperyalistlerin bombaları altında can vermekte. Emperyalistler, Libya'da dengelerin değişmesiyle adeta akbaba gibi bu topraklara çörekledi. Emperyalistlerin birbirini ezmesine ilk giren olmak için yarıştığı bu işgalin Libya halkına Kaddafi'den de büyük bir yıkım ve vahşet yaşatacağı açık. Bunun örneklerini daha şimdiden görmeye başladık. Kaddafi'nin hedeflerine atılan çok sayıda füzenin, "yanlışlıkla" sivillerin üzerine düştüğü ve onlarca insanın öldüğü haberleri ajanslara düşmeye başladı bile. Kaddafi'nin bugüne kadar halka yaşattığı zulme, onca katliama ve korkunç yoksulluğa aldırış etmeyen, dahası işbirliği yapan, silah satan emperyalistler, Libya halkı "için" çöllere düşmüş durumda.

Kaddafi'nin isyancılara yönelik katliamını bahane eden emperyalistlerin bu "duyarlılığı" göz yaşartacak cinsten. Sesi en fazla çıkanların on yıllarca bölgeyi sömürgeleştiren, yüzlerce katliamın altına imza atanlar olması da bu ikiye bölümlü tarihin bir tanıklığı olsa gerek. BM kararlarına dayanarak şafak vakti Libya'yı füze yağmuruna tutan "Gönüllülerin" yerini ise NATO aldı. Irak işgali ile karşılaştırıldığında oldukça hızlı ilerleyen bu süreçte TC'nin çizdiği grafik, bölgede oynadığı role ilişkin de çok önemli veriler sunmakta.

Erdoğan'dan "çok güzel" hareketler!

TC'nin Libya'da halk isyanının başladığı andan bugüne değin ortaya koyduğu performans, üzerinde tartışılmayı hak ediyor. Zira ortaya çıkan fotoğraf devletin bölgedeki hareket alanının kırmızı çizgilerini de net bir şekilde ortaya koymakta.

Libya'da halkın direnişe geçmesi ve Kaddafi'nin saldırıları karşısında derin bir sessizliğe gömülen, "Libya'nın iç işleridir karışamayız" türünden açıklamalarla sağır ve körleri oynayan Türk egemen sınıfları, bu noktadan çok övündükleri "oyun kurucu" pozisyonuna gelmiş durumda. Egemen sınıfların bu güzergâh boyunca izlediği yol, yaptığı manevra, aynı zamanda TC'nin Ortadoğu'da nasıl bir rol üstlendiğine ilişkin zengin bir kaynak oluşturuyor.

CeBIT Kongre Merkezinde Türk-Alman Ticaret ve Sanayi Odası tarafından düzenlenen bir konferansta gazetecilerin, "Libya'ya NATO müdahalesi olacak mı?" sorusunu Erdoğan şöyle yanıtlamıştı: "Böyle bir saçmalık olur mu? NATO'nun ne işi var Libya'da? NATO mensubu olan ül-

kelerden birine herhangi bir müdahale yapılması halinde böyle bir şeyi gündeme getirebilir, Türkiye olarak biz bunun karşısında yız". Erdoğan bunları söylerken, 22 Mart günü CNN, ABD Dışişleri Bakanlığına dayanarak yaptığı haberde Türkiye'nin ABD için bölgede koruyucu/hami devlet olacağını yazdı. 23 Mart günü Mekke Ummul Qura Üniversitesi'nde ise Erdoğan'ın Libya'ya bakışı biraz değişmişti!!! "NATO, Libya'nın Libyalılara ait olduğunu tespit ve tescil için oraya girmelidir. Libyalı kardeşlerimiz güçlü, istikrarlı, huzurlu bir geleceği inşa etmek için her türlü imkâna sahiptir. Libyalıların kendi kararlarını vermeleri için fırsat tesis edilmelidir."

Bu tartışmalar devam ederken Fransa'nın önderliğindeki koalisyon güçleri Libya'ya bomba yağdırıyordu. ABD, işgalin BM şemsiyesinden ve Gönüllüler Koalisyonu'ndan çıkarılarak NATO komutasına verilmesi için yoğun bir kulis çalışması yürütürken aynı tarihlerde Dışişleri Bakanı Davutoğlu, "böyle bir koalisyonun oluşması için uluslararası hukukta prosedür vardır. Biz bu prosedüre yeterince uyulduğu kanaatinde değiliz" açıklamasını yapıyordu. Aynı rahatsızlığı Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül "Bu faaliyet Fransa'nın çok önde olmasını bizim anlamamız pek mümkün görünmüyor. BM'nin kararının icracısı gibi olmasını anlamakta güçlük çekiyoruz" sözleri ile dile getiriyordu.

24 Mart'ta ise Erdoğan ve Obama'nın "Bu ülkede geniş kapsamlı bir küresel çaba gerektiği" konusunda anlaştıkları basına yansdı. Buradan da anlaşılacağı gibi Türk egemen sınıfları, ABD'nin Ortadoğu bürosu gibi çalışmaktadır. ABD'nin Libya işgalinin komutası için izlediği politika ekseninde Türkiye tavır almış ve politik arenada Amerikan çıkarlarının sözcülüğünü yapmıştır-yapmaktadır. Bizim için şaşırtıcı olmayan bu gelişmeler, Türk egemen sınıflarının ABD emperyalizmine bağımlılığını da daha geniş kesimler nezdinde yeniden teyit etmektedir.

İşgalin komuta merkezi İzmir'de!

ABD'nin müdahalesi ile işgalin komutası NATO'nun (ABD'nin) eline geçti. Bu sırada Ankara'ya gelen NATO Avrupa Müttefik Kuvvetler Komutanı Oramiral James G. Stavridis ise Dışişleri Bakanı ve Genelkurmay Başkanı ile Libya'daki harekâta Türkiye'nin "katkılarını" görüştü. Libya operasyonuna Türkiye'nin 4 fırkateyn, bir denizaltı ve bir destek gemisiyle en büyük katkıyı sağlaması, ziyaretin "verimli" geçtiğine işaret ediyor. Türkiye, aynı zamanda

Türkiye, Libya hava sahasının kontrol altına alınması için gerçekleştirilecek operasyonu da kumanda edecek.

Libya hava sahasının kontrol altına alınması için gerçekleştirilecek operasyonu da kumanda edecek. Buna göre; Libya hava sahasında uçan unsurlar imha edilecek, meşru müdafaa durumunda kara unsurları yok edilebilecek ve sivil halkın hayatını tehlikeye attığı tespit edilen kara unsurları meşru müdafaa aranmaksızın vurulabilecek!

24 Mart günü ise Meclis hükümetin sunduğu tezkereyi kapalı oturumda görüştü. Ne var ki meclis Libya'ya güç gönderilip gönderilmeyeceğini tartışırken TSK'ya bağlı savaş gemileri çoktan yolu yarlamıştı. Geriye de meclise verilen önergeyi onaylamak kaldı. Tezkere hükümete "bu sürece çok geniş katkılar" yapabilmesi için bir yıllığına neredeyse sınırsız yetkiler verdi. ABD'nin Ankara Büyükelçisi Francis Ricciardone'nin "Türkiye'nin rolü benzersiz. Tarihi ve kültürel nedenlerle Türkiye'nin uzmanlığı çok özel. Beraber gayet güzel işbirliği yapabiliriz" sözleri ise oylamanın perde arkasında kimin olduğunu göstermektedir.

NATO operasyonunun kara ayağının komutası İtalya-Napoli'de, hava harekâtının komutası ise İzmir'de olacak. Libya'yı bombalayacak uçaklar hem buradan kalkacak hem de tüm hava harekâtı için son kararlar buradan alınacak. BM kapsamında Lübnan, Afganistan ve Kosova'da gücü bulunan TSK, bunlara Libya'yı da eklemiş oldu. Kurulduğu günden bu yana ABD'nin çıkarları ekseninde dünya halklarını adeta kılıçtan geçiren NATO, şimdi menziline Libya'yı almış durumda. Türk egemen sınıfları da bu işgalde başrolde. Zaten TC resmi olarak da Libya'da ABD ve İngiliz çıkarlarını temsil edeceğini ilan etmişti.

Zincirin halkasını buradan kıralım!

AKP hükümetinin, yürüttüğü polemik ve manevralarda oldukça rahat hareket ettiği ise dikkatlerden kaçmıyor.

Öyle ki Türk egemen sınıfları Fransa'yla açıktan karşı karşıya gelebilecek bir cüreti de kuşandı. ABD'nin açık desteği elbette bunun temel nedenlerinden. Türk egemen sınıfları, bölgesel avantajlarını da kullanarak bu çıkar dalaşından daha fazla pay kapma peşinde. Bu konuda aralarındaki klik dalaşımını da rafa kaldırdılar. En azından bu konuda!

BDP'nin muhalefet ettiği bu süreçte, CHP'den MHP'ye faşist düzen partileri söylem farklılıklarıyla da olsa son noktada AKP'nin arkasında konumlandı. AKP hükümeti arkasına aldığı bu iç ve dış destekle hareket etmektedir-edecektir. İşgale karşı toplumsal muhalefetin şu an için çok cılız olması da, dikkate alınması gereken önemli bir faktör. Tüm bu faktörlerin koordinatlarını çizdiği düzlem; AKP'nin, kartlarını daha rahat ve açıktan oynamasına olanak tanıyor.

Hatırlanacağı üzere; ABD'nin Irak işgali sırasında gündeme gelen tezkere, 1 Mart'ta yüz binlerin eylemi ile püskürtülmüş ve meclisten geçirilememişti. Oluşan toplumsal tepki egemenler üzerinde ciddi bir basınç yaratmış, hareket alanını kısıtlamıştı. Bunun da etkisiyle TC, Irak'a açıktan muharip güç göndermemiş daha çok lojistik destek sunmuştu. Aynı tarihte başlaması vesilesiyle sıklıkla atıfta bulunulan ve benzer iddialarla gerekçelendirilen Irak işgalinin ortaya çıkardığı tablo, önümüzdeki günlerde Libya'yı nelerin beklediğini anlamamıza yardımcı olabilir. 20 Mart 2003'ten bugüne değin süren işgalde 1.5 milyon Iraklı, işgal güçleri tarafından katledildi. Irak'taki hastanelerin yüzde 12'si kullanılamaz hale geldi, ülke adeta harap edildi. 1 milyon insan mülteci durumuna düştü. "İyi niyetli" ve "sevecen" açıklamalar söz konusu gerçeklerin üstünü örtemez. Libya da bu gerçekliğe doğru yol alıyor. Ne ki bu tabloyu değiştirmek, Libya halkının ve onunla dayanışmayı geliştirecek dünya halklarının elinde. Libya'nın emperyalistler tarafından parçalanmasına, işgal edilmesine, halkın bombalarla katledilmesine karşılık ülkemiz işçi ve emekçilerine önemli sorumluluklar düşüyor: **Emperyalist zincirin halkasını buradan kırmak!**

Kürt Ulusal Hareketi tarafından seçim sonrasında ertelenen eylemsizlik kararıyla birlikte süreç “sivil itaatsizlik” şeklinde örülmeye başlandı. Öncesinde Newroz kutlamalarının yapıldığı alanlarda “demokratik çözüm çadırlarına” yürüyüşler yapılmış ve devletin saldırılarıyla özellikle T. Kürdistan’ında çatışmalı bir süreç başladı. BDP milletvekili **Sebahat Tuncel**’in Şırnax’ta bir başkomisere saldırılardan kaynaklı tokat atması ve BDP Grup Başkan Vekili **Bengi Yıldız**’ın eline taş alması ve bir polisin şapkasını çıkarması tahmin edildiği gibi gündemde çok yer ettirilmiş ve ortaya çıkan eylem ve isyan bu şekilde manipüle edilmeye çalışılmıştır.

Devletin yetkili isimleri hemen vatan kurtarıcılığına soyunmuş ve Tuncel’e “gerekli cevabı” verdikleri rahathımı ya-

“Tokat, başkomiser nezdinde, devlettedir!”

şamışlardır. Devletin bütün gerici güçleri vakit kaybetmeksizin birbiri ardına Tuncel’e ve Yıldız’a tehditler savurup nefretlerini yağdırmış ve tekrar cumhuriyet savcılarını göreve çağırmışlardır. Vekillerin dokunulmazlıklarının kalkması için açıklamalar yapılmış ve savcılara gerekli talimat basın aracılığıyla verilmiştir. Önümüzdeki süreçte vekillerin dokunulmazlıklarının kaldırılması tartışmaları beklenen bir durumdur. “Baş komisere nasıl olur da tokat atılır” diye esip gürleyenler, polisin uyguladığı vahşete seslerini bile çıkarmamakta, soruşturma izni vermeyerek de saldırıların siyasi boyutunu gözler önüne sermektedirler.

Bugün “densiz” açıklamalar yapan Tayyip Erdoğan Sevahir Bayındır’ın polis saldırısına uğramasına karşın ağzını açmamış ve Bayındır’ın ağır yaralanmasını görmezden gelmiştir. Polisi, devletin temsilcisi ilan eden egemenlerin sözcüleri tokatın devlete atıldığını ifade ederek tepkilerini göstermişlerdir. Tam da burada Tuncel de zaten “**bu tokatı baş komiserin şahsında devlete attığını**” ifade etmiştir.

Ancak mesele sorunun ne eksende tartışılacağı sorudur. Sorunu egemen sınıfların sözcüleri ve burjuva-feodal medya bilinçli olarak özünden uzak bir şekilde tartışmaktadır. Kürt coğrafyasında gelişen ve daha da artacağı beklenen serhıldanların, halk hareketlerinin yaşandığı ve ulusal demokratik taleple-

rin çok daha açık bir şekilde talep edildiği ve bu taleplerin “sivil itaatsizlik” denilen eylem tarzıyla yaşama geçirilmeye çalışıldığı bir dönem içerisindeyiz. Eylem tarzını benimsememekle birlikte sürecin nereye evrileceği önemli bir yerde durmaktadır. Kitleyi pasifize eden her türlü eylem tarzı sistemin elini güçlendirir niteliktedir. Dolayısıyla devrimciler açısından “sivil itaatsizlik” olarak adlandırılan ve esas anlamda kitleyi pasifleştiren eylem tarzları genel anlamda kabul edilemezdir. Ancak tekrarlama parasına belirtmek gerekir ki; eylemlerin gelişim seyri ve ele alınmış tarzı esas anlamda önemli bir yerde durmaktadır.

Seçim sürecine girilmiş bulunuyor. AKP hükümetinin önümüzdeki seçimlerde tekrar tek başına hükümeti kurabilecek gücü elde etmesi bekleniyor. Kürt Ulusal Hareketi ile devletin yaptığı görüşmeler süreci seçim sonrasında uzatılmış gibi görünmektedir. Ancak devletin yaptığı operasyonların devam etmesi, AKP’nin süreci uzatmaya çalışması ve AKP’nin Kürt sorununa yaklaşımında esasta bir değişiklik meydana gelmesi; Kürt sorunun izleyeceği seyrinde seçimlerin önemini daha fazla göstermektedir. Kürt hareketinin, süreci esas anlamda seçim sonrasında bırakmakla birlikte; yapılan operasyonlara karşılık misilleme eylemlerinin yapılması, gerillaya, halka ve halkın vekillerine karşılık saldırılar arttıkça bunlara

karşılık serhıldanlar da kendini var edecektir. Esas anlamda eylemsizlik Hazeran’ın ortasına ertelense de gelen her gerilla cenazesi Kürt halkının isyana dönüşecek tepkisini daha fazla açığa çıkaracaktır.

Seçim sürecinde Kürt parlamenterlerin yıpratılmaya çalışılması bilinçli saldırılardır. Özellikle “sivil itaatsizlik” eylemlerinde öne çıkan vekiller çok daha fazla yıpratılmaya çalışılacaktır. Bizler sorunu parlamentodan yana tartışmayız ancak; Kürt Hareketinin çıkardığı parlamenterlere ulusal kimliklerinden kaynaklı haksızlıkların yapılması, saldırılara maruz kalınması bizlerin de bu vekiller de dâhil Kürt siyasetçilerini daha fazla sahiplenmemizi görev haline getirmektedir. Bugün Sebahat Tuncel ve Bengi Yıldız üzerinden yürütülen baskılar Kürt siyasetine olan hazımsızlığın bir göstergesidir. Gerek askeri gerekse siyasi alanda kendini en açık haliyle gösteren faşizm bundan sonraki süreçte “inceltmiş” bir dil kullanılmaktan dahi imtina edeceklerdir. Devlet ve hükümet cephesinden daha çok milliyetçi oylara oynayan AKP hükümeti siyasette “zehirli dil” kullanmaya devam edecektir. Ancak AKP nezdinde TC’nin maskesini düşürecek olan ve devleti zorlayacak olan esas yer T. Kürdistan’ıdır. Bu bilinçle ele alınacak bir seçim süreci, kitle faaliyeti ve Kürt halkına yönelik daha yaşamsal politikalar bizleri beklemektedir.

Halime Baş toprağa verildi

H. Merkezi: Şırnax’ın Güçlükönak (Basa) İlçesi kırsalında 14 Mart’ta çıkan çatışmada yaşamını yitiren HPG gerillası **Halime Baş**’ın (**Şindar Eser**) cenazesi Nusaybin girişinde yüzlerce araçlık konvoyla karşılandı. Cenaze 8 Mart Mahallesi’nde toplanan 15 bin kişi tarafından “Şehid namirin” ve “**Biji Serok Apo**” sloganlarıyla Şiirin Bulvarı’ndan Moris

Mezarlığı’na götürüldü. Yaklaşık 5 kilometre boyunca yapılan yürüyüşün ardından burada “**Çerxa şoresê**” marşı okundu. Daha sonra mezarlıkta bir konuşma yapan BDP Mardin Milletvekili **Emine Ayna**, aynı aileden 7 kişinin yaşamını yitirdiğini belirterek, özgürlük savaşçılarınin ölümsüz olduğunu belirtti.

Ayna’nın konuşmasının ardından binler 1992 yılında yapılan Newroz kutlamasında yaşamını yitirenleri anmak için Ahmet Kaya Köprüsü’ne (Şehitler Köprüsü) doğru tekrar yürüyüşe geçti. Ancak yürüyüşe polis gaz bombaları ve tazyikli su ile saldırdı.

Dersim’de gerilla eylemleri

Dersim: Yerel kaynaklardan aldığımız bilgilere göre Dersim merkeze bağlı **Alacak** köyünde yapılmakta olan karakolun inşaatında kullanılan bir iş makinesi, gerillalar tarafından ateşe verildi. Yapılan eylem sonucunda iş makinesi kullanılamaz hale geldi. Eylem sonrası havadan ve karadan bölgeye çok sayıda askeri güç yığılmış fakat operasyonlar sonuçsuz kalmıştır.

Geçtiğimiz yıldan bu yana Dersim’de yeni karakollar inşa edilmekte eski karakollar ise daha stratejik yerlere taşınmaktadır. Gerilla mücadelesini boğmaya dönük bu çabaya karşı gerillalar geçtiğimiz yıllarda da çeşitli eylemler gerçekleştirmişti.

Dersim’de bir başka eylem ise **23 Mart** günü akşam saatlerinde **Çiçekli**’de bulunan jandarma karakoluna yönelik olmuştur. Karakola yapılan saldırının sonuçlarına ilişkin bir bilgi alınmazken TC askerinin bölgede operasyon başlattığı, operasyonların **Zergavut Ormanları** ile **Beyaz Dağ** bölgesinde yoğunlaştığı öğrenildi.

Amed’de “Sivil İtaatsizlik” eylemleri başladı

BDP ve DTK tarafından “**Anadilde eğitim**”, “**Siyasi tutukluların serbest bırakılması**”, “**Seçim barajının düşürülmesi**”, “**Askeri ve siyasi operasyonların durdurulması**” talepleri için sivil itaatsizlik eylemleri başlatıldı. Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Konukevi önünde yapılacak oturma eylemine Valilik’in izin vermemekle, çadırı kaldırması üzerine binlerce kişi Koşuyolu Parkı’nda toplandı. Selahattin Demirtaş, Gülten Kışanak, Ahmet Türk, Aysel Tuğluk, Emine Ayna, Osman Baydemir ve ilçe belediye başkanlarının da katıldığı oturma eylemine, polis barikat kurarak kitlenin katılmasına izin vermedi. Bunun üzerine üç kola dağılarak bekleyen kitle, alkış ve sloganlar ile kararlılıklarını ifade etti.

Selahattin Demirtaş; bu eylemin siyasi nitelikte olduğunu dolayısı ile muhataplarının İçişleri Bakanı ve Başbakan olduğunu belirtti. Panzerin üzerine çıkan Osman Baydemir, zafer işareti yaparak kitleye seslendi. Baydemir, bu eylemin Kürt sorununun demokratik çözümü için bir duruş olduğunu belirterek, devleti çözüm için adım atmaya çağırıldı. Öğle saatlerinde başlayan eylem gece yarısına kadar sürdü. İkinci gün polis barikatı kaldırarak kitlenin oturma eyleminin yapıldığı alana girmesine izin verdi. (**Amed YDG**)

Hozat’ta Deniz Gezmiş yasağı

Dersim: Hozat Belediyesi tarafından bir caddeye Deniz Gezmiş ismi verilmek üzere alınan karar Hozat Kaymakamlığı tarafından kabul edilmedi. Bunun üzerine Belediye Başkanlığı tarafından Bölge İdare Mahkemesine dava açıldı.

İdare mahkemesi de “Deniz Gezmiş Caddesi” adının ayrımcılığa ve bölücülüğe yol açtığı gerekçesiyle davanın reddedilmesine karar verdi. Hozat Belediye Başkanı **Cevdet Konak** karar sonrası yaptığı açıklamada, “Başbakan, eğer Erdal Eren için çıkıp ağılıyorsa Deniz Gezmiş isminin de bir cadde, bir sokakta yaşatılmasına izin verilmelidir. İnsanları kurşuna dizerek öldüren

Mustafa Muğlalı’nın ismi bir kışlaya verilebiliyor. Türkiye halkı için önemli olan bu insan, Hozat halkı için de önemli bir insandır. Bu yüzden, Hozat halkı Deniz Gezmiş’in ismini bir caddede yaşatmak istiyor. Bu amaçla bütün haklarımızı sonuna kadar kullanıp bu davanın takipçisi olacağız” dedi.

İsyan ve direnişin adı:

İstanbul

İstanbul Kent Konseyi'nin organizasyonu ile Kazlıçeşme'de yapılan Newroz Bayramı kutlamalarına bu yıl da yüz binler katıldı. 20 Mart sabahı erken saatlerden itibaren konvoylar halinde sarı-kırmızı-yeşile bürünerek Kazlıçeşme'ye ulaşan kitle "**Biji serok Apo**", "**AKP şaşırma bizi dağa taşıma**", "**Kürdistan faşizme mezar olacak**", "**Gençlik Apo'nun fedaisidir**", "**PKK burada, halk burada**", "**Şehîd na mirin**" sloganlarıyla alanı doldurdu.

Alanda yakılan Newroz ateşlerinin üzerinden zafer işaretleriyle atlayan gençler davul zurna ve söylenen türküler eşliğinde halaya durdular. Yöresel kıyafetleriyle (Şal u şepik) katılanların ağırlıkta olduğu Newroz Bayramı kutlamalarında yapılan konuşmalarda zaman zaman öfke doruğa çıktı. İnkâr ve imha siyasetinin sularında turlayanlardan AKP'nin ve Genelkurmay'ın ismi zikredildiğinde yuhalayanlar PKK bayrakları ve Abdullah Öcalan posterleri açılarak mesajı okunduğunda ise zılgıtlarla selama durdu.

Öcalan'ın mesajının okunmasının ardından konuşma yapan **Sabahat Tuncel**, Kürt vekiller üzerinde uygulanan baskıların Kürt sorunun çözümünde AKP ve ittifaklarının samimiyetini gösterdiğini belirtirken Ufuk Uras ise Kürt ulusunun ve emekçi halkların Newroz'unu kutladı. Konuşmalar devam ederken TKP/ML-TİKKO militanları "Newroz isyandır" pankartını açarak kitleye ajitasyon çekti. Bu esnada "**Yaşasın partimiz TKP/ML, Halk ordusu TİKKO, TMLGB**", "**Kürt halkına özgürlük halk savaşıyla gelecek**", "**Biji Parti me TKP/ML**" vb. sloganları yükselirken kitle de alkış ve ışıklarla militanları selamladı.

BDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş ise yaptığı konuşmada Başbakan'ın meydanlarda yükselen demokrasi, barış ve özgürlük taleplerine kulak vermesi gerektiğini söyledi.

Demirtaş'ın konuşmasının ardından kutlamalar sanatçıların söylediği

şarkılarla devam etti. Yüzbinlerin akın ettiği Kazlıçeşme'de Partizan da isyan ve direniş çağrılıyla yerini aldı.

1 Mayıs Mahallesi

Newroz 1 Mayıs Mahallesi'nde yürüyüş, basın açıklaması ve ardından yakılan ateşle çekilen halaylarla kutlandı. 21 Mart günü saat 19:00'da Son Durakta toplanan kitle 3001 Caddesi üzerinde sloganlarla vestel karşısındaki sokağa kadar yürüdü. Ardından basın açıklaması yapıldı. Yapılan açıklamada Newroz'un tarihi ve direnişlerini anlatan açıklamanın ardından Newroz ateşi yakıldı ve ateşin başında türküler eşliğinde halayla çekildi.

(1 Mayıs Mahallesi ÖG okurları)

Gülsuyu

Partizan tarafından organize edilen Newroz kutlaması, 20 Mart Pazar günü saat 19.00'da Kaşgarlı İlköğretim okulu önünden Özgürlük Meydanına yapılan yürüyüşle başlatıldı. "**Newroz isyandır, isyanı kuşan**", "**Newroz isyandır isyanı büyütelim**" Partizan imzalı iki ayrı pankartın taşındığı

yürüyüşün ardından eylem Özgürlük Meydanında gerçekleştirilen saygı duruşu ve yapılan açıklamanın ardından Newroz ateşi yakılarak sona erdi.

(Gülsuyu ÖG okurları)

Ankara

Geçen yıllara oranla çok daha coşkulu, çok daha kitlesel geçen Newroz

eylemi içimizi ısıttı. Ankara Partizan olarak bizim de destekçi olarak katıldığımız eyleme rengini veren Kürt ulusu geçen yıllara oranla daha coşkulu idi. Dört bir yanı sarı, kırmızı, yeşil renklerle donattılar. Kentin merkezindeki eylemde Partizan da kitleselliği ve coşkusuyla yerini aldı. "Toplu mezarlara, bilinmeyen dil safsatalarına, açılım aldatmacalarına, imhaya, inkara, asimilasyona karşı EM LIVIRIN!" yazılı pankartla alana giren Partizanlar Newroz'un isyancı ruhuna uygun bir şekilde sloganlarını haykırdılar. Bunun yanı sıra Tuzluçayır Mahallesi'nde de bir Newroz kutlaması örgütleyen devrimci, demokrat, ilerici kurumlar Tekmezar Parkı'nda toplamı yolu kapatarak yürüyüşe geçti. Tuzluçayır Meydanı'na gelindiğinde kutlama saygı duruşu ile başladı. Newroz ateşinin yakılması ve marşların söylenmesiyle süren etkinlik ara sokaklarda yapılan yürüyüşle sonlandırıldı. Partizan olarak bu eylemin de örgütleyicisi olarak alandaki yerimizi aldık. (Ankara Partizan okurları)

Malatya

Newroz belediye binası arkasında BDP'nin çağrısı ve kurumların da katılımı ile örgütlendi. 20 Mart Pazar günü yapılan kutlamaya Partizan da katıldı. İl, ilçe başkanları kurum temsilcilerinin konuşmalarının ardından Newroz ateşi yakıldı.

Mersin

Mersin'de bu yıl Newroz çeşitli eylem ve etkinliklerle kutlandı. 18 Mart'ta Demirtaş Mahallesi BDP temsilciliği önünde yapılan etkinliğe çevik kuvvetin gazlı saldırısı sonucu akşam saatlerinde çatışma çıktı.

20 Mart'ta

BDP öncülüğünde örgütlenen Newroz, Metropol miting alanında yurtsever kitlenin tüm coşkusuyla kutlandı. Newroz ateşini çatışmalarda yaşamını yitiren çocukların annelerinin tutuşturduğu mitingde BDP Muş Milletvekili Sırrı Sakık da konuşmacıydı. Partizan da

"**Newroz Zulme Karşı İsyandır! Newroz Piroz Be**" yazılı pankartla alanda yerini aldı. Mersin Üniversitesi'nde ise Newroz 21 Mart'ta halaylar çekilerek kutlandı.

Bursa

Yaklaşık 5 bin kişinin katıldığı kut-

lama BDP, EMEP, EHP, ESP, Sosyalist Yeniden Kuruluş, SODAP, Partizan tarafından oluşturulan Tertip Komitesi tarafından organize edildi.

Newroz 20 Mart 2011 günü, "**Newroz direniştir, Newroz özgürlüktür, Newroz halkların kardeşliği**" pankartlarının açıldığı Gökdere Meydanı'nda Türkçe ve Kürtçe konuşmalarla kutlama gerçekleştirildi.

Devrim ve demokrasi şehitleri için saygı duruşuyla başlayan Newroz'da kurum temsilcileri halkı selamlayarak Newroz ateşini yaktılar. Tertip Komitesinin ortak metnini EMEP İl Başkanı İskan Yıldız okudu. BDP Bursa İl Başkanı Hüseyin Armağan ve BDP PM Üyesi Şefika Gürbüz de söz aldı. Partizan olarak biz de "İmha ve inkar saldırılarına karşı Newroz ateşiyle özgürleşmeye! Newroz Piroz be!" pankartıyla Newroz Bayramı kutlamalarında yerimizi aldık. Bayram havasının hakim ol-

duğu kutlamanın bitmesinin ardından slogan atarak topluca yürüyen kitleye polis saldırısı gerçekleşti. Yaşanan saldırıda bir kişinin burun kemiği kırıldı.

Dersim

Dersim'de 21 Mart Pazartesi günü **Partizan**, DHF ve **EÖC** olarak örgütlenen bir etkinlikle Newroz selamlandı. Devlet Hastanesi önünde toplanan kitle, "**Biji Newroz-Newroz piroz be**", "**Newroz isyandır isyan dağlarda**", "**Kürt halkına özgürlük halk savaşıyla gelecek**" vb. sloganlar ile "**Kawa'nın isyanı zulme başkaldırıcıdır**" pankartı arkasında yer altı çarşısına yürüdü.

Saygı duruşunun ardından kurum temsilcileri tarafından selamlamalar yapıldı. Partizan, DHF ve Emek ve Özgürlük Cephesi adına yapılan ortak açıklamada; "Bugün ülkemizin her yanı ya maden şirketlerine ya da HES şirketlerine peşkeş çekiliyor. İlimizde de baraj projeleri doğamızı ve yaşam alanlarımızı tehdit ediyor" denildi. Daha sonra Newroz ateşi yakılıp, halaylar çekildi.

İzmir

* Ege Üniversitesi'nde Newroz her yıl olduğu gibi bu yıl da Edebiyat Çimlerinde gerçekleşti.

(DEVAMI 11. SAYFADA)

Saat 12.00'de başlayıp 18.00'de son bulan kutlamalara biz de YDG olarak katıldık. Alanın ortasında yakılan Newroz ateşinin etrafında yüzlerce üniversiteli genç saatlerce halay çekti, sloganlar attı.

Ege Newroz kutlamalarında İzmir MKM sanatçıları sahne aldı.

(Ege YDG)

* Ege Üniversitesi'nde Newroz öncesi YDG yazılamaları yapıldı. "GelecekSizsiniz", "Bologna'ya dur de", "Sözleşmeli öğretmen olmayacağız" vb. sloganlar duvarlara yazıldı. Ayrıca Birçok noktaya YDG imzaları atıldı.

Yine bir noktaya da "Newroz piroz be" yazılarak gençliğin Newroz'u kutlandı.

* Newroz kutlamaları için 10 binlerce kişi yıllardır Newroz kutlamalarına yasaklı olan Gündoğdu Meyda-

nı'na akın etti.

Kutlamalara Partizan da "Roja berxwedan ü serhildana Kurd'a newroz piroz be" yazılı Partizan imzalı pankartla; Sümerbank önünden alana yürüyerek katıldı. Partizan korteji kitleselliği ve coşkusuyla alana farklı bir renk kattı. Ayrıca alanda gazete dağıtımı ve Partizan imzalı "Newroz piroz be" yazılı kalemler dağıtıldı.

Kutlamalar ilk olarak demokrasi ve özgürlük mücadelesinde şehit düşenler anısına saygı duruşuyla başladı. Daha sonra tertip komitesi adına söz alan **Meliha Kayacı** siyasal sürece yönelik bir değerlendirme yaptı. BDP PM üyesi **Mehdi Perinçek** ise yaklaşan seçimlerde Kürtlerin daha iyi temsil edilebilmeleri için seçimlere daha güçlü katılım çağrısı yaptı.

Miting alanında Kadifekale'de

1992 yılında bedenini ateşe veren Rahşan Demirel'in dev bir posteri sahneye asıldı, ayrıca Rahşan'ın ses kaydı dinletildi. Newroz'a direnişte olan Konak Belediyesi taşeron işçileri de katıldı.

Erzincan

20 Mart Pazar günü Erzincan'ın Cumhuriyet Mahallesi'nde gerçekleştirilen miting devrim ve demokrasi şehitleri adına yapılan saygı duruşu ile başladı ve BDP il başkanı bir konuşma yaptı. Ardından tutuklu bulunan BDP'li Ayhan Pakkan tarafından yollanan mektup okundu. Ardından Partizan adına bir konuşma yapıldı ve sembolik Newroz ateşi yakıldı. Newroz'a Erzurum'dan katılmak için yola çıkan BDP PM üyesi Hasan İlder Erzincan girişinde mitinge katılımını

engellemek amacıyla kolluk kuvvetleri tarafından gözaltına alındı. Kolluk kuvvetleri barikatlarla miting alanlarına giren sokakları kapatarak katılımı engellemeye çalışmıştır lakin kitle coşkusu yitirmeden kutlamayı gerçekleştirdi.

Erzincan'da Newroz coşkusu merkezde sınırlı kalmadı ve Kavakyolu ve Çağlayan beldelerinde 21 Mart akşamı kutlamalar gerçekleştirildi. Her iki beldede de kutlamalar demokrasi ve devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başladı ve yapılan konuşmalarla devam etti. Kavakyolu'nda müzik dinletisi ile süren kutlama, Çağlayan'da bir grubun söylediği ezgiler ve davul-zurnayla devam etti. Kutlamalarda 'Newroz isyandır isyanı kuşan', "Yaşasın halkların kardeşliği" vb. sloganların haykırıldı.

Kürt halkı evladına sahip çıktı

H. Merkezi: Şırnak'ın Güçlükönak İlçesi kırsalında 14 Mart gecesi TC ordusu ile HPG gerillaları arasında çıkan çatışmada katledilen Suriyeli İsmail Burunî'nin cenazesi 25 Mart günü Mardin'in Nusaybin ilçesine getirildi, oradan da defnedileceği yer olan Suriye'ye götürüldü. Mardin halkı evladını sahiplenmek ve ona son görevini yerine getirmek için sokaklara aktı. Şehit gerilla, Mardin BDP milletvekili Emine Ayna'nın da bulunduğu 10 bin kişi tarafından Suriye'ye uğurlandı. Cenaze, uzun bir araç konvoyu ile önce Nusaybin'e getirildi. Cenazenin gönderilmesinden sonra kitle, 27 Mayıs Caddesi doğru yürüyüşe geçti. Yola barikat kuran polis, halka gaz bombası ve tazyikli su ile saldırdı. Kitle ise polise taş ve havai fişekle karşılık verdi. İlçenin her tarafına yayılan çatışmalar 3 saat kadar sürdü.

Binler gerillayı bağına bastı

H. Merkezi: Bingöl'ün Adaklı ve Kığı ilçeleri arasında bulunan İlbey Vadisi'nde 18 Mart'ta çıkan çatışmada yaşamını yitiren 4 gerilladan **Ferit Aras**'ın cenazesi, ailesi tarafından Elazığ Eğitim ve Araştırma Hastanesi Morgu'ndan alınarak Mersin'e doğru yola çıkarılmıştı. 25 Mart günü Mersin'e getirilen Aras'ın cenazesi, Toroslar ilçesinde bulunan Güneykent Mezarlığına 20 bin kişinin katıldığı bir yürüyüşle getirildi. Eylem boyunca sık sık "Şehit Namırın" ve "İntikam" sloganları atıldı.

GEÇİCİ GÜVENLİK BÖLGESİNE İPTAL

Dersim: Dersim'de 2009 Mayıs ayı tarihinden itibaren başlatılan ve 5 bölgeyi kapsayan **geçici güvenlik bölgesi** uygulaması bu tarihten itibaren süreklilik kazanmıştı. Bu uygulama sonucunda köylüler yaylalara çıkamamış, temel geçim kaynakları olan hayvancılık faaliyetleri sekteye uğramıştı. Geçici güvenlik bölgelerinden biri olan **Nazımiye İlçesi Büyükyurt Köyü**'ne bağlı Dokuzkaya Mezrası'ndaki köyüne gidemeyen Ali Karabulut, avukatı İHD Dersim Şube Başkanı **Barış Yıldırım** aracılığıyla Malatya İdare Mahkemesi'ne işlemin iptali istemiyle dava açtı. Mahkeme 2 Şubat 2011 tarihinde verdiği kararda işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı sonuç ve kanaatine vararak

ÇEMİŞGEZEK'TE TOPLU MEZAR AÇILMADI

Dersim: Ülkenin çeşitli yerlerinde ortaya çıkartılan toplu mezarlardan biri de Dersim'in Çemişgezek ilçesi Akirek (Gözlüçayır) köyünde ortaya çıktı. 1997 yılında şehit düşen 19 gerillanın bulunduğu toplu mezarın açılması için gerillaların aileleri ve avukatları başvuruda bulundu. Malatya Özel Yetkili Cumhuriyet Savcılığı tarafından başvuruya olumlu yanıt verilmişti. Aileler ve avukatlar hazırlıklarını yapıp Çemişgezek'e gidecekleri gün savcılık "uzman bulunmadığı" gerekçesiyle kazıyı ertelediği açıkladı.

Toplu mezarda çocuklarının bulunma ihtimali olan il dışındaki aileler ise, kazı yapılacağı haberini alınca Dersim'e hareket etti. Açıklama yapan

işlemi iptal etti.

Konuya ilişkin bir açıklama yapan davacı Ali Karabulut'un avukatı Barış Yıldırım, Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde Genelkurmay Başkanlığı tarafından hukuka aykırı şekilde birçok alanın geçici güvenlik bölgesi ilan edildiğini söyledi ve "Gerek Tunçeli'deki gerekse de Doğu ve Güneydoğu'daki geçici güvenlik bölgelerinin birçoğu bu kritere sahip değil. Terörle mücadele konseptiyle veya gerekçesiyle hiçbir yer güvenlik bölgesi ilan edilemez, kanun açık. İdare Mahkemesi iptal kararı verdi. Geçici güvenlik bölgesi olarak ilan edilen yerler ne eğitim atış alanı ne de tatbikat sahası. Bunun dışında askeri tesisler de yok" dedi.

Yıldırım sözlerini "Karar emsal nitelikte. Bu yönlü olarak geçici güvenlik bölgesi uygulamasına dahil olarak dava açılması halinde yine iptal kararı verileceği kanaatindeyiz. Genelkurmay Başkanlığı'nın bundan böyle bu uygulamaları kaldırması yönünde işlem tesis etmesi gerekiyor. Karar, Dokuzkayalı köylünün açtığı davada verildi. Kararda diğer bölgeler yönünden de hususlar açıkça belirtildi" şeklinde sonlandırdı.

avukat **Reyhan Kuloğlu**, Çemişgezek Cumhuriyet Başsavcılığı'na yaptıkları başvuru sonucunda dosyanın Malatya Özel Yetkili Başsavcılığı'na gönderildiğini belirterek, ancak uzman kişinin hazır bulunmadığı gerekçesiyle kazının iptal edildiğini söyledi. Kuloğlu, "Malatya Özel Yetkili Savcılığı'ndan bize iletilen bilgi sonucunda yarın Çemişgezek'te başvurular sonucunda kazı çalışması yapılacağı bildirildi. Ancak öğleden sonra bize tekrar haber veren savcılık, kazı çalışmasının iptal edildiğini, iptal sebebinin Adli Tıp Kurumu tarafından kazıda uzmanın yer almayacağını savcılığa iletilmişlerdir. Ancak kazının bir hafta ya da 10 gün sonra yapılacağı bize iletildi" dedi.

İran sınırında katliam

Dersim: Van'ın Saray İlçesi'ne bağlı Korucan (Kurcan) Köyü'nde İran'a mazot getirmeye giden 15 yaşındaki **Yaşar Vural** ile 18 yaşında ki yakını **Turgay Vural** dönüşte saat 01.00 sıralarında İran askerlerince tarandı. Karnından yaralanan ve 2 saat olay yerinde kalan Yaşar Vural yaşamını yitirdi. Yakını Turgay Vural ise yaralandı. Yaşar'ın cenazesi, otopsi için Van'a gönderildi.

Varto'da askeri operasyon

Erzincan: Baharın gelmesi ve aynı zamanda PKK'nin ateşkesi bitirdiği açıklaması ile hareketleneceği bilinen gerillalara dönük "imha" operasyonları başladı. Bu operasyonlardan biri de Muş'un Varto İlçesi kırsalında çok sayıda askerin katılımıyla geniş kapsamlı bir şekilde başlatıldı.

20 Mart günü sabah saatlerinde çok sayıda askerin katılımıyla geniş kapsamlı bir operasyon başlamış, operasyona katılan askerler Varto'ya bağlı Kunav ve Mergemest köyleri kırsalında operasyona devam etmektedirler.

Şemdinli'de dağlar bombalanıyor!

Erzincan: Gerillayı imha etmek amacındaki egemenler boş kırsal alanları dahi havan toplarıyla ve bombalarla dövmeye başladı. Bu operasyonlardan biri de Hakkâri'nin Şemdinli İlçesi'nde Beyaz Dağ ve Goman Dağlarının bombalanmasıyla başlamıştır. Hakkâri'nin Şemdinli İlçesi'nde 20 Mart'ta Goman Dağı ile Şemdinli Alay Komutanlığı'nın arkasında bulunan Beyaz Dağ bombalanmaya başlanmıştır. Obüs ve havan toplarıyla yapılan bombalama aralıklarla devam etmektedir.

Göğün yarısı

275 kadın milletvekili mi çözecek sorunlarımızı?

Daha parlamento seçimlerinin tarihi belirlenmeden önce tüm faşist düzen partileri hummalı bir çalışma içine girmişlerdi bile. Özü halkın kendini kimin sömüreceğine "karar vermesi" (Lenin) olan parlamento seçimlerinde burjuva feodal sınıfların temsilcileri vaatlerinde sınır tanımazken, el attıkları konulardan biri de kadın sorunu olmaktadır.

Kadınların oylarının avcılığına çıkan düzen partilerinin vaatleri malum biri bin para. **AKP**, 8 yıllık hükümet döneminde kadına yönelik ayrımcılıktan, şiddet ve cinayet vakalarına kadar rekor yükselişlerin altına imza atmışken, rahat rahat kadına yönelik şiddetin hükümet oldukları dönemde azaldığını, yaptıkları çalışmalar sayesinde şiddetin daha görünür kıldığını ve bunun bir başarı olduğunu iddia edebilmektedir. Hem de istatistiklerin canına okuyarak. 12 Haziran seçimleri için ise "daha fazla hanım kardeşlerini" aday göstereceklerini söyleyerek bu konuya verdikleri önemin altını çizmekte.

Cenneti bugünden kuracaklarının iddiasındaki **CHP** ise, kadınlar için de bir cennet vaat etmekte, ayrıca seçim vaatlerinin içine tüzükte yer alan ve yüzde 24 olan kadın kotasını yüzde 40'a çıkarmayı ve kadın adaylardan milletvekilliği adaylığı için ücret alınmamasını yerleşmekte.

Son olarak **MHP**'ye bakalım. Onlar kadınlara ilişkin taleplerini şöyle sıralıyorlar: "Kız-erkek ayırt etmeden örgün eğitimin desteklenmesi, kadınlara özgüvenin aşılması, yasal düzenlemelerin yapılması, şiddet izleme komisyonlarının oluşturulması." Kadın adaylar ya da kadın kotasına yönelik ise "pozitif ayrımcılığa yol açmamak" için kadın kotası uygulamadıklarını ifade ediyorlar.

Ve bir de bunların dışında seçimlerde (hangi partiden katılmış olursa olsun) kadın adayların desteklenmesi için çalışma yürüten kesimler var. **KA.DER** (Kadın Adayları Destekleme ve Eğitme Derneği) de bunlardan biri. Özellikle 2011 seçimleri sonucu oluşturulacak parlamentonun anayasa değişikliği üzerine çalışacağını belirterek milletvekillerinin yarısının kadın olması gerektiğini söylüyor ve bu doğrultuda çalışma yürütüyorlar.

Bu kesimlere yeni eklenen bir de **Haklı Kadın Platformu** var. Türkiye'nin parlamentodaki kadın oranı konusunda 181 ülke içinde 105. sırada yer aldığı söyleyen platformun tanıtım toplantısında konuşan Hürriyet Gazetesi Yönetim Kurulu Başkanı Vuslat Doğan Sabancı'nın da iddiası mecliste kadınların sayısı artarsa sorunların çözümünün mümkün olacağı yönünde.

KA.DER'in de Haklı Kadın Platformu'nun da hangi kadınlardan bahsettikleri ise aslında çok net ortada. Mecliste daha fazla kadın olmasını kadın sorununa yönelik bir çözüm olarak ortaya koyan bu zihniyetlerin kurulu düzenin kendisinin aslında kadın sorununu yaratan ve besleyen olduğunu bilmediklerini düşünmek gerçekten çok zorlama olur. Dolayısıyla meclise kaç kadının girdiği değil, düzenin karakteriyle direkt ilgili bir mevzuda emekçi kadınların düzenin bir payandası olması çabasından öte bir anlam ifade etmiyor bu çalışmalar.

Soyadı hem Doğan hem de Sabancı olan bir kadının sözcülüğünü yaptığı bir platformun düzenle bir sorunu olduğunu düşünmek mümkün mü?

Sorun elbette tek tek kişilerin pozisyonundan ibaret değildir. Sorun düzenin temelini oluşturan erkek egemen sömürücü zihniyetken, bunun parlamentodaki kadın sayısının artırılmasıyla çözüleceğini iddia etmektedir.

Parlamentodaki kadın sayısının azlığı hiç mi bir şey ifade etmez peki? Elbette, kadınların durumunu görmek açısından bir veri kabul edilebilir. 2007 seçimlerinde mecliste kadın milletvekili oranının sadece yüzde 8,87 olması, 2009 yerel seçimlerinden sonra kadın belediye başkanı oranının yüzde 0.90 olması, hiçbir ilin kadın valisinin bulunmaması önemli verilerdir. Ve ülkemizdeki kadının durumunu ortaya koyar. Ama sadece bu kadar! Çözümü bu sayıların artması olarak ortaya koymak, düzenin yeniden ve yeniden, üstelik de **yine kadın üzerinden** üretilmesine hizmet eder.

Burjuvazinin kadınları, bu işle uğraşacağına sahip oldukları işyerlerindeki kadınların sosyal hakları için de bir araştırma yapsalar, ücretlerini bir kontrol etseler, daha hayırlı bir iş yapmış olmazlar mı? Demek ki emekçi kadının durumu pek de o kadar önemli değilmiş bu "hanım"larımız için...

"Yüzleşiyoruz, Hesaplaşıyoruz, Örgütleniyoruz"

Umut ve ısrar biz devrimcilerin ekmeği ve suyu gibidir. Yeni bir çalışma önerirken hep daha hassas davranmamız, daha umutlu olmamız ve daha istikrarlı olmamız gerektiğini hepimiz biliriz. Bir de söz konusu kadın çalışması ise bu gerçeklik kendisini daha da dayatır.

Var olan sömürücü ve insanlık dışı düzenin değişmesine en ihtiyacı olan kesimlerin başında "emekçi kadın" gelir! En ezilene dokunabilmek, düzene karşı bir hatta yaşamı sahiplenmesini sağlamak kurduğumuz güzel düşlerimizin gerçekleşebilmesi için ön şarttır. Bu yüzden kadın çalışmasında umudumuz hep büyük olmalı...

Kadın, en ezilen kesimlerin başında gelmesine rağmen, yüz yılların omuzlarına bindirdiği yükten, sistemin kadına biçtiği misyondan, yani "anne", "eş", "hizmetçi", "ucuz iş gücü" gibi görevlerden kaynaklı örgütlenmeden en uzak tutulan ve örgütlenmeye yabancıdır. İşte tam da bu yüzden yürüttüğümüz kadın çalışmasında en ihtiyacımız olan anahtar kelimeler "**hassasiyet**" ve "**istikrar**"dır. Aslolan tüm çalışmalarımıza karşı hassas ve istikrarlı olabilmektir, ancak kadınların en büyük ihtiyacımız olmasına rağmen "örgütlenme"ye olan uzaklığı ve yabancılığı göz önünde bulundurulduğunda bu "hassasiyet" ve "istikrar"a duyduğumuz gereksinimin neden daha fazla olduğu anlaşılacaktır.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü geride bıraktığımız şu günlerde bir kez daha bir kadın çalışmasına olan ihtiyacımızı ve kadın çalışması konusunda acemiliklerimizi, eksikliklerimizi görmüş olduk.

Birçok yerde "Yeni Demokrat Kadın" imzası ile 8 Mart için alanlara çıkarken içimizde

heyecan, aklımızda yarım kalan/tamamlayamadığımız ama yapabileceğimize inandığımız çalışmalar vardı. Sloganlarımızı en üst perdeden dillendirirken ya da etkinliklerimizde bizi, kadını, kadın sorununu konuşurken, se-

sini sesimize katabilecek kadınlar için bu eksikliklerimizi bir an önce gidermeli ve aralıksız/istikrarlı bir çalışma sürmeliyiz diye düşünüyorduk...

Tam da bu ihtiyacın bir ürünü olarak ve birçok yerde ama parçalı bir halde başlayan kadın çalışmamızda ileri doğru önemli bir adım atıyoruz. Çalışmamız açısından bir ilk ve köşe taşı sayabileceğimiz bir konferans düzenliyoruz.

10 Nisan Pazar günü İstanbul'da düzenleyeceğimiz **Yeni Demokrat Kadın Kurultay Örgütlenme Konferansı** (KÖK) ismini verdiğimiz iç etkinliklerimizle, çalışmamızı ileriye taşımaya hedefliyoruz.

Neden Kurultay Örgütlenme Konferansı?

SİSTEMİN KÖLESİ
YOKSULLUĞUN ADI
EZİLENİN EZİLENİ
OLMAYACAĞIZ!
YENİ DEMOKRAT KADIN

Yeni Demokrat Kadın çalışmamız birçok alanımızın gündeminde olmasına, bu isimle çalışmalar yapmamıza ve birçok kadın yoldaşımızın kendisini Yeni Demokrat Kadın faaliyetçisi olarak ifade etmesine rağmen çok açıktır ki, henüz ne kendi faaliyetçilerini yaratabilmiş ne kitle çalışması anlamında istikrarlı bir düzey yakalamış ne de tam olarak örgütsel iskeletini yaratabilmiştir. Bu yüzden var olan gerçekliğimizle bir kurultay örgütlememiz ve henüz iskeleti oturmamış bir çalışmanın programını oluşturmamız çok gerçekçi değildi. Ancak çalışmamızın başladığı dönemden günümüze parçalı çalışmalarımızı ortaklaştırma, deneyim aktarımları gerçekleştirmemiz ve açığa çıkan

eksikliklerimizi önümüze görev olarak koymamız bizim açımızdan kendini bir ihtiyaç olarak dayatıyor. Bu konferans, bu ihtiyacın ürünü...

Ancak YDK olarak kendimizi tam anlamıyla bir örgütlenme olarak ifade edebilmemiz ve bir program oluşturmamız öncelikli hedeflerimizdendir. Bu yüzden de Kurultay Örgütlenme Konferansı ile birlikte önümüzdeki süreçte program oluşturabileceğimiz ve örgütlülüğümüzü büyüteceğimiz bir kurultay örgütlenme görevini önümüze koyuyoruz.

Neler tartışacağız?

"**Yüzleşiyoruz, Hesaplaşıyoruz, Örgütleniyoruz!**" şiarı ile düzenlediğimiz konferans için belirlediğimiz temel 3 konu var. İlk konumuz "**Kadın sorununun tanımlanması ve bir kadın çalışmasının önemi/zorunluluğu**" başlığıyla kadın sorununün güncel yansımalarını tartışacağız. Diğer başlığımız ise, YDK'nın hedef kitlesini, çalışma tarzını, A/P araçlarını tartışacağımız "**Nasıl bir kadın çalışması**" konusu olacak. 3. başlığımız ise "**Kadın ça-**

alışması neyi hedefler ve neye karşı mücadele eder" konusu... Genel olarak tüm alanlarımızdaki kadın arkadaşlarımızın katılımını sağlamayı hedeflediğimiz ve içe dönük olarak gerçekleştireceğimiz etkinliğimizdeki en önemli bölüm de Kadınların Kurtuluş Hareketi, YDK Genç Kadın Komisyonu ve YDK'nın deneyimlerini paylaşacağı bölüm olacak!

Erkek egemenliğinin tüm yansımalarını ile yüzleşip hesaplaşacağımız, örgütlenerek örgütleyeceğimiz bir kadın çalışması için 10 Nisan'da YDK Kurultay Örgütlenme Konferansına!

"Yüzleşiyoruz, Hesaplaşıyoruz, Örgütleniyoruz!"

Yeni Demokrat Kadın Kurultay Örgütlenme Konferansı

“Yürekllerimiz özgürlük için çarpıyor!”

Hatırlanacağı gibi 4-8 Mart tarihleri arasında Venezüella'nın başkenti Caracas'ta 39 ülkeden “yüreklere özgürlük için çarpan” binlerce kadın bir araya gelerek Dünya Kadın Konferansı'nı gerçekleştirmişti.

Bu konferansın en olumlu yönlerinden biriydi hiç kuşkusuz, dünyanın dört bir yandan kadınların sorunlarını, yaşamlarını ve mücadelelerini paylaşmaları. Sorunlarımız her yerde aynı deyip geçmedik, ayrıntılarını öğrenmeye, özgünlüklerini kavramaya çalıştık. Ve elbette ille de deneyimlerini...

Lourdes de onlardan biriydi... Venezüella'nın güneyinden gelen **Lourdes** ile görüşmemizi aktarıyoruz...

- Venezüella'nın neresindensiniz?

- Ben Kumana bölgesinden geldim.

- Kendiniz hakkında bilgi verir misiniz? Sanırım Yerli Kadınlar İçin Demokrasi Hareketi'ndensiniz. Ne tür çalışmalar yürütüyorsunuz?

- Benim adım **Lourdes Campo**, ben yerli bir kadını, Sucre eyaletinin Kumana bölgesinden geliyorum, Sucre eyaleti ülkenin güneyinde bulunuyor. Bir yerli halk topluluğunda yaşıyorum. **Consejo Disciplina-**

rio Anciano kurumunun başkanıyım. Esas çalışmalarımız özellikle yerli kadınları eğitmek, bilinçlendirmek ve örgütlemektir. Ülkemizde okuma-yazma bilmeyenlerin oranı çok yüksek, sadece son yıllarda bu konuda belli değişiklikler olmuştur.

Bunun dışında diğer bölgelerdeki kadınlarıyla düzenli olarak bir araya gelmeye çalışıyoruz, bilgi alışverişinde bulunuyoruz.

- Şu anda Venezüella'da yerli kadınların yaşadığı temel sorunlar nedir?

- Ülkede kadınlar genel olarak bir sürü sorun yaşıyor ancak yerli kadınların özellikle de yaşlı yerli kadınların sorunları daha büyük. Birçok yerde örgütlü değil ya da yaşlı yerli kadınlarla ilgilenen kurumlar az. Bizler merkezlerin dışında yaşıyoruz, onun için yolculuk yapmamız zor ve para yetersizliğinden kaynaklı sağlık, gıda vs. gibi temel ihtiyaçlarımızı karşılayamıyoruz.

Yerli kültürümüz ve dilimizi korumak konusunda sorunlarımız var, bunun esas nedeni de hükümet. Elbette çok olumlu değişimler yaşandı ama bu konuda çok yetersizdir. Bizler yerli kadınlar olarak yeryüzünde kendimize ait toprak istiyoruz. Bu yeryüzünde yaşıyoruz başka yerde değil. Yerli kadınlar ekonomik olarak da erkekten bağımsız değil, ona bağlı ve bu çok

sıkıntı getiriyor. Yerli kadınların en çok yer aldığı üretim tarım-dadır, kırsal alanda yaşadığı için en uygun alan orasıdır. Ancak o iş çok ağır ve kadınlarda bir sürü rahatsızlıklara neden olmaktadır.

- Dünya Kadınlar Konferansı nasıl değerlendiriyorsun?

- Bence yerli kadınlar kendi sesini duyurmalıdır ve uluslararası çapta sağlam ilişkiler kurulmalıdır. Biz hepimiz bir mücadelenin parçasıyız. Ben Venezüella'da yaşıyorum onun için konferansın burada gerçekleşmesi çok önemlidir. Birçok ülke hakkında bilgi elde ettik ve görüyoruz ki durumumuz onlardan pek farklı değildir.

- Avrupa'da yaşayan göçmenlere ve Türkiye ve T. Kürdistan'daki halka iletmek istediğiniz bir mesaj var mı?

- Hiç gerek yok, yüreklerimiz, her ülkede özgürlük için çarpıyor ve onun için mesaja gerek yok, halkınızın yanındayım. Çok teşekkürler.

Nefret cinayetleri durmuyor

LGBTT bireylere yönelik nefret cinayetlerinden biri daha İzmir'in Foça ilçesinde bulunan bir cesetle ortaya çıktı. Tül perdeye sarılmış ve başı gövdesinden ayrılmış olarak bulunan cesedin trans bir kadın olan Ece'ye ait olduğu belirlendi.

Tüm toplumun ötekisi olarak (en iyi haliyle) görmezlikten gelinmeye çalışılan ama diğer yandan sürekli tehdit, saldırı ve cinayetlerle karşı karşıya bulunan LGBTT bireylerin, sırf kendilerinin “normal” olarak belirlediği kategorilere uymadığı için katledilmeleri ve en son örnekte de olduğu gibi cesedine

dahi vahşice işkence yapılması, doğduğumuz andan başlayarak hayatımızı, cinsiyetimizi, ne giyip ne giymeyeceğimizi, kimlerle ilişki kurup kimlerle kuramayacağımızı vs. vs. pembe ve mavi renklerle belirleyen/sınırlayan düzenin suçudur.

Bu suç aynı zamanda bu düzenin medyasına aittir. Ece'nin cesedinin bulunmasının ardından kimlik tespitinin polisteki “fuhuş” kaydından çıkartılmasını başlıklarına taşıyan, böylece en hafif deyişle halkta bir “rahatlama”, “hak etti” duygusu yaratan meydanın suçudur. Hatta bununla da yetinmeyip “ojeli parmaklarından, sutyen kullanmasından” bahsedilmesinin halka bilgi verme anlayışının neresine sığdırılabileceği “meçhul” medyanın vebalidir.

2010 yılında yaklaşık 20 LGBTT bireyin bu nefret cinayetlerinin kurbanı olduğu bir ülkede kadın örgütlenmeleri de bu “herkesin ötekisi” kesimin mücadelesine müdahil olmalıdır.

(İstanbul'dan bir YDK'lı)

Ece'nin öldürülmesini protesto etmek için İzmir'de Siyah-Pembe Üçgen Derneği Alsancak'ta bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Saat 18.00'de Alsancak Kıbrıs Şehitleri Caddesinde gerçekleştirilen basın açıklamasında “Vazgeçmiyoruz; tüm nefret suçları ve nefret cinayetlerine, ayrımcı olan ve eşitliği sağlamaya çalışmayan anayasaya, politik ve ahlaki ikiyüzlüklere, öldürülmelere karşı direniyoruz. Buradayız. Biliyoruz ki nefretin bahanesi çok. Nefrete boyun eğmiyoruz!” denildi. Basın açıklamasına Genç-Sen de katıldı.

Kadın işçilerden mektup var!

Merhabalar...

Ben Kıraca'ta bulunan Perfetti Van Melle adındaki İtalyan sakız fabrikasında çalışıyorum. Buradaki çalışma koşullarını sizinle paylaşmak istiyorum.

Fabrikada işçiler vardiyalı sistemle çalışıyor. Bu vardiyalı sistemlerin en yenisi “dörtlü” vardiyaya. Bu vardiyada hafta içi izin kullanır. Hafta sonları mesaisiz çalıştırılır. Dörtlü vardiyaya Cumartesi-Pazarları normal çalışmaya mahkûm ederek işçilerin sosyal hayatını yok ediyor. Kadınların esnek çalışmaya yatkınlıklarından olacak bu vardiyada çalışanların hepsi kadın.(!)

Böylece üç tane fazla elemanla yedi gün yirmi dört saat mesaisiz çalışması sağlamıyor. Ocak ayında yirmi beş tane eleman çıkarıldı. Gerekece verilmedi. Ve bunların yaklaşık on tanesi Mart ayında yeniden işe alındı. İşe alınan elemanlara ikramiye ve primden vazgeçerlerse işe alınacakları söylendi. Bir kısmı bunu kabul ederek işe başladı. Aynı koşullarda erkek işçileri çalıştırmak için eleman alımı başladı ve hala devam ediyor. Önümüzdeki günlerde birçok kadın işçinin işten çıkarılacağı fabrikada konuşuluyor. İlk çıkartılacak işçilerden biri de benim. Sebebi de dörtlü vardiyaya itiraz etmemiz. Şubat ortasında aynı bölüm çalışanları olarak şefle dörtlü vardiyaya hakkında konuşmaya gittik. İtirazlarımızı ve sebeplerini sunduk. 18-20 kadın işçi olarak. O da bize böyle çalışılacağını çünkü işverenin fazla eleman varken fazla mesai vermek istemediğini söyledi. Biz de hakkımızı savunduğumuz için bizimle münakaşaya girdi. Ve istediğini yaptı yine. Benim yapabileceğim bir şey yok dedi. Biz de pazarları mesai yaparak daha fazla aylık almak istediğimizi söyledik. Çünkü aldığımız asgari ücret. Bizi daha fazla dinlemek istemediğini söyleyip görüşmeyi kesti. Bu görüşmede işçiler adına şefle ben konuşmuşum. Yani fişlenmiş oldum. Mesela şu anda benimle “küs”, konuşmuyor.

Dörtlü vardiyada çalışanlar en tozlu ve stresli yerde çalışıyor. Bize bir maske verdiler sözde. Maskeyle nefes alamıyoruz. Çalışma ortamının havalandırılmasını istiyoruz. Dörtlü vardiyanın kaldırılmasını istiyoruz. Pazarları ailemizle veya arkadaşlarımızla hep birlikte pikniğe gitmek istiyoruz. Şu anda işçi çıkarılacağı dedikodusundan kaynaklı kimse itiraz etmiyor. Kadın işçiler haklarını aramaya başlayınca çıkış olacak demeye başladılar. Kadınların çoğunlukta çalıştığı fabrikalarda her zaman başvuru alan işten atma tehditleri klasikler haline geldi. Bu oyunlara gelmeyelim, kadınların birliğinden korkanlara cevabımızı geri çekilerek değil birlikte itirazlarımızı büyüterek verelim. Daha sağlıklı koşullarda çalışmak ve hakkımız olanları alabilmek için birlikte mücadeleyle zafere ulaşalım.

(Kıraca'tan bir ÖG okuru)

Başbakan'dan "mobbing" fermanı

DUYDUK DUYMADIK DEMEYİN!

Başbakanlık tarafından 19 Mart 2011 tarih ve 27879 sayılı Resmî Gazete'de "İşyerlerinde Psikolojik Tacizin (Mobbing) Önlenmesi" konulu bir genelge yayımlandı. Genelgenin içeriği ile ilgili konulara geçmeden önce mobbingin ne olduğuna kısaca bir göz atalım:

turkhukukrehberi.net sitesinde yer alan tanıma göre "gücü elinde bulunduran bir kişi ya da grubun, kendisine tabi diğer bir kişi ve gruba psikolojik yollara başvurarak uzun süreli ve bilinçli bir baskı uygulaması" olarak belirtilen mobbing, çalışma yaşamında da "patron, amir ya da üst düzey herhangi bir yönetici tarafından işçi-emekçilere karşı uygulanan, kişi ya da grubun kariyerinde/mesleğinde yükselişini engelleme ya da kişi ya da grubun 'kendi isteği ile işten ayrılmasını' sağlama-yı amaçlayan psikolojik yıldırma ve taciz davranışlarının bütünüdür" diyebiliriz.

Mobbing kavramı, ilk olarak 1960'lı yıllarda hayvan bilimci (zoolog) Konrad Lorenz tarafından hayvanlar arasındaki "bir grup ya da sürü halindeki küçük hayvanın, tek başına dolaşan büyük bir hayvanı tehdit etmesi" olayı tarif için kullanılmıştır. Daha sonra, 1972 yılında, çocukların okullarda birbirlerine karşı hareket tarzını inceleyen İsveçli Doktor Heine-mann, mobbingi, "bir grup çocuğun tek bir çocuğa karşı yıkıcı hareketleri"ni açıklamak için kullanmıştır.

Mobbing kavramı çalışma yaşamında ise İsveçli araştırmacı Heinz Leymann tarafından 1982-1984 yılları arasında hazırlanan "İş hayatında güvenlik ve sağlık" konulu bir raporda dile getirilerek, ilk defa bilimsel olarak gündemleştirilmiştir. Mobbing konusu, iş güvencesi ve işçi sağlığı açısından en sık rastlanan ve hak gasplarına ortam hazırlayan bir saldırı, şiddet ve hatta taciz türü olmasına rağmen ülkemizde son yıllara kadar "bilinmeyen", daha doğrusu görmezden gelinen bir meseleydi. Yalnızca İngiltere'de yapılan bir araştırmaya göre her yıl en 2 milyon emekçi, mobbing saldırısına maruz kalırken, işçi sağlığı ve iş güvencesi konusunda başarısızlık rekorları kırılan ülkemizde bu taciz türünün pek yaşanmadığını iddia etmek gülünçtür!

Mobbing, tüm işçi ve emekçilerin sıkça rastladığı bir saldırdır, ancak mob-

bingden en çok etkilenenler kadın işçi ve emekçilerdir. Toplum-sal cinsiyet eşitsizliğinin kadına yüklediği "misyon"dan tutalım da, kadınların örgütlenme ve haklarına sahip çıkma konusundaki edilgen bırakılmışlığı ve bu konulara yabancılığı göz önünde bulundurulduğunda bu durumun gerçekliği görülecektir.

Mobbingin amaçlarından birinin, kişinin mesleğinde yükselişi ve yönetici konuma gelmesini engellemek olduğunu belirtmiştik. Erkek egemen sömürücü sistemin kadın işçi ve emekçilere yönetici kademelerde yer vermek istemediği bilinen bir konudur. Bunu gerçekleştirmenin yolu mobbingden geçer. Ayrıca sömürücü düzenin, kadının ucuz iş gücüne ihtiyacı olmadığı ve ekonomik krizlerin yaşandığı dönemlerde yaptığı ilk işlerden olan işçi ve emekçi kadınların işten çıkarılmasının en "barışçıl" yöntemi de, kadınların "kendi isteği ile işten ayrılması"dır. Bunu sağlamanın yolu da mobbingden geçer. **Tazminat vb. hakların gaspı için en güvenli ve ikiyezli yöntem budur!** Her ne kadar mobbing konusunda kısıtlı araştırmalar/çalışmalar yapılmış olsa da bu konu ile ilgili çeşitli tartışmalar ve açılan/kazanılan davalar da mevcut.

Yapılan araştırmalara göre mobbing saldırısına en çok hamile kadın işçi ve emekçiler maruz kalmaktadır. Çünkü hamile işçi ve emekçilerin en temel haklarından olan ücretli izin, süt parası ve ücretli emzirme saatleri (bu haklar da torba yasa ile yok edilmeye çalışılıyor) patron açısından oldukça büyük ekonomik kayıplara yol açar. Hiçbir patron, bu yüzden hamile işçiyi çalıştırmak istemez ve onu işten çıkaracak yöntemler arar. Bir de söz konusu hamilelik döneminde kadınların psikolojisinin hassaslaştığı gerçeğini de göz önünde bulundurursak, mobbingin neden en çok bu dönemde tercih edildiğini anlayabiliriz.

Gelelim söz konusu genelgeye;

Genelgenin ilk maddesi şu: "İşyerinde psikolojik tacizle mücadele öncelikle işverenin sorumluluğunda olup işverenler çalışanların tacize maruz kalmamaları için gerekli bütün önlemleri alacaktır"! Yazımızın başından itibaren mob-

bingin bizzat ya da dolaylı olarak (amir, müdür vs. aracılığıyla) patron tarafından uygulandığını belirtmiştik. Şimdi "mobbingi gerçekleştiren kişi neden buna karşı önlem alsın ki?" sorusu sizin de aklınıza takılmıyor mu? Ayrıca bahsi geçen "gerekli bütün önlemler" nedir ve bu önlemleri almayanlar hakkında ne tür bir yaptırımın söz konusu olacağı sorularının cevabı yoktur.

Diğer madde; "Bütün çalışanlar psikolojik taciz olarak değerlendirilebilecek her türlü eylem ve davranışlardan uzak duracaklardır" şeklinde... Şimdi burada tam da bir padişah fermanı kokusu alıyoruz. Bir tek "Duyduk duymadık demeyin!" tümcesi eksik! Yahu genelgenin altında Başbakan Recep Tayyip Erdoğan imzası olabilir; ama patron, amir, müdür vs. "aman başbakanımız 'uzak dursunlar' diye buyurmuş! Derhal!" mi diyecekler? Ya demezlerse? Padişah fermanında bile yapmayanlar için "tiz kellesi vurula!" gibi (bizim istediğimiz böylesi bir şey değil tabii!) yaptırımlar söz konusu iken, "uzak durmayanlar" nasıl belirlenecek ve onlar için ne gibi yaptırımlar uygulanacak? Tabii genelgede bu sorularımızın da cevabı yoktur.

"Psikolojik Tacizle Mücadele Kurulu" oluşturulması gerektiğinin de altı çizilen genelgede yine bu kurulun görev ve yetkileri belirlenmemiştir. Bu genelge ile AKP, seçime bir yatırım daha yapmayı planlıyor olabilir. Konuya ne kadar duyarlı(!) olduğunu göstermeye çalışıyor da olabilir. Ancak kamuoyunda sıkça tartışılan bu genelgenin, işçi sağlığı ve iş güvenliği meselesini çok yakından ilgilendiren bu konu ile ilgili gerçek anlamda önlem, yaptırım ve ceza barındırmadığı ve patronu korumakla görevli bir yapının patronun mobbing de dahil her türlü çirkin yol ve yöntemle elde ettiği haksız çıkarlarına zarar veremeyeceği açıktır!

sey'ine üye devletler arasında bu uygulamanın sadece Türkiye'de olduğunu belirten AİHM, 2004 yılında kadın avukatı haklı bularak Türkiye'yi tazminata mahkûm etmişti.

Bu, sistemin ataerkil özünün sadece bir yansımasıdır. Son 7 yılda kadın cinayetlerinin %1400 arttığı, her gün taciz, tecavüz haberleri duyduğumuz bir ülkede yaşıyoruz. Kendi soyadımızı bile kullanamazken, kadına yönelik şiddeti abarttığımızı söyleyen Başbakan'a sesleniyoruz: "Sistemin kölesi, ezilenin ezileni, yoksulluğun adı olmayacağız!"

Ankara'dan Bir ÖG Okuru

Kadın cinayetlerine karşı öfkemiz büyük

İstanbul: "Tarih boyunca kaçınılmaz olarak kurban" olan kadınların en vahşi biçimlerde katli devam ediyor. Erkek egemen sistemin katliamları meşru bir zemine çekmesini ceza indirimlerinden görüyoruz. "Kadın cinayetlerini durduracağız Platformu" hemen her gün günlük bir olay haline getirilmek istenen kadın cinayetlerine 25 Mart Günü İstanbul Cevahir AVM önünden tepkilerini yükseltti. "Kadın cinayetlerini durduracağız" yazılı pankart açan Platform bileşenleri "Katillere değil kadınlara adalet", "Kadın cinayetleri politiktir" vb. sloganlar attılar. Eylemde Bayrampaşa'da öldürülen Serpil Kaymak ile ilgili kısa bir metin okundu. Metnin ardından platform adına Türkan Yıldız, kadın cinayetlerini işleyen katillerin birçoğunun "kıskançlık, aldatma, boşanma, nefret" gibi gerekçeler öne sürdüğünü belirtti.

Dersim'de 2 kadın da cinayet kurbanı

Dersim'de 17 Mart günü Alibaba Mahallesi'nde odunlukta ölü olarak bulunan 30 yaşındaki Dilber Erkmen kocasından boşandıktan sonra 2 çocuğuyla yaşamını sürdürüyordu. Evinin odunluğunda boğularak öldürülen Dilber'in cesedini 10 yaşındaki oğlu bulmuştu. Yine Dersim'de katili hala belirsiz 21 yaşındaki Üniversite öğrencisi olan Tuğba Korkmaz kaldırıldığı hastanede öldü. Hastaneye kaldırıldığında intihar etti deniliyordu ama çok geçmeden katilin bir polis olduğu ortaya çıktı.

Tuğba Korkmaz'ın polis silahı ile öldürülmesini protesto etmek amacıyla Dersim Kadın Platformu üyeleri Yeraltı çarşısından Dilber Erkmen'in öldürüldüğü eve kadar "Kadın katliamlarına hayır" pankartı ile yürüyüş yaptı. Yürüyüşte, başlarına siyah bandaj takan ve siyah elbiseler giyen kadınlar, sık sık, "Jin jıyan azadi", "Erkek vuruyor, devlet koruyor" ve "Kadın kırımını toplum kırımıdır" sloganları atıldı. Kitle içerisinde görüntü almak isteyen polis memurlarına tepki gösteren kadınlar, polislerin görüntü çekmemelerini istedi. Bunun üzerine görüntü almaya çalışan polislerle kadınlar arasında tartışma yaşandı. Kadınlar, polisleri yuhalarken, kısa süreli gerginlik polislerin bölgeden uzaklaşması ile son buldu. Daha sonra kadınlar Dilber Erkmen'in öldürüldüğü yere karanfiller bırakarak mum yaktı ve eylemi sonlandırdı.

(Dersim YDK)

Sistemin Kölesi Olmayacağız

Eşinin de desteğiyle Fatih 2. Aile Mahkemesi'ne başvuran Avukat Ayten Ünal, evliliği süresince sadece kendi soyadını kullanma talebinde bulundu. Mahkeme de talebi haklı buldu. Ancak 2009 yılında Fatih 2. Aile Mahkemesi Hakimi "Kadın evlenmekle kocasının soyadını alır. Ancak evlendirme memuruna veya daha sonra nüfus idaresine yapacağı yazılı başvuruya kocasının soyadı önünde önceki soyadını da kullanabilir. Daha önce iki soyadı kullanan kadın, bu haktan sadece bir soyadı için yararlanabilir" şeklinde konuyu Anayasa Mahkemesi'ne taşıyarak yasanın, "Anayasa'nın

eşitlik ilkesi ile AİHM sözleşmesine aykırı olduğunu" ve maddenin, erkeğin de istediği soyadını alma hakkını ihlal ettiğini savundu. Medeni Kanun'un 187. maddesinin Anayasa'ya aykırı olduğu gerekçeyle iptal istemini görüşen Anayasa Mahkemesi oyçokluğuyla karar aldı. Yani kadınlar yine eşlerinin soyadını kullanmaya devam etmek zorunda kalacak. Açtığı dava reddedilen Ayten Ünal, AİHM'e başvurmuştu. Avrupa Kon-

Dersim'de liseliler eylemde!

Dersim'de Atatürk Lisesi öğrencileri, okullarına ait olan spor salonunun yıkımına karşı sabah saatlerinde alkış ve sloganlarla eylem gerçekleştirdi.

Öğrenciler Milli Eğitim Müdürünün okula gelmesini ve öğrencilerin, basın ve halkın önünde açıklama yapmasını istediler. Bu istek yerine getirilmeyince de okulun önünden çarşı merkezine doğru sloganlarla yürüyüşe geçtiler. Öğrenciler yeraltı Çarşısında yaptıkları açıklamada "Okulumuza ait olan spor salonunu yıktırmayacağız" dedi. Açıklamanın ardından oturma eylemi yaparak Milli Eğitimden yetkili birinin gelmesini istediler. Ardından okula gelen Milli Eğitim Müdürünün öğrencilerle görüşüp yıkım planını iptal ettiklerini söylemesi üzerine öğrenciler slogan, alkış ve ışıklarla eylemlerini sona erdirdiler. (Dersim YDG)

Kocaeli'de ulaşım protestosu

Kocaeli Üniversitesi öğrencileri ulaşım zamlarını ve Kent Kart soygununu protesto etmek için 15 Mart günü saat 12.00'de yemekhane önünde bir araya geldi. Kitlesele halde otobüs duraklarına kadar yürüyen öğrenciler, yolu kapattıktan sonra iki halk otobüsünü işgal ederek, belediye önüne kadar otobüslerle geldi ve Kocaeli Büyükşehir Belediyesi'ni protesto etti. YDG de eyleme destek verdi.

Ulaşım zamlarını ve kent kart uygulamasını protesto etmek için yapılan diğer bir eylemde ise Kocaeli Büyükşehir Belediyesi'ne yürümek isteyen öğrencilere polis saldırdı. 23 Mart günü Kocaeli Üniversitesi yemekhanesi önünde saat 16.00'da bir araya gelen öğrenciler rektörlüğe oradan da otobüs duraklarına yürüdü. Rektörlük önündeki kısa bir arbedeyle Rektör ve Belediyenin işbirliği içinde olduğunun teşhiri yapıldı. Ardından otobüs duraklarını olduğu yerde yolu trafiğe kapatan öğrenciler belediyeye ait iki otobüsü işgal ederek belediyeye gitti. Belediye önünde basın açıklaması yapmak isteyen öğrencilere faşist sistemin koruyuculuğunu yapan polis tarafından saldırı oldu.

Polis terörüne karşı Eskişehir'de basın açıklaması

25 Mart Cuma günü Girişimci Sanayi ve İşadamları Derneği'nin (EGSIAD) genel kurulunun toplantısına Ali Babacan da toplantıyı "şereflendirmek" için davetliydi. Uzun süredir gündemimizde olan Bologna Projesi'nin hayata geçirilmesine doğru sermayedarların

adımlarını daha da hızlandırmış oldukları görülüyor. Bu sebeple Eskişehir Osmangazi Üniversitesi'nde sermayenin üniversitelere girmesine, üniversitelerin ticarethane misyonunu üstlenmesine karşı bir eylem gerçekleştirildi. Bizlere düşen yine gaz bombası ve coptu. Bunun üzer-

rine 26 Mart günü Eskişehir İl Sağlık Müdürlüğü önünden Adalar Migros önüne bütün emekçi halkın ve basının bu çirkin olayı duyması ve saldırı, baskı ve sömürüye maruz kalan öğrencileri sahiplenmesi için bir yürüyüş gerçekleştirdik.

(Eskişehir YDG)

Genç-Sen 4. Olağan Genel Kurulu gerçekleşti!

Genç-Sen 4. Olağan Genel Kurulu 19 Aralık'ta Ankara'da gerçekleştirildi. Devrim şehitleri adına saygı duşuyla başlayan Kurul, eski MYK üyesi Aziz Güler'in açılış konuşmasıyla devam etti. Açılış konuşmasının ardından geçmiş dönem raporu sunuldu. Ve önergelere geçildi. Önergelerin oylanmasından sonra yeni dönem MYK seçimi yapılarak Kurul sonlandırıldı.

Geçtiğimiz diğer genel kurullara yansıyan olumsuz tabloların 5. Genel Kurul'da da varlığını sürdürdüğünü söylememiz yanlış olmayacaktır.

Genel Kurul'a dair söz söylemeden önce bir örgüt için genel kurulların önemi nedir sorusuna yanıt vermemiz gerektiğini düşünmekteyiz.

En geniş anlamda bir örgütün genel kurulları, o örgütün en geniş iradesinin tartışmada yer aldığı, en geniş ve demokratik danışma mekanizmalarıdır. Fakat ne yazık ki, Genel Kurul adeta bir seçim havasına bürünmüş ve oy kullanmanın esasa alınması engellenmemiştir. Ve yine nitelikli tartışmalar yerini ne yazık ki biçimsel tartışmalara bırakmıştır. Kaynağını büyük oranda grupçuluk, örgüt çıkarıcılığı vb duruşlardan alan ve Genel Kurul'a çok net bir şekilde yansıyan parçalı duruş, Genç-Sen'in yekpare bir örgüt görüntüsü vermesinin önündeki en önemli sıkıntılardan biridir.

Birçok üyesi tarafından siyasetler platformu olarak algılanan bir "öz örgütün" genel kurulunu salt MYK seçimi arenasına çevirmek kabul edilemezdir. Bu, metinlerin tartışılma biçimlerinden Genç-Sen'in bir yıllık politik ve

pratik faaliyetine dair alınan kararlara kadar birçok yönüyle karikatürize olmuştur. Öyle ki, bir yıllık politik yönelimin ne olacağına dair nitelikli ve yeterli bir tartışma "zaman sıkıntısı" nedeniyle yürütülmemiş, bunun yerine seçim sistemi gibi biçimsel bir durum saatlerce tartışılmıştır.

Genel Kurul boyunca yaşanan birçok tartışma ve özellikle var olan tartışmalara ilgi, demokrasinin işletilmesi, yanı sıra kararların oylanmasında ve Genç-Senlilerin birbirleriyle olan diyaloglarında ortaya çıkan olumsuz örnekler ciddi bir apolitizme işaret etmektedir. Çeşitli örgüt temsilcilerinin önemli gördüğü konularda hararetle bir "tartışma"nın olması ama bir yıllık politik perspektife dair neredeyse hiç tartışılmaması Genç-Senlilerin politikliğine örnektir. Bilinmesi gerekir ki, örgütsel ve ortak bir duruş sergilemek politikada birlik-teliği sağlamakla sağlanır ve her bileşenin hür iradesi ve yaratıcılığı aynı zamanda inisiyatifi de bu zemin üzerinden ortaya çıkacaktır. Kendi içerisinde demokratik duruş noktasında sorgulanır bir yerde duran bir organizma demokratik bir kitle örgütü yarat-

ma noktasında sıkıntılı bir duruşu resmedecektir, etmektedir. Karşılıklı tartışma, birbirini anlama ve karşıdan öğrenme kültüründe var olan eksiklikler yeterince çözülmediği oranda bu sorunların yaşanmasının önüne geçilemeyecektir.

Çok doğaldır ki içerisinde olduğumuz bir örgütlenmeye yönelik eleştirilerin muhatapları aynı zamanda bizleriz. Başarısında ve başarısızlığında payımızı yadsımak büyük hata olacaktır. Genç-Sen içerisindeki en büyük eksikliğimiz örgüte gereken önemi göstermememizdir. Özellikle kampanyamızın da olduğu bir süreçte ve bu noktada Genç-Sen'in taşıdığı tüm öneme rağmen konunun hala örgütümüzce yeterince bilince çıkarılmadığı Genel Kurul'a katılımda açığa çıkmaktadır. Bu kavrayışsızlık YDG'nin genel gençlik hareketi içerisinde kapladığı alanı yansıtamaması durumunu da açığa çıkarılmaktadır.

Bu durumun aşılması bu sorunların alanlarımızca tartışılıp kavranmasıyla mümkündür. Genç-Sen faaliyetine ilgisiz bir duruş asla YDG'nin pratiği olamaz. Genç-Sen Genel Kurulu boyunca YDG'nin pratik ve politik duruşu ise olumlu bir yerde durmaktadır. Yoldaşlarımız Genel Kurul boyunca tartışmaların özünü ilişkin değerlendirmelere yoğunlaşmış ve kürsüyü de bu yönlü kullanmıştır.

Önümüzdeki süreçte Genç-Sen çalışmalarımızdaki yetmezliklerimizi daha çok tartışmalı ve hem pratik hem politik anlamda Genç-Sen'e daha çok emek harcamalıyız. (Bir YDG'li)

Ulusal Kürt Gençlik Konferansı'ı gerçekleştirildi

Demokratik Yurtsever Gençlik'in çağrısı ile 16-17 Mart'ta Diyarbakır'da **Ulusal Kürt Gençlik Konferansı** gerçekleştirildi. Konferansa Türkiye, İran, Irak, Suriye'den Kürt Gençleri ve Avrupa'dan delegelerin yanında birçok gençlik örgütü de katıldı.

Konferans salonunda 15 Şubat'ı kınamak amacıyla bedenlerini ateşe veren Müslüm Doğan, Mustafa Malkoç, İran'da idam edilen Kürt gençleri İhsan Fetehiyan, Hüseyin Xizri, Mahabat Kürt Cumhuriyeti kuru-

cusu Qazi Mihemed, Leyla Qasim, Dersim isyanı lideri Seyid Rıza'nın fotoğrafları asıldı. Konferans saygı duruşu ile başladı. İlk gün 4 parçadan gelen Kürt gençleri, maruz kaldıkları saldırıları anlattı. Çözüm önerilerinin tartışıldığı ikinci gün ise, ulusal birliğin, Kürt gençlerinin dayanışma içerisinde olmasının önemi tartışılarak, Kürt gençlerinin bir federasyon altında birleşme fikri ön plana çıktı. Kürtçe yapılan konferansta anadilin önemi üzerinde de duruldu.

(Amed YDG)

Cebeci Kampüsü'nde faşistlere geçit yok!

Cebeci Kampüsü'nde 18 Mart günü Newroz'un kutlandığı gün Ayyıldız Toplu luğu adı altında toplanan Alperen Ocağı aktivistlerinin düzenlediği Çanakkale anma etkinliği vardı. Daha önce de diğer siyasetlerle bu etkinliği teşhir etme kararı almıştık. Ancak daha sonra polis ve ÖGB'lerin yoğun önlem aldığını öğrendik. Bunun sebebinin de Gazi Üniversitesi'nden gelen Alperenciler olduğunu öğrendik. Ve Hukuk Fakültesi'nin önüne geçerek sloganlarımızla çıkmalarını bekledik. 15-20 dakikalık bir bekleyişin ardından yaklaşık 20 kişilik bir faşist grubunun çıktığını gördük. Bir şey yapmayacaklarını söylemelerine rağmen bir arkadaşımıza yumruk atmalarıyla kavga başladı. Kavga sırasında ÖGB'ler de Alperencileri ko-

ruma bahanesiyle bize fiziki saldırıda bulundu. Yaklaşık 20-25 dakika süren kavga-dan sonra faşist öğrenciler kampüs dışına çıkarıldı ve slogan atmaya başladı, biz de sloganlarla karşılık vererek ÖGB'lerin de okuldan çıkmasını istedik ve yaşanan arbede sonrası ÖGB'ler de kampüs dışına çıkarıldı. Daha sonra çevik kuvvet polisleri kampüs önüne yığınak yaptı, küçük çaplı bir çatışmadan sonra çekildiler.

Biz de okuldan toplu çıkış yapma kararı aldık. Toplu çıkış sırasında polisin olmaması dikkat çekti ve yol kesilerek Yüksel Caddesi'ne gelindi, orada ajitasyon çekildi ve sloganlar atıldı ardından marşlarımızı söyledik, faşistlere bir daha kam-püzlerimizde etkinlik yaptır-mayacağımızı söyleyerek dağıldık. (Ankara YDG)

CHP'nin "tek derdi" hükümet ol(ama)mak

12 Haziran genel seçimleri yaklaştıkça egemen sınıf partilerinin seçim çalışmaları da yoğunlaşmaktadır. Önümüzdeki günlerde bu yoğunluk daha da artacaktır.

Bir yandan AKP'nin, öte yandan MHP'nin vaatleri ortalığı kaplarken, ana muhalefet partisi CHP'nin de bu yarışta geri kalmaya niyeti pek yok. Aile sigortası, bedelli askerlik vb. üzerinden o da bu yarışta kendini göstermektedir.

Geçtiğimiz dönemde CHP'nin sıraladığı vaatlere baktığımızda iğrenç bir ikiyüzlülük görüyoruz.

Kemal Kılıçdaroğlu, AKP'nin uygulamış olduğu ekonomi politikalarını ABD'nin yeni Ankara büyükelçisi Francis Ricciardone'ye değerlendirir-

İşsizlik sistem sorunudur

Bilindiği gibi kapitalist-emperyalist sistem işsizlikle birlikte yürür. İşsizliğin nedeni zaten sistemin kendisidir. Sistemi ortadan kaldırmadan onun ürettiği bir sorunu ortadan kaldırmak mümkün müdür? Böyle bir şey olabilir mi? İşsizlik bilindiği gibi gelişmiş ülkeler olarak adlandırılan emperyalist ülkelerde de büyük bir sorundur.

Ancak ekonomik statüsü Türkiye'ye benzeyen yarı-sömürge yarı-feodal ülkelerde daha yoğun olmakla birlikte kapitalizmin kriziyle birlikte daha da fazlaşmaktadır. Bu bağımlılıktan kurtulmadan, bu sistemi tarihin çöplüğüne gömmeden de her

Belediyesi işçileri bunun en somut kanıtıdır. Bu işçilerin kadrolu olmaları için illa CHP'nin hükümete gelmesi gerekmez ya... CHP'nin bu söyleminde en ufak bir samimiyet olsa buradaki işçileri önce kadrolu yapar, bu işçilerin istek ve taleplerine kulak verirdi. CHP sadece laf üretmektedir, iş icraata geldiğinde işçi emekçi düşmanlığını her fırsatta göstermektedir.

Maske düştü!

CHP'nin bir başka seçim vaadi de bedelli askerlik ve askerlik süresinin kısaltılması mevzusudur. Her ne kadar burjuva-feodal medyada halkımızın en güvendiği kurum olarak egemenlerin ordusu gösterilse de halkımız bariz şekilde zorunlu olarak

adına halk gençliğinin militarist bir ruhla yetişmesini istiyor, bunu yapmadığı noktada ise halk gençliğinin dinamizmini ortadan kaldırmak istiyor. Kulağa hoş gelen CHP'nin söylemlerinin altında böylesi bir durum yatmaktadır.

Ardı ardına yalanlar

Kılıçdaroğlu'nun Zonguldak'ta cemevinin açılışında kitleye "inançlar insanın gönlündedir. Oraya müdahale etmek siyasetçinin görevi değildir. Etnik kimlik de öyle" şeklinde seslendi. Yine kulağa hoş gelen bu sözlerde en ufak demokratik bir duruş görülmemektedir. CHP Diyanet'in ortadan kaldırılması gerektiğini söyleyerek devletin ülke-

Bir yandan AKP'nin, öte yandan MHP'nin vaatleri ortalığı kaplarken, anamuhalefet partisi CHP'nin de bu yarışta geri kalmaya niyeti pek yok. Aile sigortası, bedelli askerlik vb. üzerinden o da bu yarışta kendini göstermektedir.

askere gitmeye pek de ilgi göstermemektedir. Bunun için de bu sürenin kısaltılmasına yönelik talep egemen sınıf partilerinde ve onlardan biri olan CHP'de sık sık dile getirilir. CHP halkımıza kendisini demokrat bir parti olarak sunmaya çalışmakta ama bu konuda bile maskesi düşmektedir. Zorunlu askerlik militarist yapıyı beslediğinden demokrat olan bir parti askerlik süresinin 15 aydan 9 aya indirilmesini savunmaz, aksine bunun tamamen ortadan kaldırılmasını savunur. CHP'nin yaptığı, militarist yapıyı daha inceltmiş bir şekilde savunmaktadır.

Ayrıca CHP üniversite öğrencilerinin askerliklerini yaz aylarında yapmalarını önermektedir. Bu da 3 yıl boyunca (eğer askerlik 9 aya inerse) her yaz üniversite öğrencilerin askere gitmesi demek. Bilindiği gibi askere giden herkes çeşitli sorunlarla dönmekte, sivil yaşama uyum sorunları yaşamaktadır. CHP'nin önerisi, üniversite gençliğinin sürekli olarak militarist bir ruh kazanmasına olanak sağlayacak ve ilerici ve demokrat insanların ise çeşitli sorunlar yaşamasına neden olacaktır. Anlaşılan CHP önümüzdeki yıllarda sistemin krizinin getireceği sorunları engellemek

mizdeki çeşitli inanç gruplarına ve ateistlere eşitsiz yaklaşımını inceden inceye savunmaktadır. Aynı şekilde ulusların kendi kaderini tayin hakkını savunmayarak açıktan demokrat olmayan bir tutum takınmaktadır. Öyle ya bu konular siyasetçinin işi değil. Arsızlığın bu kadarı...

CHP'nin yalanları elbette burada yazdıklarımızdan çok daha fazla. Mesela bir nükleer santral meselesi var ki CHP'nin tutumu evlere şenlik. Japonya'daki depremden sonra bile bu konuda niçin uluslararası ihale yapılmadığını sorabiliyor. Üretilecek elektriğin pahalı olmasını konuşabiliyor. İnsanlarımızın acı hatıralarından Çernobil daha silinmemişken, nükleer santralin ne kadar tehlikeli olduğu Japonya'dan da anlaşılıyorken bu konuda bile net bir tavır takınmıyor. Ya nükleer santrali kabul edersen ya da etmezsin. Sözü dolandırmanın anlamı yok. Ama CHP bu konuda bile sözü dolandırıyor.

Egemen sınıf partilerinden halkımız her dönem çekti. Hiçbir dönem yoktur ki bu egemen sınıf partileriyle rahata refaha kavuşsun. Bunun için egemen sınıfların partilerinin seçim sözlerine aldanmayalım, oyuna gelmeyelim!

ken AKP'nin "büyüme ile istihdamı bir arada götürmediğini ve ekonomiyi yalnızca para politikası ile yönetmeye çalıştığını" vurgulamış. Bu sözün manası CHP hükümete gelirse imiş ekonomik büyümeyi istihdamla birlikte götürecekmiş! İşsizlik sorunu-

muz ortadan kalkacakmış! Kılıçdaroğlu duy da inanma cinsinden cümleler kurmaktadır ve açık açık yalan söylemektedir.

Bir de ülkemizde işsizlik sadece AKP döneminde varmış gibi konuşuyor. Tüm konuşmalarında 9 yıllık dönemi göz önüne alıyor. Sanki AKP'den önce bir dönem yaşanmamış gibi. İşsizliği AKP ile başlatıyor CHP ile bitiriyor. Kılıçdaroğlu'nun ve CHP'nin tüm derdi seçimlerde hükümet olmak ve böylece devletin, gerçekte ise halkın üzerinden nemalanmaktır. Onun için tüm bu verileri kendine göre değerlendiriyor. Derdi, halkımızın işsizlik sorununu çözmek değildir. Nitekim Gebze'deki konuşmasında da sözlerini "12 Haziran AKP'nin yolcu olma tarihidir" diyerek noktalamıştır.

zaman var olacaktır.

Kılıçdaroğlu'nun bu tarz sözleri ise sadece halkımızın biriken öfkelerini dindirmek amaçlıdır. Yoksa ülkemiz CHP'nin de hükümette olduğu dönemleri de görmüş ve yaşamıştır. İşçi ve emekçiler CHP'nin hükümetlerinde işsizlik tehlikesini her zaman yaşadığı gibi, CHP'nin çok övdüğü Mustafa Kemal döneminde dahi işçi ve emekçiler en ufak bir hak talebinde baskı altına alınmışlardır. CHP, işçi ve emekçilerle, sadece muhalefet olduğunda "dost oluyor".

İşçi düşmanı CHP!

Kılıçdaroğlu Gebze mitinginde sendikaya üye olduğu için işten atılan Bericap fabrikası işçilerine yönelik yanlarında olduğunu vurguladı. Hızını alamayan Kılıçdaroğlu taşeron sistemini kaldıracağını söyledi. Ancak ne hikmetse CHP'li belediyelerin olduğu her yerde işçiler taşeron sisteminde çalışmakta, kadrolu hale getirilmemektedir. Kent AŞ, Konak

Belediye-İş Genel Kurul Sonrası Süreç Üzerine...

Değişim Hareketi'nden kopuşların olması, hareketin adayının karşı safaya geçmesi olumsuzdur elbette ancak bu hareketin ortaya çıkışını, ilkelerini ve haklılığını karartamaz.

Bu yazı 1 Mayıs Dergisi için hazırlanan yazının bir parçasıdır. İlgi çekeceğini düşünerek yayımlıyoruz.

Belediye-İş Sendikası Genel Kurulu sonrasında DDSB olarak süreci, olumlu ve olumsuz yanlarıyla ele aldık. Seçimde mevcut yönetim yeniden seçilse de biz örgütlü gücümüzü yükselterek, etki alanımızı artırarak, sendika içindeki dinamik, direngen kesimlerle ilişkilerimizi güçlendirerek çıktık. Mevcut tablo sonucu Genel Merkezin karşı saldırıya geçeceğinin bilincinde olduğumuzdan bu yönde bir direnç-barikat oluşturmak için belirli bir plan oluşturduk, kurul sürecindeki kazanımları korumayı ve kollamayı, mevcut mevzilerin de işçi kitlesiyle birlikte korunmasını hedefledik. Muhalefet hareketinde ortaklaştığımız diğer anlayışlardan arkadaşlara da gerekli uyarıları gerçekleştirdik.

Sendika genel merkezinin İstanbul yönetimine yönelik baskıları beklentilerimizi boşa çıkarmadı. Genel Merkez Olağanüstü Kongre'yle değiştirmesi mümkün olmayacağını düşündüğü 2 ve 1 No'lu Şube Başkanlarını ihraç iddiasıyla disipline vermiş, diğer şubelerde de farklı yöntemlerle tüm muhalefeti sindirmeyi-değiştirmeyi hedeflemiştir. **Buna işçiler eylemlerle cevap vermiş, geniş toplantılar örgütleyerek sendika bürokrasisini protesto etmişlerdir.** Muhalif sendikacıların hakları olan maaş ve diğer olanaklar verilmemeye devam etmiş, bazı şubelerde farklı kişilerden yeni yönetimler oluşturulmaya çalışılmıştır. Bununla da kalmamış işçilerin toplantı salonu mühürlenmiş, işçiler eylemle mühürü kırmıştır.

Genel merkezdeki bürokratik sendikal anlayış, anti-demokratik tutumunu sürdürmüş, muhalefeti böylesi önlemlerle engellemeye çalışmış, baskıları yoğunlaştırmıştır. Bunu fırsat bilen işveren sendikası Hizmet-İş de genel merkezin bu yanlış ve örgüt karşıtı tutumunu fırsat bilerek sürece müdahale etmiş, Belediye-İş örgütlülüğünü tasfiyeye çalışmıştır.

Belediye-İş Genel Merkezi ile Hizmet-İş ve işveren İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin işçilerin sendikal örgütlenmesini dağıtma yönlü işçi karşıtı tutumu sonucu keskinleşen süreç kar-

şısında dökülmeler olmuş ve kamuoyunda bilindiği üzere 1 ve 5 No'lu Şube Başkanları sürecin karşısında duramamış, işçi sınıfının çıkarları doğrultusunda değil de bireysel çıkarlar ve hesaplar peşinde koşarak Hizmet-İş'e geçmiş, işveren tarafında işveren sendikası ile beraber işçilere yönelik saldırılara ortak olmuş ve işçilerin Hizmet-İş'e geçmesi için çaba harcamış, tasfiyeci-işçi düşmanı saflara taşınmışlardır.

Bu şube başkanlarının muhalif harekette yer almasının nedeni genel merkezle yaşadıkları sorunlar ile tabandan gelen istekti. Bu süre zarfında bu kişilerle sınıf çıkarları doğrultusunda hareket etmeleri için çaba gösterdik ancak bir dönüşüm sağlayamadığımız açığa çıkmıştır. **Sürecin keskinleşmesi ile bireysel çıkarlar öne çıkılarak mücadeleden kopulmuş ve karşı saflara geçilmiştir.**

Bir diğer konu da sürecin bu noktaya taşınmasında, şube başkanları ve bir kısım üyenin Hizmet-İş gibi sendika sayılamayacak bir yapıya geçmelerinde ve işverene koz verilmesinde genel merkezin yanlış politikası, baskıcı politikaları, örgüt ve sınıf çıkarlarından kopuk, bürokratik yaklaşımının belirleyici etkisidir. Bu durumun yaşanmasında suçlu olan genel merkezdir. **Değişim Hareketi'nden kopuşların olması, hareketin adayının karşı safaya geçmesi olum-**

suzdur elbette ancak bu hareketin ortaya çıkışını, ilkelerini ve haklılığını karartamaz.

Bu hareket 2 şube başkanı karşı safaya geçtiği için bitmemiştir, devam etmektedir. Bu şubelerdeki işçilerle

beraber DDSB'liler ve tüm devrimci, demokrat, ilerici işçiler öz örgütlenmelerine sahip çıkmaktadır. Bu hareket sayesinde yukarıda da bahsettiğimiz gibi **kurul öncesindeki kitle çalışmasında seslendiğimiz bu şubelerden ilerici işçilerle birlikte bugün işveren saldırısına karşı duruş sergiliyoruz.**

DDSB açısından çizgimizde ve mücadelemizde tutarlılık vardır.

DDSB yıllardır olduğu gibi genel kurul öncesinde ilkelerini, hedeflerini net olarak ortaya koymuş, bürokratik-statüokocu yönetimi ve genel başkanın sendikayı aile şirketine dönüştürmesine karşı bayrak açmıştır. Bu süreçte mevcut yönetimden rahatsızlık duyanlarla ortaklaşmış ancak sadece ve sadece **kendi gücüne ve işçilere** güvenmiş, tüm çalışmasını kitle toplantılarında işçilerle birlikte örmüş, işçilere karşı açık, şeffaf ve dürüst olmuş ve bu sayede genel kurul süreci öncesi tabanda oluşan coşku kurul sonrasında da dinamizmini ve diriliğini korumuş, eylem ve etkinliklerle sendikasına yönelik saldırıları göğüslemeye çalışmış, bu esnada torba yasaya karşı diğer sendikalarla beraber yoğun ve etkili eylemler örgütlemiştir, halen örgütlenmektedir.

Bu süreçte bizler sürekli işçilerle toplantılar gerçekleştirip onları sürecin bir parçası yapmak istedik. Bunun sonucundadır ki hemen her gün sendika binası işçilerle dolmakta, işçiler tartışmakta, kararlar almaktadır. Bu süreçte sendika içindeki direngen, mücadeleci, demokrat işçiler birleşmiş, ortak hareket etmiş, yıllardır görülen ko-

merkez yönetimi İstanbul'a davet edilmiş ve genel kuruldan bu yana ilk kez genel başkan ve yönetim İstanbul'a gelebilmiş, işçilerin karşısına çıkmış, işçilerin yoğun eleştirilerine maruz kalıp hesap vermek zorunda kalmıştır. İşçilerin baskısı ve talebi sonucu muhalefette tutarlı duranlar üzerinde disiplin cezaları kaldırılmış, sendikacıların hak ettikleri maaş ve diğer destekler sağlanmış, işçilerin seçtiği ama merkezin atmadığı temsilciler atanmıştır.

Bugün hizmet alanında mücadele keskin şekilde sürmektedir. Bizler bu sürecin başladığı-açığa çıktığı Kuşadası toplantısından bu yana istikrarlı ve net bir çizgi izlemekteyiz. **Bu süreçte örgütlü gücümüzün yetersizliği ve kimi olgularda yanlış çözümlerden kaynaklı hatalarımız elbette oldu, bu konuları inceliyor, özeleştirileri veriyoruz ama hareketimizin haklılığı ve çizgimizin doğruluğu konusunda eminiz.**

Bu süreci işçilerle beraber örüyor, işçileri her konuda bilgilendiriyor, görüşlerimizi tartışıyor, demokrasinin işlemesine katkı sunuyoruz. Bürokrasi direngen, diri unsurları kovup sendikayı işçilerin evi olmaktan çıkarmak isterken mücadele sonucunda işçiler sendikalarını daha fazla sahiplenmiş, sendikanın sürecine aktif müdahalede bulunmuş, işveren saldırısına ve hükümetin torba yasasına hatta Türk-İş'in suskunluğuna karşı eylemler örgütlemiştir. Sürecimiz konusunda kendimize olan güvenimiz işçilerin verdiği destekten, toplantılardaki durumdan anlaşılmaktadır. İşçilerimiz bizleri anlamakta, bizle hareket etmektedir, DDSB kitleye görüşlerini açıkça ifade etmekte, hatalarının özeleştirisini açıkça vermektedir. Zira Hizmet-İş ve işverenin saldırısına karşı en önde DDSB'liler ve diğer devrimci demokrat işçiler mücadele vermektedir.

Bu süreç işçi sınıfının genel mücadelesinin bir parçasıdır. Bugün belediye işçileri, öncü işçilerle beraber hem bürokratik önderliğe hem işveren saldırısına hem de sistemin saldırı yasalarına karşı mücadele etmektedir. Devrimci demokrat işçiler arasında birlik gelişmektedir. Taşeron işçilerin örgütlenmesinde adımlar atılmaktadır. Bu mücadeleye tüm ilerici demokrat kamuoyu destek sunmalı, yüzysel bilgilerle yetinmemelidir.

(Belediye-İş DDSB)

Erzincan'da gazetemiz üzerindeki baskılar üzerine

İnsanlık tarihi ezenler ile ezilenler arasındaki mücadeleler ile yazılmıştır, yazılmaya da devam etmektedir. Sınıflı toplumun var olmasıyla, egemen sınıflar ezilen sınıf üzerinde daima hâkimiyetini kurabilmek için zora dayalı birçok yöntem geliştirmiştir. İnsanlık tarihi ezen ve ezilenler arasındaki mücadelelerle yazılırken ülkemizde de egemenler, ezilenler üzerindeki hakimiyetini çeşitli baskı yöntemleriyle bugüne kadar sürdürmüşlerdir. Ülkemiz tarihinden de bildiği gibi devrimci, demokrat ve komünistler ya tutuklanarak ömür boyu hapis cezalarına çarptırılmış ya da darağaçlarında işkencehanelerde katledilmiştir. Hatta dünya merceğinde kapitalizm kriz süreçlerini yaşadıkça egemenler daha bir pervasızlaşarak halk üzerinde baskıyı, zorbalığı ve sömürüyü katmerleştirmektedir. Bundan kaynaklı gelişen temel hak talepleri dahi şiddetli bir şekilde bastırılmaktadır. Tabii bu baskılardan biz devrimciler de payımıza

düşeni almaktayız.

Egemenler en küçük devrimci hareketlilik karşısında tahammülsüzleşip hareketliliği bir şekilde bastırma çabası içerisindedir. Bu genel durum içerisinde bahsedeceğimiz konu Erzincan alanımız olacaktır. Erzincan'ın sosyo-politik konumuna özel bir önem atfeden egemenler, alanda genel politikaları daha özel olarak uygulamakta. Bu doğrultuda başta devrimciler olmak üzere toplumun tüm ilericisi kesimine yönelik pervasızca saldırılarda hiçbir çekince göstermemektedirler. Egemenlerin saldırılarından bir de halkımızın sesi olan devrimci ve sosyalist gazeteler üzerinden gerçekleştirilmektedir. Tabii gazetemiz **Özgür Gelecek** de bu saldırılardan nasibini almaktadır. Bunlardan biri 2009'da Özgür Gelecek önceli İşçi-Köylü gazete büromuza ve okurlarına dönük gerçekleştirilen operasyon adı altında yapılan saldırılar ile uzun tutukluluk süresi yaşayan okurlarımıza yıllarca

hapis "cezaları" verilmiştir. Egemenlerin gazetemiz ve okurlarına dönük saldırıları bununla da kalmamış tüm saldırganlığıyla devam etmektedir. Gazete dağıtımçılarımız kolluk kuvvetleri tarafından keyfi bir şekilde durdurulup tehdit edilmekte. Okurlarımızın aileleri ile görüşülüp aile üzerinde terör havası yaratılmakta ve aile ile birey arasındaki bağlar kopararak aile içerisinde dahi tecrit ile karşı karşıya bırakılmak istenmektedir. Alanımızda düşmanın işbirlikçi ağının gelişkin olmasından kaynaklı gazete dağıtımları dahi ihbar edilmekte hatta polis ile ilişkide olan dersane müdürleri gazete okurlarımızın ailelerini arayarak, okurlarımızı ailelerine karşı resmen "terörist" ilan etmektedirler. Gazete büromuzu kitlelerden koparmaya çalışan egemenler büromuzu ziyarete gelen halk gençliğini büroya geldiği için tehdit ederek gazete büromuz üzerinde "terör" havası estirmektedir. Başta faşistlere olmak üzere her türlü etkinlik için kullanılan ve merkez diye bileceğimiz alanların devrimciler tarafından kullanılması durumunda alan yasaklamaları ile engellenmekte ve yapılan miting vb. etkinlikler için kitlelerden kopuk alanlar verilmektedir.

Faşizmin alanımızda sayamadığımız daha birçok saldırısı olsa da biz karşıımızdakilerin ne lanet kan emici olduklarının farkındayız. Bu da devrimci mücadele noktasında, sınıf düşmanları karşısında duruşumuzda bize daha da netlik kazandırmaktadır.

(Erzincan'dan ÖG okurları)

Mersin'de nükleere karşı tabutlu eylem

Mersin: Gülnar ilçesine bağlı Büyükeceli beldesinde yapımı gündemde olan Akkuyu Nükleer Santrali'ne karşı çıkan Nükleer Karşıtı Platform, "Nükleerle ölmek istemiyoruz" şeklinde slogan atıp omuzlarında temsili tabut taşıdı.

İstiklal Caddesi'ndeki Eğitim-Sen Mersin Şubesi önünde bir araya gelen platform üyeleri, üzerinde, "Radyasyon öldürür" ifadesinin yer aldığı temsili bir tabut taşıdıkları yürüyüş boyunca "Nükleere inat, yaşasın hayat", "Mersin nükleer istemiyor", "Nükleer santral istemiyoruz", "Nükleerle ölmek istemiyoruz" şeklinde sloganlar attı. Eyleme çeşitli kitle örgütleri de katılarak destek verdi.

Burada grup adına açıklamalarda bulunan Mersin Nükleer Karşıtı Platform (NKP) Sözcüsü Sabahat Aslan, Japonya'da yaşanan deprem ve tsunami felaketini 'ikinci Çernobil faciası' olarak yorumladı. Aslan, "Çernobil felaketinin kötü mirasını dünya hala yaşıyorken, ikinci bir felaket sonucunda yine milyonlarca insan olumsuz etkileyecek, yine topraklarımız, su kaynaklarımız ve soluduğumuz hava kirlenecek. Nükleer felaket, insanlığı tehdit etmektedir. Türkiye'nin deprem kuşağında yer aldığını hatırlatan Aslan, 'Akkuyu Nükleer Santrali'nin yapılmak istendiği alanın da hareketli 'Ecemiş Fay Hattı' civarında yer aldığını hatırlattı. Japonya'da yaşananlardan ders alınmadığını ifade eden Aslan, Recep Tayyip Erdoğan'ın verdiği 'tüp gaz' örneğine sert tepki gösterdi.

Aslan, "Rusların yapmış olduğu 'İran Nükleer Santrali'nin, teknik arızaların giderilmesi nedeniyle 15 gün önce işletmeye alamadıklarını ve bu arızaların giderilmesinin ancak bir yılı bulacağı gerçeği, Rusların teknolojilerinin çok güvensiz olduğunun kanıtıdır. Akkuyu Nükleer Santrali'nin güvenli yapılamayacağı ve bu nükleer santralden Akdeniz tarımının büyük darbe alacağı ortadadır. Nükleer santral yapılma inadından vazgeçilmeli. Bunun yerine değerlendirmeyi bekleyen alternatif enerji kaynaklarına yatırım yapılmalı. Nükleer santralleri ülkemizde yaptırmayacağız" ifadelerini kullandı.

Konuşmaların ardından eylem sloganlarla sonlandırıldı.

Gazi, Halepçe, Beyazıt protesto edildi

Mersin: Gazi, Beyazıt ve Halepçe katliamlarında yaşamını yitirenler çeşitli eylem ve etkinliklerle anıldı.

BDP, 16 Mart'ta, Halepçe katliamının 23'üncü yıldönümü nedeniyle bir eylem düzenledi. BDP Mersin İl Binasından başlayan yürüyüş Taş Bina önünde basın açıklaması yapılarak sonlandırıldı. Basın metnini okuyan **Cihan Yılmaz** Irak'ın Halepçe kentinde 5 bin Kürt'ün kimyasal ve biyolojik silahlarla katledildiğini belirtti ve "Bu olay karşısında susanlar da en az Saddam kadar suçludur" diyerek, suçluların yargılanmasını istedi.

Yine aynı gün DHF, ESP, **Halk Cephesi**, İHD, **Partizan**, KESK ve birçok demokratik kurumun örgütleyiciliğini yaptığı bir eylem ile Gazi, Beyazıt ve Halepçe katliamları pro-

testo edildi. Petrol-İş'ten Taş Binaya yürünen eylemde "**MİT, JİTEM, kontrgerilla dağıtılsın**", "Faşizme karşı omuz omuza", "**Yaşasın devrimci dayanışma**" sloganları atıldı. Taş Bina önünde KESK dönem sözcüsü **Kenan Hazar** tarafından okunan basın metninde Gazi, Beyazıt, Halepçe katliamlarının bilinçli ve sistemli bir şekilde yapılarak, bu yapılanlarla Sünni-Alevi, Kürt-Türk çatışması çıkarılmak istendiğini belirtti. Mersin Üniversitesi'nde de Halepçe katliamına karşı yurtsever öğrenciler tarafından bir anma gerçekleştirildi.

Arınç, Azadiya Welat ve Atılım'ı hedef gösterdi!

İzmir: Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, Aydın Valisi Hüseyin Avni Coş ve Aydın Belediye Başkanı Özlem Çerçioğlu'nu ziyareti sırasında Atılım ve Azadiya Welat gazetelerini hedef gösterdi. Meslek örgütleri ile yaptıkları görüşmede kendisine şu anda hapisanede bulunan tutuklu gazetecilerin isimlerinin verildiğini söyleyen Arınç, hapisanede bulunan tutuklu gazetecilerin meslekle-

rinden dolayı hapisanede olmadığını iddia etti.

Arınç, "Bunlar Terörle Mücadele Kanunu kapsamında tutuklanmış, hüküm giymiş insanlardır. Terör örgütünün propagandasını yapmak, terör örgütüne üye olmak, terör örgütüne doğrudan destek sağlamak vesaire... Meslek hanesinde 'gazeteci' yazıyor; ama suçu budur, bu suçtan dolayı mahkum olmuştur" ifadelerini kullandı.

Türkiye'nin terörle mücadele ettiğini söyleyen Arınç, bu sefer de hedef tahtasına Azadiya Welat ve Atılım gazetelerini aldı. Arınç, "Azadiya Welat, Atılım, bunlar Aydın'da yok. Bu gazeteler sadece örgüt propagandası yapmak üzere çıkıyor ve belli yerlerde dağıtılıyor. Yani bundan sonra serbest mi olsun?" dedi.

Katillerle aynı sofrada oturan bizden değildir!

Ülkemiz tarihini faşist devletin resmi tarih verilerinden arındırarak, objektif bir biçimde değerlendirdiğimizde, özellikle Alevilere ve Kürt ulusuna yönelik imha ve inkar zihniyetinin vahşi yüzünü görmememiz mümkün olmayacaktır.

Günümüzde hala zorunlu din dersleri ve Alevi kimliğinin tanınmaması güncelliğini korumaktadır. Sözde Alevi Çalıştaylarıyla, Alevi açılımlarıyla devlet kendi Alevisini yaratmak istemektedir. Hak-hukuk, eşitlik, özgürlük ve bağımsızlık için sokaklara çıkan, sesini yükseltenlere cevap; daha fazla baskı, daha fazla katliam, hapishane ve işkence olmuştur. Bunları en derinden hissedenler her zaman komünist, devrimci ve yurtsever kesimler olmuştur.

Gazi Katliamının 16. yıl dönümünde, yani 12 Mart 2011 günü, tam da binlerin sokağa çıkıp devlet eliyle gerçekleştirilen katliamı kınadığı, katillerden hesap sorduğu, alanlarda "Devletin Alevisi olmayacağız" sloganlarını haykırdığı esnada, Sultan Gazi Emniyet Müdürlüğü'nün tertip ettiği **ihanet sofrasında** Gazi Cemevi Yönetim Kurulu Başkanı (Gazi Cemevi Dedesi) Veli Gürsoy, Gazi Cemevi Yöneticileri; Ali Ekber Özen, Mustafa Yıldız, Metin Polat, Rıza Şahin, Şükrü Akkaya, Ali Kemal Gulabi, İsmet Erdoğan, Cemevi eski Başkanı Hıdır Elmas, Alevi Vakıflar Federasyonu Başkanı Doğan Bermek, 75. Yıl Mahallesi Muhtarı Sedat Çetintaş Zübeyde Hanım Mahallesi Muhtarı Ali Ekber Palabıyık'ın da içinde bulunduğu bir grup burjuva basının kameraları karşısında dostluk pozları vererek katillerle birlikte aynı sofrada "Barış Yemeği" yemişlerdir. Daha Gazi katliamında hayatını kaybeden-

lerin kanları kurumamışken, daha katilleri ellerini kollarını sallayarak görevlerinin başındayken yenen bu yemek tarihe kara bir leke olarak yazılmıştır. Esasında devletin bu davetindeki amacı sözde Alevilerin sözcüsü olduklarını iddia eden kurumlar üzerinden Gazi Mahallesi'nde yaşayan ilericisi, devrimci, yurtsever emekçi Gazi halkının devrimci dinamiklerini yok etmektir. Ve aynı zamanda hareket alanını genişletip halk üzerinde hâkimiyet sağlayıp kendini meşrulaştırmaktır.

Katillerle aynı sofrada yemek yiyenler başta Gazi katliamında şehit düşenlere ve onların ailelerine ihanet etmişlerdir. Bu ihanet karşısında Gazi halkı sessiz kalmamış, ihaneti kınamak ve protesto etmek için çeşitli yürüyüşler ve eylemler gerçekleştirmiş, tepkilerini sokağa taşımışlardır. Tepkiler sonrası yemeğe katılan işbirlikçilerin tavrı sadece yaptıklarından dolayı "özür dilemek" olmuştur.

Yineliyoruz; İhanet sofrasına oturanlar iyi bilmelidir ki Gazi emekçi halkı ve şehit aileleri bu ihaneti asla unutmayacaktır. Zaten özürle yetinmeyeceklerini dile getirmiş, katillerle aynı sofrada oturanların görevlerinden derhal istifa etmelerini sağlamak için eylemlerine ve çalışmalarına devam edeceklerini açıklamışlardır. Bedel ödeyenler bedel ödetmeye devam edeceklerdir.

Bir kez daha haykırıyoruz; Katillerle aynı sofrada oturan bizden değildir!

(Gazi ÖG okurları)

Hızır Paşaların kanlı sofrası değildi yeriniz!

19 Mart 2011 tarihinde akşam saatlerinde Eski Karakol önünde toplanan katle-

dilenlerin aileleri ve mahalle halkı önce 75. Yıl Mahalle Muhtarlığı ardından da Zübeyde Hanım Mahallesi Muhtarlığı önüne yürüyerek muhtarların tutumuna tepki gösterdi. Valilik ve karakol yönetiminin kanlı sofrasında yemek yiyenlerin katillerle el sıkışmanın aynı anlama geldiğini söyleyen kitle istifa çağrısı yaptı. Daha sonra Gazi Cemevi önüne gelerek açıklama yapan mahalle halkı adına, 12 Mart'ta katledilen Fadime Bingöl'ün annesi konuşarak yemekte bulunanların derhal istifa etmelerini istedi.

Yemekte yer alanların inkâr tutumlarına karşı, bu utanca tanıklık eden bir kişi

muhtarların, Cemevi ve Cem Vakfı yöneticilerinin sahtekârlıklarını ortaya serdi. Mahalle halkı adına yapılan açıklamada ise, "Gazi halkı olarak tarihimizi hiç unutmadık ve unutmayacağız. Bu tarihin sayfalarında halka hizmet edenler en onurlu yeri ifade etmektedirler. Bu tarihe ihanet edenler ise halkın kahredici öfkesinin hedefinde olacaklar. Devletin Alevi'si, Kürt'ü, işçisi, devrimcisi, demokrati olmayacağız. Kendi tarihimize ihanet etmeyeceğiz, edenleri affetmeyeceğiz" denildi.

Her hafta aynı inatla!

312. Hafta

İstanbul: Cumartesi anneleri 19 Mart günü Hasan Ocak'ı andı. 1995 yılında kaybedilen ve katillerinin hala yakalanamadığı Ocak'ın ailesi hükümete, "Her gün toplu mezar ihbarı yapılırken, hala bu konuda adım atmıyorsunuz. Gerçekler ortaya çıkarılmadan ve toplu mezarların failleri bulunmadan Kürt sorununu çözemezsiniz. Bir an önce Hakikatleri Araştırma Komisyonu kurun" diye seslendi.

Oturma eyleminde kısa bir açıklama yapan İHD Genel Başkanı Öztürk Türkdogan'ın ardından konuşan Ocak'ın kardeşi Maside Ocak, 16 yıldır ağabeyinin faillerinin bulunması için verdikleri bütün çabaların sonuçsuz kaldığını söyledi. Ocak'la aynı dönemde gözaltına alınan Bilgi Tağaç ise 16 yıldır tanıklığını anlattığını ancak hala hukuki bir sürecin başlamadığını dile getirdi.

Basın metnini okuyan Beycan Taşkıran, insanlar kimliksiz kimsesiz gömülürken bu devleti yönetenlerin bu topraklarda insanlıktan, vicdandan ve duyarlılıktan bahsedemeyeceklerini söyledi.

131. Hafta

Bu hafta 14 Mart 1991'de gözaltında kaybedilen Yusuf Erişti'nin akıbeti soruldu. İHD Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyon adına bu hafta açıklamayı Besime Aksoy yaptı. Aksoy, 90'lı yıllarda tam bir savaş cehennemi yaratıldığını ve faili meçhullerin bu dönemde arttığını belirtti.

"Halepçe'de, Beyazıt'ta düşene, dövüşene bin selam!"

İstanbul YDG

16 Mart günü, İstanbul Beyazıt Meydanı'nda yapılan eylemlerle Beyazıt ve Halepçe katliamları protesto edildi. İlk olarak ÇHD İstanbul Şubesi, Eczacılık Fakültesi önüne gelerek "Tarihin ve halkın hüküm açıktır, 16 Mart'ta katleden de, aklayan da devlettir" yazılı bir pankartla eylem yaptı.

ÇHD'nin ardından 78'liler Vakfı, DİSK ve KESK tarafından oluşturulan "16 Mart Platformu" bir açıklama yaptı. Dönemin Dev-Genç Başkanı Bülent Uluer, 16 Mart'ı anlattı. 16 Mart Platformunun eylemi devam ederken, Beyazıt alanına bu kez Ontex işçileri ile "Beyazıt'tan Halepçe'ye katleden devlettir-Devrimci, demokrat öğrenciler" imzalı pankartlarıyla gençlik örgütleri geldi.

Sık sık "Halepçe'de, Beyazıt'ta düşene dövüşene bin selam", "Em Halepçe ji bir nakin" sloganlarının atıldığı eyleme YDG de destek verdi. Basın açıklamasının ardından 16 Mart Platformu ile birleşen öğrenciler, burada saygı duruşunda bulundular ve Beyazıt Marşı'nı okudular

Ankara YDG

Ankara'da her yıl olduğu gibi Halepçe, Qamişlo, Beyazıt ve Gazi katliamları ortak anıldı. Eylemi Cebeci Kampüsü'nde yapma kararı aldık. Geniş bir platformda birleştirebildiğimiz etkinlikte önce Siyasal Bilimler Fakültesi'nde bir sinevizyon gösterimi yaptık. Ardından Eğitim Bilimleri Fakültesi'nden başlayarak kampüs içinde ajitasyon ve sloganlarla kitleyi basın açıklamasına davet ettik. Kampüs kapısı önünde yaptığımız basın açıklaması ardından dağıldık. Etkinlik başlamadan önce ÖGB'lerin dışarıdan gelenleri içeriye almamaya çalışması üzerine yaşanan küçük çaplı arbedeye rağmen etkinlik uzun süre sonra Cebeci'de örülebilmiş oldu ve polis okulumuza girerek gövde gösterisi yapmasına karşı da güçlü bir haykırış olmuş oldu. Aynı günün akşamında yine ge-

niş çaplı bir platformla Sakarya'dan Yüksel'e yürüyerek basın açıklaması yapma kararı aldık. Daha Sakarya'dan yürümeden sivil polisler gelerek bizimle pazarlık yaptı. Ardından biz yola çıkar çıkmaz çevik kuvvet önümüzü kesti, soldan yürüyebileceğimizi söyleyen polis, biz sol şeride geçince yine önümüzü kesti. Ardından çembere alındık. Bir süre bekledikten sonra polis önümüzü açtı ve Yüksel Caddesi'ne geçerek basın açıklamamızı yaptık.

Malatya YDG

16 Mart Çarşamba günü Malatya İnönü Üniversitesi'nde, "Gazi, Beyazıt, Halepçe katliamlarını unutmamak, unutmayacağız" pankartıyla bir yürüyüş ve ardından basın açıklaması yapıldı. Eylemi SGD, DYG, YDG, Gençlik Derneği Girişimi örgütledi. Güzel Sanatlar Fakültesi önünde toplanan kitle kütüphane önüne kadar yürüyüş gerçekleştirdi. Yapılan açıklamada faşist devletin tarihinin katliamlarla dolu olduğu ve bu katliamların hesabını soracağımız vurgulandı. Ardından atılan sloganlar ve zılgıtlar eşliğinde eylem bitirildi.

15 Mart'ta üniversitede afiş yapıştırma ve bildiri dağıtımını yaptık. Fakat faşist zihniyet bir kez daha azgınca yüzünü gösterdi biz öğrencilere. Bildiri dağıtımını sırasında

engel olmak isteyen ÖGB'ler bildirilerimizi el koyup bizi özel güvenlik merkezine götürmeye çalıştılar. Bizler de direndik ve gitmedik. Öğle saatlerinde üniversitede kafede gerçekleşen olayda bizi adeta öğrencilerin gözünde küçük düşürmeye çalıştılar. Kafede oturan öğrencileri boşaltmaya çalıştılar. Fakat çektiğimiz ajitasyon sayesinde öğrencilerden kalıp bize destek verenler de oldu ve nihayetinde ÖGB'lerin çabaları boşa çıkartıldı.

Kocaeli'de Libya işgali protesto edildi

Emperyalist saldırganlığını protesto etmek için 22 Mart'ta Kocaeli Belediye İşhanı önünde saat 17.30'da bir araya gelen DHF, BDSP, Partizan, ESP, SDP ve TKP saldırıyı basın açıklaması ile protesto etti. Eyleme Kocaeli Gençlik Derneği destek verdi.

Ardından önceki gün polis tarafından Kocaeli Gençlik Derneği'ne saldırıyı kınamak için İnsan Hakları Parkı'na gidilerek kurdukları çadırı da ziyaret ettik. (Kocaeli ÖG okurları)

Kandıra 2 Nolu F Tipi'nde ceza yağmuru

H. Merkezi: Kandıra 2 No'lu F Tipi'nde devrimci tutsaklara her vesile ile soruşturma açılarak adeta ceza yağmuru ile tutsaklar susturulmak isteniyor. Telefon, arkadaş ve aile görüşleri öncesinde ayakbaşı aramasına direnen ve slogan atan devrimci tutsaklara 1 yıla varan sürelerde görüş cezaları veriliyor.

Cezaların nedeni "aramaya karşı gelmek, slogan atmak, ayakbaşı aramasını slogan atarak protesto, günlük ortak sloganlara katılmak" olarak gösteriliyor.

Ferzende Abi tedavisi bitmeden hapishaneye gönderildi

H. Merkezi: Hasta tutsaklar tedavileri bitmeden tekrar hapishaneye gönderilerek ölüme terk ediliyor. Daha önce tutuklu bulunduğu Muş E Tipi Kapalı hapishaneden rahatsızlığı nedeniyle Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'ne sevk edilen MEYA-DER Van Şubesi eski Başkanı **Ferzende Abi**, tedavisi bitmeden Diyarbakır D Tipi Hapishane'ye gönderildi.

Yayınlarımızın dağıtımını keyfi gerekçelerle engelleniyor

H. Merkezi: Yayınevimizden çıkan Düşleri Gerçeğe Dönüştürmek İçin isimli kitabın hapishanedeki okurlarımıza ve abonelerimize ulaşması engelleniyor.

Son olarak **Kandıra 2 Nolu F Tipi** nde kitabımızın "örgüt propagandası yaptığı" gerekçesi ile tutsaklara verilmediğini öğrendik. Aynı hapishanede Özgür Gelecek 2011/01 ve 2011/02 sayıları da örgüt propagandası yaptığı gerekçesi ile tutsaklar verilmedi.

"Ölü mü denir şimdi onlara?" kitabı hapishaneye alınmadı

H. Merkezi: DİHA tarafından hazırlanan ve eşlerini "faili meçhul" cinayetlerde, yargısız infazlarda kaybeden kadınların öyküsünün anlatıldığı "Ölü mü denir şimdi onlara?" isimli kitap, Van F Tipi Hapishane'ye alınmadı. Hakkında herhangi bir toplantı ya da yasaklama kararı bulunmadığı halde kitabın, içeriğindeki haberler ve fotoğraflarda "örgüt propagandası" yapıldığı iddia edildi.

Kitapta "faili meçhul" cinayetlerin yoğun olarak yaşandığı Batman, Diyarbakır, Van, Urfa, Hakkâri, Şırnak, Dersim başta olmak üzere 12 kentten, 51 kadımla yapılmış söyleşiler yer alıyor.

"Bakar kör" medyanın vahim hali protesto edildi

İstanbul: Hapishanelerde uygulanan tecrit işkencesi 10 yılı aşkın süredir devam ediyor. Ancak bu gerçek özellikle kamuoyundan uzak tutulmaya ve yaşananların üstü örtülmeye çalışılıyor. Hapishanelerde keyfi uygulamaların ardı arkası kesilmeyen, devrimci tutsaklara azgınca saldırırken burjuva-feodal basının gündemine bunlar bir türlü giremiyor. Ergenekon Paşalarının hapishanelerdeki yaşamı manşetlerde haber olurken söz konusu politik tutsaklar olunca medya üç maymunu oynuyor. Bir koğuş değişikliği muazzam önem arz ederken, yıllardır süren bu kadar şiddet, eksik olmayan sürgün sevkler küçük haber bile olamıyor.

Medyanın hapishaneler gerçekliği yansıtmamasına tepki gösteren **TUAD DER, TUYAB** ve **İHD İstanbul Şube** 27 Mart günü Kanal D önünde bir oturma eylemi gerçekleştirdi.

"Hapishanelerde tecrit işkencesi sürüyor! Daha ne kadar sessiz kalacaksınız" ve "Yazılı görsel medya üç maymunu oynuyor" pankatlarının açıldığı eylemde çok sayıda "Medya susma, suç ortak olma", "Cezaevleri kan ağlıyor", "Devrimci tutsaklar yalnız değildir" yazılı dövizler göze çarptı.

Hapishanelerde tecrit işkencesinin devam ettiğini ve meydanın da yaşananlara kayıtsız kaldığını belirten **Sevim Kalman**'ın konuşmasının ardından oturma eylemine geçildi. Atılan sloganların ardından kurumlar adına **Özden Soyadtaş** basın açıklamasını okudu. Soyadtaş açıklamada F tipi hapishanelerde yaşananların basın tarafından görülmediğini ifade etti ve "Ergenekon tutuklusunu paşaların Mustafa Balbay ve Mehmet Haberal gibilerinin en küçük rahatsızlıkları, hücre değişiklikleri bile günlerce haber olurken gördükleri işkence sonucu kafası, gözü kırılan ya da ölüm derecesinde olan politik mahpuslar haber değeri taşıyor" dedi.

Tekirdağ F Tipi'nde yine saldırı

İstanbul: Hapishanelerde tutsaklara yönelik hak gaspları ve fiziki saldırılar devam ediyor. Bu saldırılara bir yenisi **Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishane**'den eklendi. Hapishanede bir koğuşa baskın yapan gardiyanların darp etmesi sonucu tutuklu **Erhan Özel**'in kafasının kırıldığı iddia edildi. Ailesini telefonla arayan **Caner Yurtsever** isimli tutsak onur kırıcı üst aramasına karşı çıktıkları için 10'u aşkın gardiyan tarafından saldırıya uğradıklarını, bu saldırı sırasında hücre arkadaşları **Erhan Özel**'in sert bir cisimle vurularak kafasının kırıldığını belirtti.

Arkadaşlarının yaralı halde hastane yerine hücreye atıldığını kaydeden Yurtsever, son dönemlerde sistematik olarak tutsaklara fiziki saldırıların yoğunlaştığını belirtti. Yurtsever ayrıca yaralı olduğu halde hücreye atılan arkadaşlarının tedavi için hastaneye kaldırılması için insan hakları örgütlerini harekete geçmeye çağırdı.

Yine aynı hapishanede bulunan **Tahsin Barutçu** da haftalık telefon görüşmesinde ailesine kendilerinin kaldığı 62. koğuşun yanındaki koğuşlara gardiyanların saldırdığını kendi koğuşlarının tepki göstermesi üzerine kendilerine de saldırdığını söyledi. Baba **Ali-rıza Barutçu**, oğlunun telefonda kendisine, gardiyanların hükümlülerin içine girerek saldırdığını, birçok kişinin gözlerinin morardığını, gözlük kullananların gözlüklerinin kırıldığını anlattığını ifade etti.

Radyo Dünya: "Baskılara boyun eğmeyeceğiz!"

H. Merkezi: Tutsakların hapishanelerde yaşadıkları hukuksuzların dışarıya ulaştırılmasına tahammülsüzlük radyoya gönderilen mektupların çalınmasına ya da yırtılmasına kadar vardı.

Adana'da yayın yapan **Radyo Dünya** haftada bir gün hapishanelerde yaşanan sorunlara ilişkin program yapıyor. Ve bu program nedeniyle hapishanelerden kendilerine mektuplar gönderiliyor. Son dönemde gelen mektupların yırtıldığını belirten radyo çalışanı **Cahide Güner**, konuyla ilgili yaptığı açıklamada bu tip politikaların kendilerini engelleyemeyeceğini belirtti.

"Aman kapılar zarar görmesin!"

İstanbul: Hapishanelerde uygulanan tecrit işkencesi 10 yılı aşkın bir süredir devam ediyor. Politik mahpuslar yıllarca tecritin her türünü yaşadılar hala da yaşamaya devam ediyorlar. Sürgün sevkler, arama adı altında hücrelere yapılan saldırılar, mahkeme, hastane sevklerinde saldırılar, disiplin cezaları, hasta mahpusların tedavi edilmeyerek ölüme terk edilmeleri gibi saymakla bitiremeyeceğimiz onlarca işkence metodu denendi. 12 Eylül dönemini aratmayan bu işkencelere son zamanda mahpusları nefessiz, havasız bırakmak da eklendi.

Kandıra'da "mevzuat gereği" işkence

İstanbul: Hapishanelerde 12 Eylül uygulamalarını aratmayan işkence haberleri gelmeye devam ediyor. Devrimci tutsakların örgütlü hareket etmelerinin önüne geçemeyen hapishane idarelerinin başvurduğu sürgün sevkler de direnişi kırmayı başaramıyor.

Sürgün sevkler sonrası işkence haberlerinin daha sık geldiği **Kandıra 1 No'lu F Tipi Hapishane**'de havalandırmaya çıkan üç tutsak "üst araması"na karşı çıktıkları iddiasıyla gardiyanlar tarafından dövüldü. Darp edilerek hücreye götürülen tutsaklar-

dan **Rıza Çıtak**'ın kolu kırıldı ve yaralı halde bu defa "süngerli oda" diye bilinen işkence odasına alındı.

Hastaneye kaldırılan Çıtak'a işkence yapıldığı raporla belirlendiği halde hapishane 2. Müdürü **Selahattin Tutkun** ise işkencenin "mevzuat gereği" gereği olduğunu savunarak bu durumu tutsakların psikolojisine bağladı.

Tekirdağ 2 No'lu Hapishane idaresi saldırının çapını daha da genişleterek 14 Ekim 2010 tarihinden beri diğer mahpusların da havalandırma sürelerini gasp etti. Ağırlaştırılmış müebbetlerin koşullarını protesto için kapı dövdükleri gerekçesiyle günde 8 saat olan havalandırma süresini 3 saate indirdi. Bu durumla ilgili hapishane idaresi yasal bir gerekçe sunamayınca suç duyurusu yapan tutsaklara Tekirdağ Cumhuriyet Başsavcılığı aylar sonra akıllara durgunluk veren bir yanıt verdi. "**Havalandırma kapılarının zarar görmemesi için kapatıldığını**" belirten savcılık suç duyurusuna takipsizlik kararı vererek yeni bir hukuksuzluğa daha imza atması oldu.

Ağırlaştırılmış müebbet cezası alan mahpusların günde sadece 1 saat havalandırmaya çıkarılması, 23 saat tek kişilik hücrede adeta tabutta yaşamaya mahkum edilmeleri tecritin geldiği son aşamadır.

Tecrit içinde ayrı bir tecrit uygulamasına maruz kalan ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü tutsaklar, ömür boyu tecridin en ağırını günün 23 saatini tutuldukları tek kişilik hücrelerde yaşıyor. Bu koşulları protesto eden devrimci tutsaklar ise disiplin cezalarıyla ayrıca cezalandırılıyor.

24 Nisan 1915 tarihinde İttihat-Terakki hükümeti tarafından gazeteci, yazar, din adamı, akademisyen, milletvekili, müzisyen, öğretmen gibi önce toplumun en ileri kesimleri tutuklandı. Çankırı-Ayaş'a sürgüne gönderildiler. Yolda çeteler tarafından vahşice öldürüldüler. Bazıları tesadüfen kurtuldu. Sonradan yaşadıklarının gelecek nesillere aktarmak için vicdani sorumluluklarını yerine getirdiler. Notlar tutuldu. Arşivler hazırlandı. İlk defa 1919 yılında hayatını kaybedenler için anma kitabı oluşturuldu. **Taksim'de** Ermeni mezarlığında ölenler için anıt bile oluşturuldu. Ama sonradan bu anıt yok edildi. Mezarlık bugünkü Divan Otelinin, radyo evinin olduğu alanda bulunmaktaydı. Yerinden kaldırılan anıtın ise en son Harbiye Ordu Evi'nin bahçesinde görüldüğü söylendi.

Tutuklanmaların içinde bazıları var ki insanın hayal bile edemeyeceği derecede insanlık dışıdır. Bunlardan biri de **KIRKOR ZOHRAB**'ın öldürülmesidir. Zohrab'ın bir sabah evinden alınıp başı taşla ezilip yok edilmesine kadar geçen süre ile asker olan Yüzbaşı **SARKİS TOROSYAN**'ın askerlik görevi sırasında yaşanan dramatik, bir o kadar da kalleşçe yaşanan olaylardır. Askerde iken ailesini **DER-ZOR** çöllerine sürenler, askerde gösterdiği başarılarından dolayı onu madalya ile ödüllendirilecekti. İşte tüm bu gerçekler, sır perdesi aralandı. Bu insanların hayat hikayeleri gün yüzüne çıktı. Gizlenen tarih, yaşanan olaylar acaba ne zamana kadar saklı kalacaktı ki!

Gazeteci, yazar, hukukçu kimliği ile 1915 yılında tutuklanan, sonra sürgüne gönderilen kişilerin başında **Kirkor Zohrab** geliyordu. İstanbul doğumlu olan Zohrab, ilk ve orta/lise öğrenimini Ermeni okullarında tamamladı. Zohrab Abdülhamit döneminde çeşitli siyasi davalar aldı. Dikkatleri üzerine çekti. Vatan haini sayıldı. Hukukçu kimliği elinden alındı. Canını zor kurtararak kaçıp Paris'e yerleşti. 1908 yılında Abdülhamit'in son döneminde Meşrutiyet'in ilanı ile tekrar geri döndü. Gazete, dergi ve kitaplarda yazı yazan Zohrab kuvvetli bir kaleme sahipti. **Nor Or (Yeni Gün)** gazetesinde yazı yazdı. Yazılarında hep yoksul insanlar, kaçakçılar, kadınlar, hizmetçiler toplumun alt tabakası vardı. Öykülerinde hep kadın haklarını, kadını öne çıkarmıştı. 1908-1912 seçimlerine de katılan Zohrab, Ermeni cemaati içerisinde en yüksek oyu aldı. Osmanlı Meclisine İstanbul'dan seçildi.

Abdülhamit'i devirerek iktidara el ko-

KIRKOR ZOHRAB İLE YÜZBAŞI SARKİS TOROSYAN'IN BAŞINA GELENLER

yan Talat Paşa, ilkin Selanik'te ordu içerisinde örgütlenme yaptı. Abdülhamit'e karşı muhalif olanları topladı. Askeri teşkilatlanma kurarak orduda bir güç haline geldi. Manastırda ise örgütün kurulması görevini üstlenen Enver Paşa önemli bir rol oynadı. Örgüt asker ve sivil üyelerini artırarak gizli İhtilalci bir güç haline geldi. Hedef Abdülhamit'i devirmek, yönetimi ele geçirmektir. Bunun için İstanbul'a geldiler. Yıl 1909. Abdülhamit kontrolü bir ara kaybeden Talat Paşa'yı sıkıştırır. İstanbul'da bu sefer Jön Türk avı başlar. Bulduklarının arasında orada öldürürler. İstanbul kan gölüne döner. Her tarafta Talat Paşa aranmaktadır. Talat, bir Ermeni derneğine sığınır. Burada **Kirkor Zohrab** onu saklar. Böylelikle onu ölümden kurtarır.

Kirkor Zohrab en karanlık Tehcir yıllarında tutuklamaları durdurmak için Ermeni Patriği ile bir yazı kaleme alarak bunu Sadrazam Halim Paşa'ya verdi. Kaçıp canını kurtarabilecekken bunu yapmadı. Tutukluların salıverilmesi için uğraştı. Ama olmadı. Hayatını kurtardığı Talat Paşa'ya başvurarak, tutuklamalarının, tehcirin durdurulmasını ve hayatlarının kurtarılmasını istedi.

Kirkor Zohrab Cemiyet üyeleriyle çok yakın ilişki içerisindeydiler. Bugünkü Beyoğlu'nda bulunan Saray muhallebicesinde buluşup, yemek yerler, kağıt bile oynarlardı. Yine böyle bir akşamın sabahında erkenden gelen polisler onu alıp ölüm yolculuğuna gönderdiler. Tarihçiler aralarında geçen son diyalogu şöyle anlatırlar. Zohrab'ın "**niçin bu insanlık suçunu işliyorsunuz?**" sorusuna Talat Paşa "**Size verecek cevabım yok, Ermeniler haındır**" der. Beraberinde Erzurum milletvekili Vartkes Siringolyan ile birlikte Diyarbakır'a doğru yola çıkarıldı. Urfa yakınlarında tetikçi, katil sürüleri Çerkez Ahmet çetesi tarafından başı taşla ezilerek öldürüldü. Yolda eşi Clara'ya son mektubunda şöyle diyordu "**Sevgilim, bir tanem artık bizim için son perde başlıyor. Daha fazla gücüm kalmadı. Sağ kalmazsam çocuklarıma son öğüdüm şu ki daima birbirini sevsinler, sana tapsınlar ve kalbini acıtmasınlar ve beni de hatırlasınlar.**"

Ve Çanakkale Savaşında insanlık dramı...

Yüzbaşı Sarkis Torosyan Kayseri Devleti'nde 1891 yılında dünyaya geldi. İlkokulu burada bitirdi. Sonra babası Edirne Rüştüyesine kaydetmek ister. Fakat kabul etmezler. Arap kökenli biri aracılığıyla Harbiye mektebine kayıt olur. 1914 savaş yıllarında topçu teğmeni olarak buradan mezun olur. Başarılarından dolayı Almanya'ya eğitim amacıyla gönderilir.

Dönünce kendini savaşın içerisinde bulur. İlk görev yeri olarak Çanakkale Boğazında Ertuğrul Tabyasında komutan olarak atanır. Rumeli'ye geçen Torosyan burada da kumanda ettiği deniz savaşında düşman gemilerini batırır. Savaşın kadehini değiştirir. Bir ara yaralanır. Bu sefer kara savaşında topçu olarak görev alır. Ama bugün Çanakkale savaşlarında bir Ermeni komutandan, gösterdiği başarılarından hiç bahsedilmez.

Bunun üzerine Enver Paşa Torosyan'ı ödüllendirir. Çanakkale'de, Rumeli'de gösterdiği başarıdan dolayı yüzbaşı rütbesi verilir. Devlet adına harp madalyası tasdiknamesi ile 18 Mayıs 1915 tarihinde mükafatlandırılır. Savaşın doğasında olan yenme veya yenilme, başarı veya başarısızlık yaşanırken Anadolu'da kıyımlar, sürgün, Ermenileri yok etme planı uygulamaya konulmuştu. Torosyan olup bitenlerden habersizdi. Aile cephesinde ise kara bulutlar esiyordu. Askerde ailesi ile hiçbir kontağı olmayan Torosyan'dan her şey gizleniyor, bilgi verilmiyordu. 1915 yazında Kayseri kaymakamı tehciri uygulamaya koydu. Kayseri'de Ermeni topluluğu topluca **DER-ZOR** çöllerine sürüldü. Şehrin dışına kaçanlar çetelerin zalimce katliamlarına maruz kaldılar. İlk Torosyan ailesi oğlu asker olduğu için tehcire tabi tutulmadı. Ama sıra onlara da gelmişti. **Akşam kaymakam ailesine Torosyan'ın savaşta öldüğü yalanını söyledi.** Ardından bütün aile fertlerini çöle sürdü. Kozan üzerinden ailesi perişan halde İslâhiye'ye ulaşıyor. Ve burada öldürülürler. İçlerinde sadece kız kardeşi **BAYZAR** sağ olarak kurtulur. O da kendini zor Suriye'ye atar.

Tesadüfen veya bilinçli olarak mı her nedense görevli olarak bu sefer Suriye'ye gider. Artık tek hedefi ailesine kavuşmak ve aile fertlerini bulmak olacaktır. Ama iş isten geçmiştir. Asker elbisesini çıkarır atar. Osmanlı ordusundan nefret eder. **DER-ZOR** çöllerinde aç susuz, bir deri ve bir kemik kalan Ermenileri görür. Yıkılır. Musul'da bir kampta kız kardeşini tesadüfen bulur, tüm ailesine yapılanları öğrenir. Ablası bakımsızlıktan verem hastalığına yakalanır ve ölür. Torosyan bundan sonraki hayatında intikam almak için yaşar. Filistin'e geçer Araplarla tanışır. Emir Faysal'ın birliklerine katılır. Onların başında Osmanlı ordularına karşı savaşır. Çukurova'da çetecilik yapar. Son defa doğduğu toprakları gördükten sonra, dönmek üzere Amerika'ya yerleşir...

Çanakkale savaşının kazanılmasının yıldönümüne denk düşen bugünlerde TV ve basında övgü ile kahramanlıktan bahsedilmektedir. Ama tek yanlı gerçekler çarpıtılarak verilmektedir. İşlenen konu

her zaman Türk milliyetçiliği olmuştur. Türk askeri "ölmez", "yenilmez" yalanları anlatılmıştır. Oysa aradan geçen 95 yıl içerisinde devlet her zaman aynı devlet olmuştur. Niteliğinde, özünde zerrece değişikliğe uğramamıştır. Dün entellektüel, hukukçu Kirkor Zohrab ve Yüzbaşı Sarkis Torosyan'a yapılanlar bugün aynı şekilde devam etmektedir. Komplo, entrika, yalan ve katliam yapmak devlet politikası bugüne kadar gelmiştir. Çok fazla geriye gitmeye gerek yok, son 30 yıl içerisinde Türkiye'de neler yapılmadı ki? Kürdistan'da 3 bin köy boşaltıldı. İnsanlar zorunlu olarak metropollere göç etmek zorunda kaldı. Bugün Kürdistan'ın her tarafından toplu mezarlarla doludur. Rum ve Ermenilerin ganimetine konmak isteyen bir avuç çete 6-7 Eylül'de bütün işyerlerini, kiliseleri ve evleri yağmaladılar. Kıbrıs işgal edildi. Etnik çatışma denilerek Allevilere karşı katliam yapıldı. Kürt ulusunun siyasi temsilcileri hapisanede... Bunlar saymakla bitmez. Soykırım politikaları olduğu gibi halen devam ediyor.

Gazeteci, yazar **Hrant Dink'e** yapılan silahlı saldırı örneğin. Muhafiz gazetecilerin düşüncelerine zincir vurulmaktadır. "Vatan" için oğullarını askere gönderen yoksul emekçilerin "şehit" oldu denilerek, ölü bedenleri ailelerine teslim edilmektedir. Yani devlet kendi vatandaşı olan ama kendine karşı olan herkesi öldürmektedir. Hapishanede ölüm, askerde ölüm, düşünene ölüm, yazara ölüm... Sonu gelmeyen ölümler her geçen gün artmaktadır. Korku imparatorluğu yaratılmak isteniyor. Ama korkunun ecele faydası yoktur. (**Bir ÖG okuru**)

Tarihten kısa kısa...

- **10 Nisan 1919:** Meksikalı devrimci köylü lideri Emiliano Zapata hükümet güçlerince tuzağa düşürülerek öldürüldü.
- **11 Nisan 1930:** Sultanahmet'te büyük kadın mitingi yapıldı. Türk Kadınlar Birliği'nin düzenlediği mitingde, kadınlara seçme ve seçilme hakkı tanınması istendi.
- **2 Nisan 1949:** Dünya halklarının düşmanı NATO kuruldu.
- **10 Nisan 1961:** Hamallar Cemiyeti, İstanbul Belediyesi'nin emekli subayları hamal kâhyası yapmasını protesto etti.
- **2 Nisan 1968:** Martin Luther King Jr. Memphis'te öldürüldü.
- **1 Nisan 1991:** Türk Hava Yolları ve Havaş'ta çalışan 10.500 işçi greve başladı.

Evrensel Bakış

Petrol için çöllere düşen kağıttan kaplanlar, çöl fırtınasında değilse de halkların devrimci fırtınasında yıkılacaklardır!

21. yüzyılın, isyanlar yüzyılı olacağını, emperyalizmin savaş aygıtı NATO için bir kehanet olmaktan ileriye taşıyan Tunus isyanı sebepleri açısından anlaşılır olmasına rağmen beklenmediği. İsyân olgusu, esasen emperyalizm nezdinde hiçbir zaman güncelliğini yitirmeyecek bir olasılıktır. Bu olasılığa kaynaklık eden olgu, tam da emperyalizmin kurduğu sistemin bağrından filizlenir. İşte o yüzden, baskıya karşı direniş, bir olasılık değildir aslında. İsyândan bir iki hafta önce Tunus'taki büyükelçisinden "ülkede durumun sakin" olduğu yolunda bir rapor aldığı bildirilen ABD hükümetinin, diğer bölge ülkelerinden benzer raporlar almış olabileceği muhtemeldir (Ö. Laçiner, Birikim, 263). Beklenmedik durumlar karşısında, açık vermektense mutarip bir kadere mahkûm emperyalistler, şaşkınlıklarını gizlemelemler de, Tunus ve Mısır isyanları kısa vadede ciddi problemler yaratmanın uzağında kalmıştır. Görece barışçıl bir renkte seyreden protesto eylemlerinin zaman ve mekân değişiminde renk değiştirmeye başlaması, tek başına yeni mekânların farklılığıyla açıklanamaz. Silaha mesafeli durulan ilk dalga merkezlerinin aksine, yeni üslerde silaha sarılmak için tereddüt edilmiştir. Libya, bütün tarafları bakımından silahtaki tereddütün pervasızlığı evrildiği başlıca merkez haline gelmiştir.

Emperyalist güçler, Kaddafi ve Libya halkı olarak kabaca üçe ayırabileceğimiz tarafların pozisyonları ve geçmişten beri süregelen çelişkiler silahlı şiddeti koşullamıştır. Aşiretler etrafında şekillenen siyasal konumlanışa sahip Libya halkı, bu konumlanışa angaje olmak dışında gerçek muhalefet merkezlerinden yoksundur. İsyân hareketinin gireceği rotayı belirleyen asli husus budur. Halkın muhalefet öznelerinden yoksunluğu sadece utangaç bir anti-emperyalizm değil, işbirliğine varacak bir sonucu yaratmaya meyillidir.

İsyânın yöneldiği hedef, tek başına Kaddafi olsa bile ilerçilik payesine mazhar olurdu. İsyancıları tekil bireyler olarak ele aldığımızda bu tespite ulaşmak kaçınılmaz olacaktır. Ancak savaşın bir tarafı olarak isyancılar, bağımsız bir pozisyonda kalacak yetiye sahip değillerdir. Kendi ifadeleriyle Kaddafi'nin hava saldırısına karşı koyamamaktan dolayı emperyalizmin müdahalesinden medet uman bir eşige atılmalarının sebebi de budur.

Tunus, hesapta yoktu; Mısır, acaba kuşkusunda düşünülmüyordu. Ardıllarında ise kuşku bekleyişlere mahal vermemek, beceriksizlikle açıklanamayacak büyükelçilerin varlığına rağmen emperyalistlerin bilmesi ve yapması gereken bir şeydir artık. Ucunun nerelere uzanacağı belli olmayan, ama mutlaka emperyalizme yöneleceği kaygısını haklı olarak yaratan bu isyan dalgasının karşısında emperyalizmin tutumunu kestirmek güç değildir. Ortadoğu için hesaplar bariz bir şekilde ortadadır. Afrika için hesaplar biraz daha geri plandadır. Yoksa daha Bush döneminde kurulmuş ABD Afrika Komutanlığı (AFRICOM), tam da bu yeni hesaplar için vardır. Afrika projesini yürütmek, ilginç bir şekilde Bush'un Afrika kökenli halefi Obama'ya kalmıştır. İsyancıları kontrol altına alarak yönlendirmek tek çıkar yoldur...

Büyük gazetelerden akıl hocaları, emperyalizmin temsilcilerine Birleşmiş Milletler kurallarının eskidiğinden dem vurmakta Libya'yı işgal için bu kadar beklemenin gereksizliğine vurgu yapmaktadırlar. Bir aksilik doğmuştur, bir fırsat vardır. Kuzey Afrika isyan dalgası hesapta yoktu ama bunu lehe çevirecek olanaklar yaratmak gerekmektedir. Bunun için zaten kıymeti harbiyesi artık ezilen halkları aldatacak derecede olmayan BM usullerine takılıp vakit kaybetmenin anlamı yoktur. Bu bağlamda dikkat çekilen bir benzerlik çok anlamlıdır: Fransa, NATO kararını; Türkiye, parlamento kararını beklemeden savaşa girişmişlerdir.

Öncellerinde gelişen halk protestolarına doğrudan teması gözükmeyen dış güçlerin Libya'da doğrudan teması girişmesi, Kaddafi'nin, hayli zamandır defterinin dürülmesine karar verdiğine işarettir. Emperyalizmin her haksız savaş öncesi büründüğü insani yardım kisvesi artık kimseye inandırıcı gelmemektedir. Bahreyn'deki, Yemen'deki protestocuların katledilmesini görmezden gelip, hatta Suudilere Bahreyn'deki protestoculara saldırması talimatını veren emperyalizm ve onun insaniliği çoktandır yan yana getirirken zorlandığımız iki kelimeden müteşekkil bir tamlamadan ibarettir.

Savaş, esasen Kaddafi'ye değil Libya halkına, halkın isyan etme meşruluğuna karşı haksız savaştır. Göz dikilen sadece petrol değil, bölgenin kontrolünü sağlamak, yeniden paylaşım hazırlıklarına başlamaktır. Ama Libya'da göz dikilen candır da...

Libya halkıyla dayanışmayı büyütelim!

Tunus'la başlayan, Mısır'la devam eden hareketlilik, emperyalist ülkelerin Libya'ya müdahalesiyle devam etmektedir. Ortadoğu ve Kuzey Afrika halklarının özgürlük talepleri karşısında emperyalistler, sanki yıllarca bu diktatörleri desteklememişler, her fırsatta onları savunmamışlar gibi, birden demokrasi havarisi kesildiler, özgürlük aşığı oldular. Emperyalistler bu yönlü söylemlerde bulunur da onların "strategik ortakları" geri durur mu? Bu "ortaklardan" olan Abdullah Gül "Türkiye daima değişimden yana olmuştur. Hiçbir zaman otoriter rejimlerle beraber olmamıştır" diyebiliyor, sanki kendileri gerici değillermiş gibi bir de böylesi söylemlerde bulunuyor. Emperyalistlerin ve uşakların "demokrasi talepleri", sivil halkı "koruma kaygıları" aldatmacadan ibarettir. Fildişi Sahili'nde on binler ölüyor, Sudan'da soykırım düzeyinde katliamlar olurken sessiz kalanlar, Libya'da Kaddafi'yi bahane ederek Libya'ya müdahale ettiler. Emperyalizm her yerde siyasal gericilikle iç içe geçmiştir. Bunun en somut örneğini ülkemiz oluşturmaktadır. Ülkemiz egemenlerinin halkımıza yönelik bütün saldırılarını emperyalistler desteklemiştir. Tarihte herhangi bir örneği yoktur ki emperyalistler dünyanın herhangi bir köşesine özgürlük götürsünler. Ama ka-

muoyunu ikna etmek, halkları kandırmak için sürekli bu tarz söylemleri kullanmışlardır. Geçmişte Vietnam savaşında, Irak ve Afganistan işgalinde bunun örneklerini görürüz. Bunun için emperyalist saldırganlığa karşı çıkalım. Şüphesiz emperyalistlerin alternatifi Kaddafi gibi gerici, faşist diktatörler değildir. Arap coğrafyasına özgürlük Arap halklarının mücadelesiyle gelecektir. Emperyalistlerin ve uşaklarının her türlü aldatmalarına karşı uyanık olalım, onların oyunlarını bozalım.

Atina

Libya'ya Fransa'nın ilk füzeyle atması ile birlikte harekete geçen Atinalı emekçiler yaptıkları eylemlerle saldırıyı protesto etti. KKE (Yunanistan Komünist Partisi) tarafından 21 Mart günü organize edilen yürüyüşte kitle, Meclis binası önünde toplandı. Buradan saat 18.00'de sloganlarla başlayan yürüyüş AB binası ve Amerikan Büyükelçiliği önünde sona erdi. Eylem boyunca kitle sık sık "Kahrolsun yeni dünya düzeni", "Yaşamın halkların dayanışması" sloganlarını haykırdı. 23 Mart günü ise Meclis dışı sol, Radikal Sol Birlik ve çeşitli sendikalar Propilia ve Klatmonos Meydanlarında biraraya gelerek buradan Amerikan Konsolosluğuna doğru yürüyüşe geçti. Polis, Meclis önünde barikat ku-

arak konsolosluğa yürünmesine engel olmaya çalıştı ancak kitlenin kararlı duruşu karşısında yolu açtı. Eylem Amerikan Konsolosluğu önünde sona erdi.

Kıbrıs

Libya'ya yönelik gerçekleşen saldırı Kıbrıs'ta yüzlerce kişinin katıldığı yürüyüşle protesto edildi. Harekate katılan savaş uçaklarının Güney Kıbrıs'ta bulunan İngiliz üslerini kullanmasına tepki gösteren kitle 22 Mart günü sloganlar eşliğinde ABD, Katar ve Fransa büyükelçiliklerine yürüdü. Yapılan açıklamada askeri hareketin derhal bitirilmesi gerektiği vurgulandı.

Londra

Savaşa Hayır Koalisyonu tarafından yapılan acil eylem çağrısı üzerine 21 Mart günü Başbakanlık önünde biraraya gelen savaş karşıtları saldırının bir an önce sona erdirilmesini istedi. Eylemde İşçi Partisi milletvekilleri, Respect Koalisyonu lideri ve eski milletvekili George Galloway ve Savaşa Hayır Koalisyonu sözcüsü Andrew Murhy konuştu. Konuşmalarda, ABD ve İngiltere gibi emperyalist güçlerin, Libya'nın petrolüne el koymayı amaçladıkları dile getirildi. Eylemde sık sık "Libya'ya müdahaleye hayır", "David Cameron Tony Blair'in izinde" sloganları atıldı.

Kral Abdullah korkuyor, yeridir!

Yükselen isyan ve direnişlerin korkusu ile çeşitli "önlemler" almaya başlayan ülkelerden biri olan Suudi Arabistan isyan korkusu ile toplumun "memnuniyet" derecesini arttırmayı hedefliyor. Kral Abdullah'ın duyurduğu önlemler arasında kamu çalışanlarına iki aylık ekstra maaş ödenmesi ve işsizlik yardımlarının artırılmasının yanı sıra sağlık alanında yapılacak çe-

şitli iyileştirmeler ve binlerce konutluk yeni bir proje yer alıyor. Suudi Kralı'nın isyan rüşveti dağıtarak ülkede gelişebilecek olası bir hükümet karşıtı hareketin önünü almaya çalışırken, bir yandan da patlak veren eylemlere karşı gözdağı vermeye devam ediyor. Suudi güvenlik güçlerine atfta bulunan Kral Abdullah, "ül-

kenin güvenliğini ve istikrarını tehdit eden" herkesi hedef göstererek katliam için kapıları araladı.

Direnış meşalesi Suriye'de!

Kuzey Afrika'dan esen direniş ve isyan rüzgarlarının bir süredir etrafında dolaştığı Suriye, görünen o ki şimdi ateşin tam ortasında kalmış durumda. Suriye yoksullarının ve ezilenlerinin yüreğini ısıtan bu ateş pek öyle kolay söneceğe de benzemiyor. Tunus'ta ilk kıvılcımların toprağa düşmesinden bu yana her an tetikte bekleyen, ne ki direnişin ülkeye ulaşacağına çok da ihtimal vermeyen Esad rejimi fena halde yanıldı. Direnişin ilk günlerinde reform açıklamaları yapan Esad isyanın ülkesine sıçramayacağını düşünmüş olmalı ki bir süre sonra bunlardan vazgeçti. Ancak Kuzey Afrika ve Ortadoğu halklarının yüreğini yakan direniş, Suriye halkının da bilincini aydınlatmakta gecikmedi. Fırtına öncesi bir sessizliğin yaşandığı Suriye'de öfkenin işaret fişegi Mart ayı ortalarında ortaya çıktı.

Direnış, katliam ve öfke

Suriye halkı; Tunus, Mısır, Yemen ve diğer birçok yerdeki direnişin dağıttığı karanlığın içinden kendi geleceği için yola düşmeye karar verdi. Ne ki Esad rejimi tıpkı diğer diktatörler ve zorbalar gibi halkın direnişine azgınca saldırdı, katliamlarla haklı talepleri bastırmaya çalıştı. Ancak sıkılan kurşunlar halkın öfke ve direnişini daha da büyüttü. 16 Mart'ta İçişleri Bakanlığı önünde gerçekleştirilen eyleme polis azgınca saldırdı. Suriye İnsan Hakları İzleme Örgütü, polis 15 kişiyi gözaltına aldığını açıkladı. Protesto eylemi yapan gençler; "özgürlük" sloganları attı ve hapishanelerde bulunan siyasi tutukluların serbest bırakılmasını istedi. Bu az sayıdaki insanla başlayan eylem yaklaşmakta olan çıgın ilk işaretiydi.

17 Mart'ta Dara kentinde Esad rejimini protesto edenlerin üzerine ateş açan polis bir kişiyi öldürdü onlarca kişiyi yaraladı. Başkent Şam'da ise yine aynı gün tarihi Emeviye Camii'nde bir grup, Esad yönetimini protesto eden bir eylem gerçekleştirdi. Cuma namazının bitmesi ile cami içinde bulunan 100-150 kişilik bir grup "Hürriyet" sloganı atarak, caminin mihrabında bulunan mikrofona ulaşmaya çalıştı. Ancak ses sistemi kapatıldı, 20 kişi gözaltına alındı. Dara kentinde 18 Mart günü yapılan protestolarda öldürülen beş kişinin cenazesine polis biber gazı ve tazyikli su ile saldırdı. Cenaze töreninden sonra kitle Dara'nın merkezine doğru yürüyüşe geçmek istedi; ancak polis barikatı ile karşılaştı. 20 Mart'ta ise 48 yıldır devam eden Olağanüstü Hal'in kaldırılmasını talep eden halk, polis saldırganlığı sırasında öldürülen dört kişi için kente gelen Araştırma Komisyonunu on binlerle karşıladı. Gelişen ve giderek daha hızlı büyüyen tepkiler üzerine hükümet, duvarlara yazı yazdıkları gerekçeyle gözaltına aldığı 15 öğrenciyi serbest bıraktı. Ancak bu adım halkın öfkesini yatıştırmaya yetmedi. Halk, Adliye Sarayını ateşe verdi, yönetimdeki Baas Partisi'nin merkezini ve aralarında Devlet Başkanı Beşar Esad'ın kuzeninin de ortağı olduğu iki telekomünikasyon şirketine ait binaları yaktı.

Şehitlerin kanı yerde kalmayacak!

22 Mart'ta ise Dara şehrinde Ömeri Camii'nde bir katliam yaşandı. Camiye sığınan rejim karşıtlarını korumak amacıyla bine yakın insan kalkan oldu. Arapça yayın yapan Al-Arabiya televiz-

yonu camiye saldıran polis sinir gazı kullandığını duyurdu. Hastane yetkilileri, hastaneye kurşunlarla öldürülmüş 25 eylemcinin cesedini getirdiğini açıkladı. İnsan hakları örgütleri ise, yaklaşık 100 kişinin öldüğünü duyurdu. Katledilenlerin cenazesi için mezarlıkta toplanan kalabalık ise, "Özgürlük" ve "Şehitlerin kanı yerde kalmayacak" sloganları ile Esad rejimine öfkelerini haykırdı. El Vatan Gazetesi'nin verdiği bilgiye göre halk; Valinin görevden alınmasını, halkın üzerine ateş edenler ve emri verenlerin yargılanmasını, tutukluların serbest bırakılmasını, olağanüstü hal kanununun kaldırılmasını, yolsuzlukla mücadelenin hızlandırılmasını ve halkın yaşam standartlarının yükseltilmesini talep ediyor. Esad rejimi ise halkın patlayan öfkesi karşısında kendince bir dizi önlem olarak kasırgayı savuşturmanın hesaplarını yapıyor. Rejim, halkın talepleri doğrultusunda bir takım reformlar yapılacağını ilan etti. Buna göre; görevlerini kötüye kullananlar ve tam olarak yerine getirmeyenlerden hesap sorulması için bir komisyon kurulacak. Devlet memurlarının maaşlarına zam yapılacak, işsiz gençlere iş, kadrosuz çalışanlara kadro sağlanacak.

Kuzey Afrika ve Ortadoğu halklarının yüreğini yakan direniş, Suriye halkının da bilincini aydınlatmakta gecikmedi. Fırtına öncesi bir sessizliğin yaşandığı Suriye'de öfkenin işaret fişegi Mart ayı ortalarında ortaya çıktı.

Esad rejimi bu önlemlerle halkın 30 yılı aşkın bir süredir biriktirdiği öfkeyi dizginlemeyi hedefliyor. Rejimin verdiği sözleri ne kadar tutacağı ve tutsa bile tüm bunların ne kadar işe yarayacağını bekleyip göreceğiz. Ancak baskılardan, zulümden ve yoksulluktan artık kurtulmak isteyen ve yüreğine direniş kıvılcımları düşen halk, kolay kolay pes edeceğe benzemiyor.

Suriye'de isyan büyüyor

Suriye'nin güneyindeki Dara'da hükümetin süren eylemlere yönelik saldırıları yükselen isyan ateşinin önüne geçemiyor.

Dara kentinde polis tarafından öldürülen 23 yaşındaki **Raid Akrad**'ın cenaze töreninden sonra El Ömeri Camii'ne doğru yürüyüşe geçen halk, yönetimin istifasını ve ülkede reform yapılmasını istedi. Devlet yetkilileri eylemin olaysız bittiğini iddia ederken, eyleme katılan kitle 11 yaşında bir çocuğun atılan gaz fişegi nedeniyle öldüğünü kaydetti.

Dara'da başlayan isyan, komşu şehir Jassem'e de sıçradı. Şehir merkezinde toplanan kitle, oturma eylemi yaparak Devlet Başkanı Beşar Esad'ın istifasını istedi. Esad ise eylemin ardından Dara Valisinin yaşananlar karşısında pasif kaldığını belirterek Vali Faysal El Kelsum'u istifaya davet etti.

Şam'da tutuklu ailelerine saldırı

Onlarca Kürt siyasi tutsak 8 Mart günü baştan Şam yakınındaki **Adra Hapishanesi**'nde olmak üzere birçok hapishanede açlık grevine başlamıştı. Hapishane koşullarının düzeltilmesi talebiyle başlayan açlık grevi devam ediyor. 16 Mart günü açlık grevine destek olmak için İçişleri Bakanlığı önünde biraraya gelen tutuklu aileleri polis saldırganlığına uğradı. Saldırı sonucu 4 tutuklu yakını yaralandı.

Mısır yeni anayasaya "evet" dedi

Öfkenin ve isyanın yükseldiği Mısır'da Hüsnü Mübarek'in devrilmesinin ardından yönetimi ele alan ordunun 9 maddelik anayasal değişiklik tasarısı 20 Mart günü halkoyuna sunuldu. Seçimlere 40 milyon seçmenden 25 milyonu katıldı. Seçimlerde % 62 oranında evet oyu çıktığı Mısır yetkilileri tarafından belirtildi. Mevcut anayasa, eski Cumhurbaşkanı Hüsnü Mübarek'in 30 yıl iktidarda kalmasını sağlamıştı. Buna karşılık referanduma sunulan değişikliklerin en önemlisi ise cumhurbaşkanının görev süresinin en fazla 8 yıla sınırlandırılmasıydı. Seçim sonucu olarak Mısır'da bu yıl içinde cumhurbaşkanlığı ve parlamento seçimleri yapılacak.

Fas'ta on binler yürüdü

Kuzey Afrika ve Ortadoğu'yu saran isyan ateşi, diktatörlerin korkularını büyütürken, birçok ülke yönetimi olası gelişmelere karşı reform sözü vermeye devam ediyor. Tunus'ta yaşananların ardından Kralın anayasal reform sözü verdiği Fas'ta halk 20 Mart itibari ile sokaklara döküldü. Başkent Rabat'ın yanı sıra Fas'ın büyük kentlerinden Casablanca, Tanca ve Agadir'de de binlerce kişinin katıldığı eylemler düzenlendi. Ülke çapında düzenlenen eylemlere katılan binlerce kişi siyasi hak ve özgürlüklerin genişletilmesini ve yönetimlerdeki yolsuzlukların son bulmasını istedi. Fas Kralı Muhammed, 9 Mart'ta yaptığı açıklamada bir dizi reform sözü vermişti. Ancak sokaklara dökülen

halk vaatlerin yetersiz olduğunu dile getirdi.

İsyan bir kez daha başladı

Emperyalistler açısından jeopolitik, jeostratejik önemi malum olan, Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da yaşanan gelişmeler, emperyalist projeleri giderek daha üst boyutta tehdit eder hale ulaştı.

Neredeyse bölgenin tümünü içine alan isyan dalgasının tsunamiye dönüşmesi an meselesi haline geldikçe emperyalistlerin sürece fiili müdahale "zorunluluğu" da arttı. Nitekim fiili müdahale Libya özgülünde hayata geçirildi bile.

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi 18 Mart'ta aldığı bir kararla Libya'ya askeri müdahale için yeşil ışık yaktı. "İşgal değil, çıkarma" biçiminde manipüle edilen kararın amacı ise "sivil ölümlerini engelleme" vb. biçimlerde lanse edildi.

Libya'ya dönük askeri müdahalenin ön safalarında İngiltere ve Fransa'nın bulunması, müdahale için en fazla çırpınan ABD'nin geri planda görünmesi dikkat çekiyor. Bunun başlıca nedenlerinden biri, ABD'nin Irak ve Afganistan işgalleriyle iyice yıpranan imajı olduğu gibi buralarda içine düşülen bataklık da oldukça önemli bir diğer nedeni oluşturuyor.

ABD emperyalizmi en başta da bu nedenlerle, uzunca zamandır işgallerin ve olası askeri müdahalelerin yükünü diğer emperyalist güçlerle özellikle de AB emperyalistleri ile paylaşma çabası içindeydi. Paylaşım elbette buralardan elde edilen-edilebilecek zenginliklerin paylaşımını da içermektedir. Libya noktasında İngiltere ve Fransa'nın öne çıkmasının ardında yatan en önemli etken de işte budur. Tabii bir de bu iki gücün Libya topraklarında geçmişte yaşadığı tarihsel "kuyruk acıları"...

BM-Güvenlik Konseyi kararın üzerinden henüz 24 saat bile geçmeden, Fransız savaş uçaklarının gerçekleştirdiği ilk hava bombardımanında onlarca sivilin yaşamını yitirmesi "sivil ölümlerini engelleme" yalanını da zaten hemen açığa çıkardı ve yukarıda konulan arka planın doğruluğunu da daha baştan kanıtladı. Tıpkı Irak ve Afganistan işgallerindeki

"özgürlük getirme" vb. argümanlarında olduğu gibi...

Şu bir gerçek ki, tüm dünya halkları artık, sivil halka-halklara dönük en fazla can kaybının, emperyalist askeri müdahale ve işgallerde yaşandığını büyük oranda biliyor. Tıpkı bu müdahale ve işgallerin arka planını da bildikleri gibi...

Bölgede aylardan beri devam eden gelişmelere daha başından itibaren çeşitli müdahalelerde bulunmaya çalışan emperyalist güçlerin, askeri müdahale seçeneğini neden sadece Libya için devreye sokma ihtiyacı duyduklarına gelince...

Tunus, Mısır, Yemen, Bahreyn, Ceza-yir ve Libya dışındaki diğer bölge ülkelerinde yaşanan isyanlara, buralardaki rejimlerle olan ilişkilerden kaynaklı, içerden müdahale şansı bulunmaktadır. Bu rejimlerin oluşumunda daha başından itibaren çeşitli düzeylerde etkin olmaları, içeriden müdahaleyi kolaylaştıran en önemli etkenlerdendir. Buralarda gelişen isyanların rejimlerde köklü bir değişim yaratmaktan uzak, bütünlüklü olmayan, hele de sınıfsal temelde yükselmeyen hareketler olması, içeriden müdahaleyi mümkün kılan bir diğer -ve aslında en önemli- etkidir. Özellikle de ordu-polis gibi silahlı güçlerin emperyalistler tarafından silahlandırılan-donatılan-eğitilen yapıları bir askeri müdahaleye fazla ihtiyaç da bırakmamaktadır.

Tunus, Mısır örneğinde de görüldüğü gibi buralardaki hakimiyetlerini, rejimlerde yapılan, küçük farklılıklarla sürdürmeleri -şimdilik- mümkün görünmektedir. Ancak aynı durum Libya açısından geçerli değildir. Son 42 yıldır da bunda bir değişiklik yaşanmamıştır. Libya on yıllardır emperyalistler açısından hep bölgedeki "çıban başı" olmuştur.

Resmi adı "**Libya Arap Halk Sosyalist Cemahiriyesi**" olan Libya, geçmişte sırasıyla Roma, Makedonya, Osmanlı ve en son İtalya kolonisiydi. İtalyan sömürgeciliğine karşı, "çöl aslanı" lakaplı Ömer Muhtar önderliğinde başlayan isyan, Ömer Muhtar'ın yakalanıp idam edilmesiyle kesintiye uğradı.

BM'nin Libya'yı 1949 yılında sözde "bağımsız" bir ülke ilan ettiği süreye kadar, İngiltere ve Fransa ülke üzerinde tam denetim sağladılar. Libya halkı bu iki güce karşı da isyan etmeyi sürdürdü. Sözde bağımsızlıkla birlikte Kral İdris'in yönetimine verilen ülkede, 1959 yılında büyük petrol rezervleri bulundu. Ülke birden zenginleşti, ancak bu zenginlik hiçbir vakit yoksul halka yansımada. 1963 yılında ise, özde aşiretlerin elinde olan 10 bölgeye ayrıldı. 1969 yılında, başında yüzbaşı Kaddafi'nin bulunduğu bir grup genç subay, Kral İdris'i darbeye devirdi. Kaddafi kendine albay rütbesi vererek, cumhuriyet olarak adlandırılmaya başla-

yan Libya'nın devlet başkanı oldu. Kaddafi "üçüncü küresel teori" olarak da anılan, İslam ve sosyalizm karışımı politik görüşlerini "Yeşil Kitap"ta formüleştirdi. İslamiyet-sosyalizm-Arap milliyetçiliğinin harmanlanması olan Yeşil Kitap temelinde, tüm siyasi partiler ve temsili demokrasi ret edildi. Komünizm de dahil, "ithal ideolojilerin ve yabancıların etkisini silme" adı altında, kapsamlı yasaklar getirildi, "zararlı" görülen kitaplar yakıldı. Kaddafi böylelikle baskı ve zulme dayalı, temel hak ve özgürlüklerin yok edildiği, kendi diktatörlüğünü oluşturdu. Üyelerini bizzat seçtiği sözde "halk komiteleri", "devrim komiteleri" vb. oluşumlarla, diktatörlüğün Libya toplumunun tüm yaşam alanlarına nüfuz etmesini sağladı.

Ancak ABD karşıtı çıkışları ve ABD'nin buna karşılık ambargo uygulaması, Filistin halkının direnişini destekler görünmesi vb. pratikleri hem kendi halkı nezdinde hem de bölge halkları nezdinde belli bir sempati toplamasını da getirdi. Ancak son yıllarda bu noktalarda da hayli geri adımlar attığı biliniyor.

Evet, Kaddafi on yıllardır kendi halkına baskı ve zulüm uyguluyor. Ülkenin zenginliklerini, ailesine, yakınlarına, aşiretine peşkeş çekiyor. Halk, isyanın da temelini oluşturan, yoksulluk-açlık içinde. Ve görüldü ki, Kaddafi isyanla birlikte halka ateş açtırmaktan, uçaklarla bombalamaktan kaçınmadı-tereddüt etmedi. Bunun içindir ki bu süreçte Kaddafi'yi savunmak, onun halkına karşı işlediği suçlara ortak olmak demektir. Ancak emperyalist müdahaleyi savunmak, onların sadece Libya halkına karşı işledikleri-işleyecekleri suçlara değil, tüm ezilen halklara, tüm insanlığa karşı işledikleri suçlara ortak olmak ve de bir sonraki suçları için onay vermek demektir. **Bu durumda yapılması gereken, Kaddafi'ye karşı gelişen halk hareketini desteklemek, emperyalist müdahaleye karşı çıkmaktır.** Ezilen sömürülen halklar tüm egemenlere hak ettikleri yanıtı nasıl olsa önünde sonunda vereceklerdir. Çünkü isyan bir kez başlamış bulunuyor!

Direnış ateş; yoksulların umudu, zalimlerin korkusu

Yemen'de direniş ateş 32 yıllık Ali Abdullah Salih diktatörlüğünün peşini bırakmıyor. Direniş durduramayan Salih, çareyi halka kurşun sıkmakta arıyor. 16 Mart günü Yemen'in Hudayda kentinde eylem yapan kitleye göz yaşartıcı gaz, plastik mermi ve hançerlerle saldıran polis yüzlerce insanı yaraladı. Saldırı sonrası şehir hastanesi yaralılarla dolup taşı. Yaralılara kan verilmesi için kentte hoparlörlerden çağrı yapıldı. Başkent Sana'nın 200 kilometre güneyindeki Taiz kentindeki eylemde ise sivil polisler kadınları hedef aldı. Suudi Arabistan'a sınır olan El Cevf kasabasında düzenlenen eylemde polislerin

ateş açması sonucu en az 20 kişi yaralandı.

Sana'da katliam!

18 Mart Cuma günü "Uyarı Cuması" sloganı ile sokağa çıkan halka ateş açan Salih rejimi, bir katliamın daha altına imza attı. Sana Üniversitesi yakınlarında toplanan ve "**Halk rejiminin düşmesini istiyor**" şiarlarını haykıran kitle, kurşun yağmuruna tutuldu, 52 kişi katledildi, 126 kişi de yaralandı. Devlet Başkanı Salih'in istifasını, anayasanın değiştirilmesini, seçimlerin yapılmasını ve yoksulluğa son verilmesini isteyen halk, 21 Şubat'tan bu yana Sana Üniversitesi'nde

kurulan çadırlarda direniş sürdürüyor. Yaşanan katliama karşı büyüyen öfke karşısında bir açıklama yapan Salih "**ölümlerden üzüntü duyduğunu**" açıkladı, ardından sokağa çıkma yasağı ilan etti.

Yemen'de 32 yıllık Ali Abdullah Salih rejimine karşı direniş devam ederken yaşanan katliamdan sonra, eylemlere oldukça renkli simaların katılımı da sürüyor. Yemen ordusunun en önemli generallerinden biri olan Ali Muhsen El Amar'da 21 Mart günü eylemlere katıldığını duyurdu. Zırhlı Tümen Birinci Komutanı General El Ahmar, "**Sana'daki Üniversite Meydanı'nda**

protesto gösterisinde bulunan gençleri desteklediğimizi ve koruduğumuzu duyuruyoruz" sözleri ile Ali Abdullah Salih'e tavır aldığını açıkladı. El Ahmar Salih rejimine karşı Ocak ayından bugüne süren direnişe katılan en üst rütbeli asker oldu. Yemen İnsan Hakları Bakanı Huda El Baan'da Sana'da gerçekleştirilen katliama tepki olarak görevinden istifa etti. Yemen'in ve direnişin başkenti haline gelen Sana'da gerçekleştirilen kitlesel eylemde saldıran Ali Abdullah Salih bir kez daha halkın direniş ateşinin üzerine benzin dökmüş oldu. Halkın her ölümle birlikte büyüyen öfkesi karşısında Salih, geri adım atmak zorunda kaldı. 22 Mart günü Başkanlık sözcüsü Ahmed El Sufi, Salih'in yılsonuna kadar iktidarı bırakmaya hazır olduğunu açıkladı.

Arap dünyasının en fakir ülkesi Yemen'de, 23 milyon nüfusun % 45.2'si

ABD-Suriye-İran denkleminde Bahreyn

Ortadoğu ve Kuzey Afrika'yı saran rüzgar, hem ezilenler hem de egemenler cephesinde sertleşerek esmeye devam ediyor. Ezilenler taleplerindeki ısrarını sürdürürken, emperyalistler ve bölge egemenleri ise gelişen hareketin niteliğine, çıkar hesaplarına uygun değişken esnek politika süreci yönetmeye çalışıyorlar. Bunu bölgede hakimiyet kurmak isteyen ABD'nin söylem ve eyleminde açıkça görmek mümkün. Yönetim değişikliğini çıkarları açısından zorunlu gördüğü ülkelerde diktatörlere işbirlikçisi dahi olsa (Mısır örneğinde olduğu gibi) halkı dinlemelerini, koltuklarından inmelerini isteyip "demokrasi havarisi" kesilirken iktidar karşıtı hareketin taleplerinin kendi çıkarlarını ciddi olarak tehdit ettiğini gördüğü ülkelerde demokrasi havariliği konusunda epey temkinli. Bahreyn bunun en son örneklerinden biri.

Bahreyn, yönetiminin talebi üzerine

14 Mart'ta Suudi Arabistan'ın 1000 askeri, Birleşik Arap Emirlikleri'nin 500 polisi muhalifleri bastırmaya destek amacıyla Bahreyn'e girdi. İşgalci güçlerin ilk günkü hedefi Bahreyn askerleriyle birlikte başkent Manama'daki "İnci Meydanı"na çadır kuran göstericiler oldu. Çıkan çatışmada 6 gösterici öldü, 100'ü aşkını ise yaralandı. 18 Mart'ta ise meydanın, adını aldığı anıtlı birlikle yerle bir edilmesi Bahreyn iktidarının halka verdiği açık bir mesajdı. Bahreyn'deki hareketlilik muhaliflerin 14 Şubat için büyük bir gösteri çağrısında bulunmasıyla ete kemiğe bürünmüş, iktidar karşıtı hareket "İnci Meydanı"yla sembolleşmişti.

Bahreyn, Körfez İşbirliği Konseyi üyesi ve bu konseyin ortak askeri gücü bulunmakta. Körfez İşbirliği Konseyi de NATO gibi "herhangi bir üyenin güvenliğine verilen zarar, bütün üyelere verilmiş sayılır" prensibiyle hareket ediyor. Körfez

Bahreyn'deki gösterilerin merkezinde yine halkların ayağa kalktığı diğer bölge ülkeleri gibi ekonomik ve siyasal talepler yer alıyor.

İşbirliği Konseyi'ni Suudi Arabistan, Bahreyn, Birleşik Arap Emirlikleri, Katar, Umman ve Kuveyt oluşturuyor. Dış müdahaleyi savaş ilanı sayacağını açıklayan muhalefet bu gelişme karşısında ilan edilen olağanüstü hale, belli saatlerde sokağa çıkma yasağına rağmen Suudi Arabistan büyükelçiliğine yürüdü. Göstericilerle devlet güçleri arasında çıkan çatışmalarda birçok insan ölürken yüzlerce de yaralandı.

Bahreyn'deki gösterilerin merkezinde yine halkların ayağa kalktığı diğer bölge ülkeleri gibi ekonomik ve siyasal talepler yer alıyor. Bahreyn'de kişi başına düşen yıllık gelirin 40 bin doların üzerinde olduğu söylene de bu rakam ancak kapitalist sistemin en altta en üstteki arasında oluşan gelir dağılımındaki eşitsizliğe gösterge olması açısından iyi bir rakam olabilir. Çünkü resmi rakamlara göre bile Bahreyn'deki işsizlik oranı yüzde 15. Ülke zenginlikleri halka değil, 228 yıldır iktidarda olan ABD'nin uşağı Sünni, Al Halife ailesi ve yandaşlarının kasasına akmakta. Yoksul bir halkın bireyleri olarak ortaklaştığımız Bahreyn halkının ekonomik taleplerini insani yaşam koşullarının sağlanması olarak belirtirsek sanırım yeterli olacaktır.

Muhalefet gösterilerde siyasal taleplerde Bahreyn nüfusunun yüzde 70'ini oluşturan Şiiiler öne çıkıyor. Şiiiler en başta ülke yönetimindeki Sünni hakimiyetin kı-

rılmasını ve kendilerine eşitlik ve söz hakkı verilmesini istiyor. Bunun yanında muhaliflerin genel taleplerinde 1971'den beri başbakan olan Sallah El Halife'nin istifası, yeni anayasa yapılması, kralın kimi yetkilerini meclise devretmesi, hükümetin seçimle belirlenmesi, siyasi tutsakların serbest bırakılması vb. yer alıyor. Bu taleplerin ekonomik sistemi kökten değiştirecek devrimsel talepler olmadığı açık, dolayısıyla kendi içinde taraflar söz konusu olduğunda uzlaşılır bir yanı var. Ancak işin içine bölgesel hegemonya mücadelesi girince uzlaşılabilir çelişkinin uzlaşmaz çelişkiye dönüşme riski Bahreyn'de çok daha yüksek. Çünkü muhaliflerin özellikle Şiiilerin siyasal taleplerinin yerine getirilmesi Bahreyn'e dış müdahaleye sert tepki gösteren İran'ın elini güçlendirmek anlamına gelecektir. Bu durum ne Bahreyn yönetiminin ne ABD'nin ne de bölgedeki Sünni yönetimlerin hamiliğine soyunmuş Suudi Arabistan'ın isteyeceği bir şey. Basra Körfezi ülkesi olan Bahreyn yaklaşık 800 bin nüfuslu küçük bir ülke olmasına rağmen stratejik bakımdan ABD ve Suudi Arabistan açısından vazgeçilmez bir önemde. En başta ABD'nin Bahreyn'in bağımsızlık ilanının ardından (1971) bu yana 5. Filosunu yerleştirdiği petrol geçiş hattı üzerinde bulunan Körfez karakolu durumunda. Yine Bahreyn'in Suudi Arabistan için "Şii yayılmacılığına" yani İran'a karşı bir tampon işlevi görmesi, Bahreyn'i Suudi Arabistan ve ABD için oldukça önemli kılıyor. İran'ın Bahreyn'e doğrudan müdahale gücü olmasa da gelişen muhalif hareketin gücüne paralel, dolaylı desteğiyle ABD ve yerli işbirlikçilerini epey zora sokabilir.

Emperyalistler ve bölge egemen güçleri arasındaki hegemonya mücadelesi bir yana halkların her başkaldırısında olduğu gibi Bahreyn halkının başkaldırısı da ezilenler cephesinde ileriye atılmış bir adımdır.

Suudi ordusu Bahreyn'e girdi!

Bahreyn krallığının talebi üzerine 15 Mart'ta "asayiş ve emniyetin

sağlanması" gerekçesiyle çoğu Suudi Arabistan'dan olmak üzere Körfez ülkeleri 1500 asker gönderdi. Ülke nüfusunun çoğunluğunu oluşturan Şiiilerden oluşan muhaliflerin öncülük ettiği eylemlerde halk; yönetim değişikliği ve siyasi reformların yapılmasını, siyasi mahkûmların serbest bırakılmasını, daha fazla kişiye iş ve ev verilmesini, daha temsili bir meclisin oluşturulmasını talep ediyor. 10 bin kişiye ev sahipliği yapan İnci Meydanı, halkın öfke ve direnişinin simgesi haline gelmiş durumda.

Bahreyn'de yaşanan kanlı saldırıların ardından geçtiğimiz ay içerisinde

yoksulluk sınırının altında hayatta kalmaya çalışıyor. On binlerce insan, çatışmalar ve seller nedeniyle yerinden edilmiş durumda. Adı çok sayıda yolsuzluğa karışan hükümetin başkent dışında ülkede kontrolü oldukça zayıf. Ülkenin ana gelir kaynağını oluşturan petrolün önümüzdeki on yıl içerisinde tükenmesi bekleniyor.

Bahreyn'de direnişin simgesi İnci Meydanı!

Bahreyn'in başkenti Manama'nın İnci Meydanı'nda haftalardır direnişi sürdüren kitleye, polis 13 Mart günü gaz bombası ve mermilerle saldırdı.

19 Şubat'tan bu yana gerçekleştirilen bu en büyük saldırıya karşı halk, başkentteki en büyük ticaret bölgesine giden karayolunu kapattı. Bahreyn hükümeti ise polisin "Kral Faysal Otoyolunu açmak için operasyonlar

yaptığını" açıkladı. Saldırıda 350'yi aşkın insan gözaltına alındı. Ancak buna rağmen polis, halkı İnci Meydanı'ndan söküp atamadı. 16 Mart günü Meydana bir kez daha tank, gaz bombası ve ateşli silahlarla saldıran polis, en az iki kişiyi katletti, 200'den fazla kişi de yaralandı. Sabah saatlerinde binlerce kişinin bulunduğu meydanı gaz bombalarına boğan özel timlerin de aralarında bulunduğu polis birimleri, finans merkezine giden ana yollar üzerinde halk tarafından kurulan barikatlara tankları sürdü. Baskın sırasında kitle, çevredeki köyleri uyarmak için ateş yaktı, ancak köylerden yardıma gelenler asker-polisin barikadı ile karşılaştı.

Daha önce de Meydanı boşlatmak amacıyla saldıran polis, onlarca insanı katletmişti. Baskın Bahreyn Kralı'nın 3 aylık olağanüstü hal ilanından bir gün sonra gerçekleşti.

muhalefet, meclisi boykot etmişti. Eylemlerin artması ve öfkenin büyümesi üzerine kral, her aileye 2700 dolar tutarında yardım sözü vermişti. Yaşanan saldırıların ardından kendisi de Şii olan Bahreyn Sağlık Bakanı bu durumu protesto için istifa etti. Ülkedeki Şii yargıçların da aynı gerekçeyle toplu halde istifalarını verdiği basına yansdı. 800 bin nüfuslu ülkede, 5. Filosu bulunan ABD, Bahreyn Kralı Namad bin İsa El Halife'yi destekliyor. Ülkeyi 200 yıldan bu yana Sünni bir hanedan yönetiyor. Protestoların hedefindeki isimlerden olan Kral'ın amcası Şah Halife bin Salman El Halife ise 40 yıldan bu yana başbakanlık görevini sürdürüyor.

Pusula

Haklılık bilinci zorluklarla mücadelenin koşuludur

Sömürücü ve soyguncu düzenlere karşı mücadele her şart altında haklı ve meşrudur. Bugün emperyalist tekellerin çıkarları için dünyayı her bakımdan felakete sürükleyen, ırkçılık-şovenizm tohumları ekerek ezilen halkları birbirine boğazlatmaya çalışan emperyalistler ve suç ortakları haydutlara karşı "Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halkları birleşin" şiarını somut bir olguya dönüştürmek için yürütülen tüm çabalar haklı ve meşrudur.

Tarihin her döneminde zalimlerin zulmüne baş kaldırmanın, sömürü çarklarını kırmanın haklılığı, tarihin ilerleyişi içinde daha iyi anlaşılmalıdır. Dahası tarihin ilerleyişi verilen bu ağır bedellerin sonucudur. Bu bir sınıf savaşıdır. Ve nesnel bir olgudur. Yani bir yanda emeği gasp edilen, dizginsizce sömürülen ezilen milyonlar-milyarlar; diğer yanda bu zorba tablonun yaratıcısı olan bir avuç sömürücü egemen sınıf.

Herkesin şu gerçeği kabul etmesi gerekir; kendiliğinden de olsa gelişen kitle hareketleri hızlı bir politikleşme sürecine girer. Hareketin giderek politik bir kimlik kazanması beraberinde örgütlülüğün, amaç ve hedeflerinde netleşmeyi getirir. Çünkü hareket değişimi, dönüşümü sağlar. Özgüveni tetikler. Hareket farklılıkları açığa çıkartır. Hareket hem birleştirir hem de ayırıştırır.

Daha sade bir dille ifade edecek olursak, ideolojik netlik, zorluklarla savaşıma cüreti ve geniş yığınları örgütlenme perspektifi. Tüm bunların temelinde ezen ve ezilenlerin savaşımında ezilenlerin kurtuluşu uğruna savaşmanın meşruluğuna ve bu yönlü tarihsel görevin yerine getirilmesi zorunluluğuna **inanma** gerçekliği yatıyor.

Devrimci ve komünist hareketin sınıf savaşımında gereken istikrarlı çıkışı yapamamasının nedenlerini bu konuda taşınan zaafı duruşlarda da aramak gerekir. Başarısızlıklar, ideolojik kırılmaları derinleştirmiş, haklı ve meşru bir davanın militanı olma bilincini zayıflatmıştır. Bu da kaçınılmaz olarak özgüvensiz eksikliğine yol açıyor. Dolayısıyla kitle çalışmalarındaki atıl duruşun, yani kitlelere dönük haklı ve meşru olan davanın propagandasını içeren gazeteleri ulaştırmada, maddi desteğini almada, örgütlülüğün bir parçası haline getirmede ortaya çıkan tüm zaafı duruşların temelinde kendi meşruluğuna karşı duyulan güvensizliğin payı tartışılmazdır.

Çabanın ortaya konulmasıyla, ortaya konulan çabaların karşılığının alınmaması olgularını birbirine karıştırmamak gerekir. Bizim burada esas olarak üzerinde durmaya çalıştığımız, gereken çabaların ortaya konulmaması gerçeğidir. İtirazımız haklılığını, meşruluğunu savunma konusunda düşülen zaafı duruşadır. Yoksa en kararlı bir şekilde ortaya konulan kimi çabaların sınıf savaşımı içinde karşılıksız kalması çok da şaşırtıcı bir durum değildir. Bu önemli oranda mevcut nesnel durumla alakalı bir sorundur.

Elbetteki tecrübesizliklerin tecrübeye, atıl duruşların militan duruşlara evrilmesi için öncelikle ideolojik cephedeki zaafıların aşılması konusunda doğru bir temelde müdahale şarttır. Bu müdahalenin bir ayağını ideolojik cephedeki eğitim oluşturuyor. Ama asıl önemli olan doğru bir zeminde yol alan devrimci pratiktir. Devrimci pratik karanlığa ışık tutar, görünmeyeni görünür kılar. Dolayısıyla günümüz koşullarında bu ışıktan yoksun olanlar, mevcut karanlık ortamdan çıkmakta, yol bulmakta zorlanırlar. Her halükarda yol almak için bu yönlü sorunların asgari düzeyde çözülmesi gerekir.

Bu sorunun çözümünde enternasyonalist bir bakış açısının da önemi oldukça büyüktür. Çünkü; devrimci ve komünist hareketin ortak olan yalnız düşmanları değildir. Aynı zamanda sorunları da ortaktır. Dolayısıyla karşı karşıya olduğumuz sorunların çözümü konusunda enternasyonal cephe izlenen yol ve yöntemlerden öğrenmek, onları yaratıcı bir tarzda uygulamak göreviyle karşı karşıyayız. Sorunun bir yanı buyken, diğer yanı da ortak sorunlara karşı ortak çözümler içeren pratik faaliyetler örgütlenme görevidir. Bu yönlü yürütülecek kolektif çalışmalar ideolojik ve düşünsel planda zenginlik yaratır. Bu zenginlik karşı karşıya kalınan sorunların çözümünde engelleri daha kolayca aşma kuvvetine katkı sunar.

Eylem hazırlığı

inde yine bir yoldaşımızı 7 Nisan 2006 tarihinde sonsuzluğa uğurlamıştık. Ne kadar inanmak istemesek de Dilek Polat yoldaşı parti bayrağını daha yükseğe çekmek isterken şehit vermiştik. Tüm şehit düşmeler erkendir. Ama ne kadar istemezsek istemeyelim mücadelenin seyri içinde şehit düşmeler de kaçınılmazdır. Bin yıllardır sınıf mücadelesinin kaçınılmaz seyri hep böyle olmuştur.

İnsanlık tarihi sınıf mücadelesi tarihiyse, bu tarih içinde binlerce yıl içinde yürütülen mücadelede milyonlarca insan şehit düşmüştür. Ve insanlığın ilerlemesi, bazen çok küçük bir gerçeğin öğrenilmesi, küçük bir hakkın kazanılması binlerce insanın ölmesi sonrasında kazanılmış veya bilince çıkarılmıştır. Burada önemli olan insanlığın yaşananları sorgulaması ve gerekli dersi çıkarmasıdır. Ve **sürecin kahramanlarından öğrenmesini bilmektir.**

(...)

Dilek Polat, bulunduğu alanda sorunları çözmek için çaba sarf etmiş, sorumluluklar almıştır. Yaşamın her alanında kendini zorlamıştır. Gerillada komutan olmak sorumluluk almak demektir. Sorumluluk almak bir anlamda kendini unutmak demektir. Dilek bunu yapmaya çalışmıştır. Sürece yanıt olmak için, tüm parti yazımını tekrar gözden geçirmiştir. Kendisindeki gelişmeleri gördükçe mutlu olmuş, daha fazla sorumluluk almaya başlamıştır. Yoldaşların sorunları ile daha çok ilgilenmeye başlamıştır. Evet, bunları yaparken bazen zorlanmıştır ama tüm gelişmeler zorlandığımız eşikte olmaktadır ve bunun bilincinde olarak zorlanmıştır o da.

Parti militanları halkın sorunlarını çözmek için vardır. Halkın sorunlarını çözmeye önderlik etmek için vardır. Bu sorunları çözmek için günün belirli saatlerini değil 24 saatini kullanmak gerekir. Yaşamını halkın davasına adanmış gibi gözüke de buna uygun çalışma tarzı, inceleme tarzı,

düşünüş tarzı oluşturmadığımızda bunu yapmış sayılmayız/yapamayız. Yani halkın davasına kendini adamanın somutlandığı yer olan partide örgütlü mücadeleye girmek tek başına yetmemektedir.

Bugün Dilek Polat tüm militanlara "ideolojik olarak sağlaştın yoldaşlar" diyor; biliyor kendi yaşamından, ilk başta bu temelin sağlam olması gerektiğini ve diğer bir dizi gelişmenin ana motorunun bu olduğunu. "Bunun için inceleme yapın, kendi teorik çerçevenizin dışına çıkın, bilmediğinizi öğrenin" diyor. "Küçük burjuva zaafılarınızla barışık yaşamayın, partiye açarak aşın" diyor.

"Siyasal olarak derinleşin yoldaşlar" diyor; "siyasallaştırmada derinleşmek için sorunları analiz edin, bunlardan sentezlere varın yoldaşlar" diyor. "Sorunlardan kaçmayın, siz kaçsanız bile o sorunlar sizi bulacaktır, devrimcilik sorunlarla uğraşmaktır, çözümler üretmektir. Sıkılsanız da zorlansanız da sorunların üstüne gidin, sorunları çözerken mutlu olun" diyor Dilek yoldaş.

"Askerileşin" diyor Dilek yoldaş; bugün Proletarya Partisi'nin her alanında ideolojik duruşumuzun somut ifadesi olarak siyasal tespitlerimizin yaşam bulması için askeri faaliyetlerin layıkıyla yerine getirilmesine ihtiyaç vardır. Bunları yapabilmek için düşmanın askeri yönelimi çözümlenecek, ona karşı askeri çözümler üretecek yoldaşlara ihtiyaç vardır. Bunun için yoldaşların çalışmaları çaba sarf etmeleri gerekmektedir. Bunu yapıyor Dilek yoldaş.

"Kitlelere gidin, orada örgütlenmeler oluşturun" diyor Dilek yoldaş. Savaş pratiğimizin belirli bir dönemini inceleyen yoldaş, bu süreçte askeri pratiğe paralel kitle faaliyeti yürütülmediğini ve aslında kitlenin savaşın içinde örgütlenmesine kafa yorulmadığını, bunu kırmak için kit-

Dilek Polat'tan öğrenelim

leyi halk savaşı için halk savaşımının içinde örgütlemek gerektiğini söylüyor Dilek yoldaş.

Kadın yoldaşların tüm olumsuzluklara, toplumun üzerlerine bıraktığı edilgenliğe karşın bunu kırmanın tek yolu olarak daha fazla çaba harcamaları gerektiğini söylüyor Dilek yoldaş.

Dilek yoldaş bunları nereden çıkarıyor? Elbette ki kendi yaşamından.

Binlerce insan yoksulluk içinde yaşamakta, ulusal-cinsel baskıya maruz kalmaktadır ama bunları sorgulayıp bunların ortadan kaldırılması için bilinçli bir çabaya girmemektedir. Dilek yoldaş bunu yaparak mücadelemizin içine katılmıştır. Ama çelişkinin bitmediği ancak başka bir aşamada devam ettiği bilinciyle hareket ettiği için örgütlü mücadeleye içinde kavganın gerektirdiği militan tipine ulaşmak için elinden geleni yapmıştır

Partili militan tipine ulaşmak için; önce kendisini hepsizce partiye sunmuştur. Gemileri yakmanın bir adımı olarak bunu yapmıştır. Yıllardır kendisini meşgul eden sorunlarını partiye sunmuştur. Bir ayağının çemberin içinde diğerinin dışarıda olduğu durumda partili yaşamın sürünmekten başka bir şey olmadığına bilincinde olarak kendisini çemberin içine tam anlamı ile sokmanın bir adımı olarak da açıklığı, partiye açıklığı, yalnız hatalarda zaafalarda açıklığı değil duyguda ve düşünüşte açıklığı benimseyerek çemberin içine girmiştir.

"Benim başka yaşamım yok. Ben partiyle yeneden doğmak istiyorum" demiştir. Bunu yaparken aldığı gücü gelmiş olduğu sınıfsal ve ulusal kökeni ve ezilen cinsten olmasında bulmuştur. Yine ezilen ulustan olmaları kaynaklı çektiklerinden, tek kelime Türkçe bilmemesine karşın okulda o çocuk haliyle çektiklerinden güç almıştır. Yine ikinci sınıf cins görülmesinin sonucu toplumun yaptıklarını bizzat yaşadıklarından dersler çıkararak güce dönüştürmüştür.

Evet bugün mücadelenin militan duruşunu kuşanmamız gerekiyorsa Dilek'ten öğrenerek ilerleyelim. Dilek'ten boşalan yeri Dilek'ten öğrenerek dolduralım.

(Bir yoldaş)

“Taa Spartaküslerden miras kalan bir sevda uğrunadır Dağların doruklarında tüketilen zaman...”

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Kemal Ferhat: Nisan 1980 tarihinde Dersim’de Halkın Kurtuluşu tarafından katledildi.

Mehmet Beyhan: Nisan 1981’de polis karakolunda işkenceyle katledildi.

Veysel Yıldız: 28 Mart 82’de gözaltına alınan ve işkenceli sorgulardan geçirilirken ‘ser verip sır vermeme’ geleneğinin sürdürücüsü olan Veysel Yıldız, 1 Nisan 1982 tarihinde Malatya’da işkencede katledilerek ölümsüzleşti.

Yahya Kara: TKP/ML sempati-zanı olan Yahya Kara, 9 Nisan 1982’de geçirdiği trafik kazasıyla aramızdan ayrıldı.

Ali Uçar: Dersim/ Ovacık doğumlu olan Ali Uçar, birçok cezalandırma eyleminde bulunarak faşizmin korkulu rüyası olmuştur. TKP/ML üyesi, yönetici bir kadro ve AK üyesi olarak faaliyet yürütürken evinde pusuya düşürüldü. Son mer-misine kadar çatışarak teslim olmayan yoldaş, 6 Nisan 1983 tarihinde ölümsüzleşti.

Şerif Ali Aslan: Nisan 1984 tarihinde İzmir Buca Hapishanesi’nde katledildi.

Kemal Şahin: Almanya’da yaşayan ve mücadelesini orada sürdüren Kemal Şahin yoldaş, yakalandığı kanser hastalığına yenik düşerek 11 Nisan 1998 tarihinde aramızdan ayrıldı.

Onlar ki, yürekleri avuçlarında, tasasız ve tereddütsüz yürüdüler mayınlı yollarda. Genç, körpe, tomurcuk tazeliklerini akıttılar cömertçe, yüzümüzün kederi dağılsın diye.

Onlar ki; demirin, betonun, taşın ağırlığına taşıdılar en billur sesleri. Havasız, susuz ve topraksız bire birlik karanlık hücrelerden güneşi yudum yudum içmiş baharlar gönderdiler zehirimize.

Onlar ki; kendilerinden önce düşenlerin yüreklerine tutunup bir iş tulumundan sıyrılır gibi düştüler aynı rahatlık içinde, aynı sevinçle, aynı sevda uğruna...

Onlar ki; tüm çarelerin tam bitti-sinde göklere uzanan bir ışıltılı yoldur, kavgamızın bükülmez mızrak uçlarında. Sabrın taşı çatlattığı yerde, ateşin gözlerinde, yer altı sularındadır onlar. Ve onlar ki, ben anlatamam ve ben tutamam yasını ölümsüzlüğün. Çünkü bu ölümsüzlüğe dair tutanaktır, dolu dolu yoğun ve aralıksız, sapına kadar yaşamaktır.

İnançtır bu, sevinçler derleten acılardan ve güldüren kan revan içinde ve yıkan sarayları- tahtları ve değiştiren bahtları ve olduran ki odur olmaz.

Onlar, kavganın en zor, en çetin, en amansız zorluklarını göğüsleyen uzun yolun yolcuları, zulmün kalelerini altetmek için onurlu kavganın sürdürücüsü olmuşlardı. Egemenlerin saldırılarına karşı ne yılmılık, ne kaçış, ne teslimiyet ne de ihanet etmişler, tüm zorluklara karşı zafer şiarlarını haykırarak ölümsüzleşmişlerdi.

Tarih **15 Nisan 1995**, yer Erzin-can... Düşmanın top mermileri altında ölümü kucakladı üç dağ çiçeği. “Devrim tarlasının bir tohumu olabilmek, insanlık aleminin tarihsel ilerleyişinde kendi eliyle yarattığı çirkefliklerin içinden sıyrılıp güneşe gömülebilmek, her türlü kişisel menfaatin yeminli düşmanı olup, davaya bağlılık temelinde silah elde sonsuzluğa yönelmek, MLM biliminin ışığında ölümümün kucağına koşmak... İşte her proleter devrimcinin sonsuzluğa yürüyüşünde geride bırakmak istedikleri” diyen ve “ser verip sır vermeme” ilkesiyle birlikte TC zindanlarından firar ederek tekrar dağlara gönül veren **Halil Çakıroğlu** ve yoldaşları **Süheyla Dağdeviren**, **Munzur Keskin** silah elde toprağa düşerken geride binlerce tohum bıraktı-

lar yeşermek üzere. “Kolay değil, buz kesmiş ellerle, silahı sıkı sıkıya kavramak, donmuş parmakla tetik çekmek” diyordu Dr. Meral. Birliğin doktoruydu Süheyla ve düzenin kendisine sunduğu tüm olanakları reddederek tüm yeteneğini partisine, yoldaşlarına ve halkına sunmuştu. O, mücadeledeki duruşu ve üstlendiği rolle kadına dayatılan ikincil konumuna karşı tavır almayı başarmış örnek bir savaşçı olmuştu. Çatışmada Munzur yoldaşıyla birlikte ateş hattı içinde kalanları dışarı çekmeye çalışırken şehit düşmüşlerdi.

*Anayım, yüreğim yangın yeridir
Gözlerim, iki kan çanağı
Anayım, ölenlerin, doğanların
Yeniden doğanların anası...*

12 Nisan 1998’de Maraş’ta ölüme yenik düşmüştü bedeni belki Seyit Külekçi’nin annesi **Elif Külekçi**’nin ama zulme, sömürüye, açlığa meydan okumuştur. Yaşlı bedeniyle eylemlerin hep en önünde olmuş, kendini hiçbir şeyden sakınmayarak direnişçi kimliğini bizlere rehber yaparak ölümsüzleşmişti kavgamızda.

*Aramızdan bir kaç yoldaş ayırmak değil,
Her ne yapsan varacağız emelimize!
Karadeniz...
Bunu duysun derinliklerin:
O ateşli göğüsleri delen hançerin
Kabzasını alacağız biz elimize!*

Tarih **14 Nisan 1999**, yer Tokat... Yine bir bahar ayında Karadeniz toprakları, şehitlerimizin, onurun, başeğmezliğin, sınıf bilincinin, işçi sınıfı ve emekçi halka bağlılığın, partiye, devrime sevdalı komünistlerin kanlarıyla kızla kesmişti. **Seyit Külekçi** 7 yıllık tutsaklığı boyunca hapishane direnişinin ön saflarında yer almış ve çıktığında ise özlemine duyduğu gerillaya katılmıştı. **Doğan Altun** ise Proletarya Partisinin “sürekliliği sağlanmış gerilla savaşını yaratma” çağrısına ilk yanıt verenlerden olmuştu. Düşman çemberinden çıkmış olmasına rağmen tekrardan çembere dalan, yoldaşlarına yönelmiş düşman kurşunlarına göğsünü siper eden, yoldaşlarıyla birlikte ve dillerinde sloganlarıyla ölümsüzlüğe uğurlanan olmuşlardı.

*Sen gürül gürül akan duru bir su
Bir türküsün umutulmayan
İnanç, irade, fedakârlık şiarısın
Nergizsin, her baharda yeşeren
Bilinçli, gülerken kazandığın
Utku senin şimdi*

Tarih **11 Nisan 2001**, yer TC hapishanesi... Yüzündeki gülüşü parçalamaya yetmemişti açlığın yüzü. Açlığıydı yaşamın ve direnişin adı o an, eriyen bedenydi silahı. Eriyen her hücrede yaşamları tomurcuklayandı **Nergiz Gülmez** yoldaş. Bahara bırakmıştı o tomurcukları, açıp büyüsünler diye. ‘96 Ölüm Orucu direnişinde erimeye başlayan bedeni, üzerinde durulamayacak haldeyken bile hastalanan her yoldaşın başucunda nöbetçilik görevini, yaşam doğallığında yüklemişti ona. “Bağlılık” ve “fedakarlık”tı adı. Sıra Ümraniye direnişindeydi, hem direnişi sürdürmek hem de yaralanan yoldaşların başında nöbet tutmak, sırtlanarak onları düşman namlularının üzerine yürütmek... 123 gün süren direnişinde, hücre hücre büyüttüğü yaşama soluk olmayı öğretmişti ve Proletarya Partisi’nin ilk ölüm orucu şehidi olma onuruyla tarihsel sorumluluğu yerine getirmenin gücünü bırakmıştı geride kalanlara.

*Vurulacağız daha,
Mutlu gülüşler için
Ölmemiz zorunluysa henüz, acılar
Yaşamı kazanmak içindir...*

Tarih **13 Nisan 2004**, yer Dersim-Çiçekli... “Hesaplaşmak, derinden ve sarsıcı bir şekilde hesaplaşmak zor gelir çoğu kez. Aşkanklıklardan arınmak, kötü huylardan kurtulmak kolay olmuyor her zaman. Sistemden, sistemin yarattığı insan tipinden kurtulmak, yeni insan olmak çaba istiyor, kararlılık ve sabır istiyor” diyen **Ahmet Laço**, **Sevda Yıldız**’la birlikte kavgada ısrarın, samimiyetin eşsiz güzelliklerini miras bırakarak ölümsüzleşmişlerdi Dersim dağlarının doruklarında, dillerinde parti sloganlarıyla...

HALİL ÇAKIROĞLU

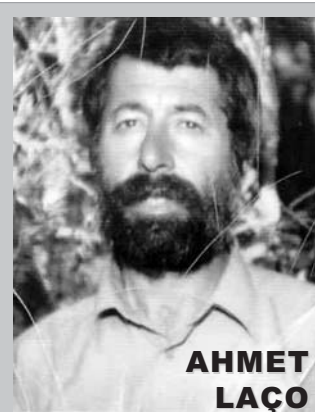
SÜHEYLA DAĞDEVİREN

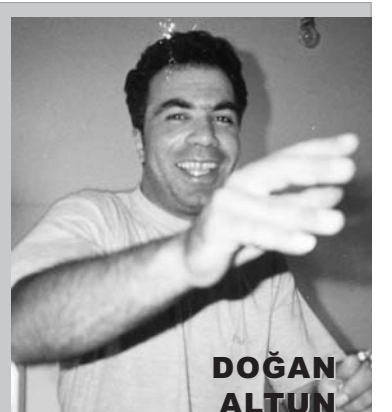
MUNZUR KESKİN

SEVDA YILDIZ

AHMET LAÇO

DOĞAN ALTUN

Başbakan yine döktürdü;

“Ha nükleer ha Tüpgaz, ne fark eder!”

İstanbul: Japonya’da yaşansa da tüm yerküreyi sarsan deprem ve tsunamıyla birlikte dünya nükleer enerjiyi bir kez daha tartışmaya başladı. Santrallerden yayılan sızıntının tüm dünyayı etkileyebilecek bir boyut taşıması da tartışmanın daha kitlesel geçmesine neden oluyor. Dünya halklarının da tepkisiyle gelinen aşamada birçok ülke, nükleer programını gözden geçirmeye ve çeşitli önlemler almaya başladı. Birçok ülke birbiri ardına nükleer santrallerle ilgili açıklama yaparken TC de bu kafiyeledeki yerini aldı. Elbette yine kendisine yakışır bir şekilde... Dünya, nükleer enerjiden kaçarken Türk egemen sınıfları ise **“nükleerden geri adım yok, durmak asla, yola devam”** parolası ile hareket ediyor. Bunun ülkemiz işçi ve emekçilerine ne getireceğini tahmin etmek ise zor değil. Fukujima’da yaşananlar bizim için yeterince açık!

“Çökecek diye köprü yapmayalım mı?”

Fukujima nükleer santralinden gökyüzüne radyoaktif sızıntı yayılır ve tüm dünya bunun yaratacağı tahribatları tartışırken Başbakan yine kendi meşrebince tüm bu “kargaşaya” son noktayı koydu. 16 Mart’ta Rusya Federasyonu’na hareketinden önce Esenboğa Havalimanı’nda bir basın toplantısı düzenleyen Erdoğan, gazetecilerin “nükleer programları durduracak mısınız?” sorusuna Fukujima’da ortaya çıkan kadar değilse bile tarihi bir yanıt verdi: **“Herhangi bir askıya alma gibi şu anda düşüncemiz veya böyle bir takvim söz konusu değil. Riski olmayan hiçbir yatırım yoktur.**

Yani evinize Aygaz tüpü de o

zaman koymamak gerekir veya bir doğalgaz hattı çekmemek gerekir. Allah göstermesin fevkalade yüksek 8.9 büyüklüğündeki bir deprem bırakın nükleer enerjiyi, görüyorsunuz, televizyonlarda izliyoruz köprüler vesaire.. Yani biz köprüleri yapmayalım mı? Bütün o dev köprüler gördünüz gitti.”

Bu sözleri ile hükümetin ve de devletin nükleer konusundaki “derin” bilgisini ciham âleme de ilan etti. Nükleer konusunda çokça derinleştiği ve konunun anlaşılması içinde basit örnekler seçtiği görülen Erdoğan, bir nükleer sızıntıda insan ve çevre üzerinde yüzlerce yıllık kalıcı hasarlarının oluşacağını elbette biliyor olmalı! Çöp konteynırlarından radyoaktif maddelerin çıktığı ülkemizde olası bir depremde, böyle bir alt yapı ile büyük yaralar alınacağını da bilmiyor olamaz! Tüm dünya nükleer santralleri yavaş yavaş terk ederken Başbakanın bu ısrarının ardında mutlaka bir şeyler olmalı! Ne dersiniz?

Biz tam bu sorularla kafamızı meşgul ederken imdadımıza Türkiye Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız yetişti. Yıldız, yüreğimize su serpecek açıklamalarda bulundu: **“Japonya’daki reaktör 1. nesil ancak Türkiye depreme de dayanıklı 3. nesil (3G) seçti”** Yıldız, verdiği moralinden emin bir şekilde devam ediyor: **“Kazmayı vuruyoruz, 20 milyar dolarlık nükleer santral yatırımı başlıyor.”**

Siz de ikna oldunuz değil mi? Meğer Türkiye onlarca santrali bulunan, dünyanın en büyük ekonomilerinden ve en gelişmiş teknolojilerine sahip Japonya’dan daha ilerdeymiş! Ne kadar inandırıcı değil mi?

Hükümet, **“Japonya’da kıyamet de kopsa, tüm dünya vazgeçse de biz yolumuzdan şaşmayız”** kararlılığı ile Mersin Akkuyu’da yapılacak nükleer santral çalışmalarının son hız devam ettiğini-edeceğini de açıklamayı ihmal etmedi.

Türkiye’nin ilk nükleer santralini Akkuyu’ya yapmak isteyen egemenler bu konuda büyük bir irade de gösteriyor. 1976’dan bugüne çalışmalarına devam eden devlet, Bakan Yıldız’ın açıklamalarına biraz ters düşecek bir tempoyla bugüne geldi. Geçen süre içerisinde santralin kurulabilmesi için gerek-

li asgari teknik donanım, altyapı bile oluşturulamadı. Tüm bunlar bir yana santral için fizibilite çalışması yapıldığı 1976 yılında santralin 25 km yakınında bir fay hattının geçtiği dahi bilinmiyordu. Yani santral birinci derecede deprem riski taşıyan fay hattının hemen dibinde inşa edilecek! Ama durun korkmamıza gerek yok! Bakan Yıldız’ın ve Başbakanın açıklamalarını hatırlayalım: **“Yıkılacak diye köprü mü yapmayalım, bizdekiler üçüncü nesil”**. Teknolojisine bu kadar güvenen AKP nedense santralin inşaatı için Rusya ile anlaşta.

Santralin neden kurulduğu tartışmalarını bir kenara bırakalım, mecliste oylama bile 15 Temmuz gecesi saat 00.30’da gerçekleşti. Milletvekilleri neyi oyladıklarını bile bilmiyordu. Hazırlanan taslağa göre; 4 üniteden oluşacak santral, yılda 40-42 bin kilovat saat elektrik üretecek. Oysa ülkemizin yıllık elektrik tüketimi 200 milyar kilovat. Hani santral elektrik ihtiyacımızın büyük bir bölümünü karşılayacaktı? Anlaşılan o ki birileri Bakan Taner Yıldız’ı ve Erdoğan’ı fena halde kandırmış! Bu değilse ülkemiz işçi ve emekçileri büyük bir aldatmaca ve yalanla karşı karşıya! Öte yandan santrali yaptıracak parası olmayan Türkiye, bunun için üretilen elektriği yüksek fiyattan satın alma garantisi ile ihale açtı. OECD verilerine göre nükleer santrallerde üretilen elektriğin ortalama maliyeti ABD’de 4.65 cent, Fransa’da 3.93 cent, Güney Kore’de 3.38 cent. Akkuyu’da üretilen elektrik ise 15.35 cente satılacak! Yani dünya ortalamasının beş katı fazlasına!

Geleneksel bir yönetici tipi; “Ben söylüyorsam doğrudur!”

Ashında biz yöneticilerin bu akıl sırmayen hesaplarına da ilk kez tanık oluyoruz. Öyle ya durum bu kadar açıkken yaşanacak soygunun başka ne tür bir açıklaması olabilir ki? Tüm gerçek bu kadar net ve çıplak iken hükümetin çokbilmiş bakanları, başbakanı nasıl bu kadar kesin ve kendine güvenerek konuşabiliyor? Bu çıkışlar sizin de aklınıza Çernobil felaketi sırasında yapılan açıklamaları getirdi değil mi? O zaman da Sanayi ve Ticaret Bakanı Cahit Aral, gazetelere **“Dinine, imanına inanan çayda radyasyon var demez”** türünden demeçler verip, kameraların karşısında çay içmişti. Dönemin Atom Enerjisi Kurumu Başkanı, ölçüm yaptıkları çaylarda yüksek miktarda radyasyon bulan uzmanları, “bilimsellikten öte başka amaçlar gerçekleştirmek”le suçlamıştı. Oysa bugün Karadeniz’de kanser oranının çok yüksek olduğu da reddedilemeyecek bir gerçek! Tüm bu yaşananlar-tartışmalar devletin halka nasıl baktığının da bir aynası as-

lında! Doğanın kanunlarına, gerçeğe rağmen bizden, bir bakanın, başbakanın söylediğine inanmamız isteniyor! Konu hakkında hiçbir bilgisi olmayan yetkililerin beyanatları çok önemli kodu ile önümüze sunuluyor! Devlet halkı adeta aptal yerine koyuyor. Seyirlik bile olmayan çirkin bir tiyatro sahneleniyor. Gerçek ne olursa olsun iktidarı elinde bulunduranların doğruyu söylediği, haklı olduğu(!) bu senaryoda emekçilere ise figüranlık düşüyor. Oysa yaşanacak olası bir patlama-kazada canını en fazla verecek, kanını en fazla akıtacaklar da senaryonun bu bölümünde kendilerine yer verilenlerden oluşuyor.

Fukujima’da dört reaktör birbiri ardı sıra patlar ve nükleer sızıntı giderek artarken, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız’ın esas endişesi, **“halkın bilgi kirliliğine maruz kalıp”**, bu kazayı Çernobil’le karşılaştırmaya kalkmasıydı. Aynı endişeyi paylaşan Başbakan da, nükleer santral projeleri hakkında halkın aklına fesat sokulmasına meydan verilmemesi için canla başla çalışıyor. Yanbaşında güven abidesi Medvedev’le “Bize güvenin” diyor.

Canlı yaşamı üzerinde yıkıcı etkilerinin telafisi yüzyıllar boyunca mümkün olmayan, diğer kazalarla karşılaştırılması imkansız küresel ölçekte bir felaketi gaz tüpü patlaması veya köprü çökmesiyle karşılaştırmak, nükleer risk konusunda ya gerçekten cahil olduğunu ele verir ya da nükleer santral yapma konusunda bilmediğimiz çok büyük çıkarılara angaje olduğunu. Hele Japonya’daki felaketin nerelere varacağı daha belli değilken, “muştusunu vermek” cahil cesaretini de aşan bir tavidir.

“Büyüklerin her şeyi bildiğine” inanmamızı isteyen, bu olmayınca birden saldırganlaşan, düz mantık oyunuyla işi demagojiye vuran bu tavır karşısında insan, “Neden bu telaş?” diye sormadan duramıyor. Evet, neden bu telaş, bu hiddet, bu celal? Nükleer enerji konusunda halkoymasına gidilmesi fikri ortaya atılır ve halk bu fikri benimser diye mi endişeleniyor “büyüklerimiz”? Hani bizde ileri demokrasi vardı?

Japonya'da nükleer felaket!

Yüzyılın en büyük beşinci depremi olarak tarih kayıtlarına düşen depremle Japonya adeta bir harabeye döndü. Ardından oluşan dev dalgalar önüne çıkan her şeyi alıp götürdü. On binlerce insanın yaşamını yitirdiği ve bir o kadar insanın hala kayıp olduğu Japonya'da tsunami sonucu hasar gören Fukujima nükleer santralının dört ünitesinde de patlama oldu, santral ağır hasar gördü. Radyasyon seviyesinde normalden 300 kat artış yaşandı. Buradan yayılan radyoaktif serpinti tüm dünyayı tehdit ediyor. Santralde giderek artan tehlike ile birlikte tüm dünyada gözler bir kez daha nükleer enerjiye çevrildi.

Fukujima tüm dünyayı tehdit ediyor!

11 Mart'tan bu yana radyasyon sızıntısının yaşandığı santralde 2 ve 3 numaralı reaktörlerde sorun giderek daha da ağırlaşıyor. Santraller deprem sırasında otomatik olarak duruyor. Ne var ki reaktörün çalışması dursa bile nükleer tepkime çok büyük oranda ısı yayan ve çok ciddi bir aktivite olduğu için, o reaktör kabının, bir şekilde soğuk tutulması, soğutucu sistemin devrede kalması gerekiyor. Ancak soğutucu da bir saat sonra yaşanan patlama sonucu durdu. Tsunamiden bu yana dumanların yükseldiği reaktör, deniz suyu ile soğutulmaya çalışılıyor. 22 Mart'ta ise yakıtların saklandığı havuzdaki su kaynama noktasına geldi. Bu durumda açığa çıkan nükleer sızıntı çalışmalarının yapılmasını da engelliyor. Bunun da ötesinde bu santralden yayılan radyoaktif sızıntı kısa sürede atmosfere oradan da tüm dünyaya yayılma riski taşıyor. Benzer bir durum Omagava nükleer santrali için de geçerli.

Bu haliyle bile yaşanan kazanın, 1950'den beri kayıtlara geçmiş 25 önemli nükleer santral kazası arasında, önem sırasına göre Çernobil'den sonra ikinci büyük felaket olduğu konusunda uzmanlar hemfikir. Nükleer kazaların tehlike derecesi 0 ile 7 arasında derecelendiriliyor. 1 ve üstü derecede önemde olan bu 25 kazanın 10'u son on yılda gerçekleşti. Sadece bu tablo bile nükleer enerjinin ne

kadar büyük bir risk taşıdığını anlamak için yeterli.

Japonya'da 54 tane nükleer reaktör bulunuyor. Buna karşın elektriğin sadece yüzde 28'i buradan sağlanıyor. Yani nükleer santrallerin enerji ihtiyacını karşıladığı da kocaman bir yalan! Öte yandan Japonya böylesi kazalara sık sık ev sahipliği yapıyor. Sigorta şirketleri Japonya'daki nükleer santralleri deprem ve tsunamiye karşı sigorta etmiyorlar! Japonya gibi birçok ülkenin büyük bir hayranlıkla söz ettiği teknolojisi bile nükleer konusunda bu haldeyse özellikle Türkiye'yi insan düşünmek bile istemiyor.

Nükleer enerji kaçınılmaz mı?

Japonya'da yaşanan felaket nükleer enerjinin gerekliliği-kaçınılmazlığı tartışmalarını da yeniden başlattı. Birçok ülkede çevrecilerin, halkın gelişen tepkisiyle devletler, nükleer programlarını askıya aldıklarını duyurdu. Avrupa Birliği Komisyonu da, mevcut nükleer enerji santrallerinin stres testine tabi tutulması çağrısı yaptı. **Almanya**, 17 reaktörden 1980 yılından önce faaliyete geçen 7 santralini 3 ay süreyle kapatma kararı aldığını duyurdu. Angela Merkel, bu konuda AB Komisyonu ve G-20 ülkelerini işbirliğine çağırdı. Hükümetin daha önce aldığı karara göre, nükleer reaktörler en geç 2036 yılına kadar faaliyette kalabilecek. 1980 sonrasında devreye sokulan santraller de 2033-2036 yılları arasında kapatılacak. Bu tartışmalar sürerken Almanya'da 50 bin kişi, Neckarwestheim nükleer elektrik santraliyle Stuttgart arasında 45 kilometrelik insan zinciri oluşturdu. ABD'den sonra 58 reaktörle dünyanın ikinci büyük nükleer enerji üreticisi **Fransa**'da Yeşiller, nükleer yakıt üretilmesine derhal son verilmesini isterken, hükümet yeni önlemler almaya başlayacağını açıkladı. **Çin**

ise, felaket sonrası, güvenlik standartları tekrar gözden geçirilip onaylanana kadar yeni tesis yapımını askıya aldı. **İsviçre** hükümeti, güvenliğin ana öncelik olduğunu açıklayarak ülkedeki nükleer santral planlarını askıya aldığı duyurdu.

Tüm bu yaşananlar dünyada nükleer enerjinin artık miadını doldurduğunu ve alternatif enerji kaynaklarının kullanılması gerektiğini de gösteriyor. Bu konuda özellikle de İskandinav ülkelerinin epeyce yol aldığı biliniyor. Nükleer santraller emperyalist devletler için aynı zamanda nükleer silahların üretilebildiği alanlar olmasından dolayı büyük önem taşıyor. Emperyalistler, nükleer santralleri en çok da diğer devletlere karşı askeri caydırıcılık kurmak ve ihtiyaç duyulduğunda kullanmak üzere inşa etmektedir. ABD'nin Japonya'yı yenilgiye uğratan Hiroşima ve Nagazakiye attığı atom bombaları hala hafızalardaki canlılığını korumaktadır. Emperyalistler arasındaki çıkar dalaşında en fazla gündeme gelen konularından birinin nükleer silahlar, nükleer başlıklı füzeler vb. olması da bu gerçeğe işaret ediyor.

Dünyada bir süredir birçok emperyalist devlet açısından en azından elektrik üretimi için yeni nükleer santral inşasında ivmenin düştüğü ve alternatif enerji kaynaklarına yönelimin arttığı söylenebilir. Japonya'daki deprem ve sonrasında yaşananlar bu süreci de hızlandıracak gibi görünüyor. Dünya hakları Fukujima ile Çernobil'de sonra bir kez daha nükleer enerjinin tehlikeleri ile karşı karşıya geldi.

"Radyasyon bulutu sınır tanımıyor"

Başbakan Erdoğan'ın, nükleer patlama ile Aygaz tüpünün patlamasını kıyaslayıp, bir nükleer patlamada yaşanacak tahribatın aynı oranda olacağını dillendirmesinin ardından "**Bu iş o kadar basit değil**" diyen Çevre Mühendisleri Odası (ÇMO), İstanbul Tabip Odası (İTO) ve Çevre İçin Hekimler Derneği konuyla ilgili olarak **17 Mart 2011** tarihinde ÇMO İstanbul Şubesi'nde basın toplantısı düzenlediler. Japonya'da yaşanan nükleer felakette halkın aldatıldığını belirten meslek odaları, felaketin Japonya sınırlarını aşarak tüm dünyayı tehdit eder seviyeye ulaşmak üzere olduğunu altını çizdiler.

Meslek odaları temsilcileri basının Japonya'daki nükleer felaketi yakından takip ettiğini ama yanlış yönlendirmelerle tehlike-

nin doğru aktarılmadığını savundu. Halkın doğru bilgilensinin önüne, başta nükleer yanlısı çevreler ve resmi kurumların geçtiğine dikkat çeken meslek odaları, Japonya'daki nükleer felaketin Çernobil'in etkilerinden uzak olmadığını söylediler. Kıyaslandığında Çernobil'in etkisinden çok daha yıkıcı bir etkiye sahip olacağını söyleyen temsilciler, şimdi ortaya çıkan tablonun henüz sonuçlanmamış bir zincirleme çekirdek erimesi kazası olduğunu ve bazı bilim insanlarının söylediğine göre Çernobil'i aşan bir tehditle ve tehlike ile karşı karşıya kaldığını vurgu yaptılar.

Bize uzak nasıl olsa diye düşünenlere "**Radyasyon bulutu sınır tanımıyor**" diyen temsilciler, Akkuyu'ya yapılmak iste-

nen nükleer santrali de eleştirerek, ne Akkuyu'da ne de başka bir yerde nükleer santral kurulmasına izin vermeyeceklerini bir kez daha yinelediler.

Akkuyu, Sinop Fukuşima olmasın!

Küresel Eylem Grubu, Yeşiller Partisi, Greenpeace, Akdeniz Demokrasi ve Özgürlük Hareketi 19 Mart 2011 tarihinde akşam saatlerinde İstiklal Caddesi'nde yaptıkları zincirleme reaksiyon eylemiyle Akkuyu'da yapılması planlanan nükleer tesis konusunda Fukuşima felaketinden ders çıkarması gereken hükümete seslendi. Fukuşima felaketinden (yarattığı kitle muhalefetinden) sonra Almanya, Fransa, ABD, İsviçre, Çin, Venezüella ve Türkiye'ye nükleer reaktör kurmak isteyen Rusya enerji programlarını yeniden gözden geçirmeye karar verdi. Dünya enerji tasarrufuyla, verimli teknolojilerle ve yenilenebilir enerjiyle hem fosil yakıtlardan hem de nükleer tehlikelerden uzaklaşabileceği konusunda resmi açıklamalar da yapılmaya başlanırken, durum Türkiye'de biraz farklı.

Yangına körükle giden hükümete seslenen çevre örgütleri yaptıkları eylemde, dünyanın nükleer teknolojiyi en fazla kullanan ülkelerinden biri olan Japonya'nın bile aynı anda 4 reaktörün birden kontrolünden çıkması karşısında çaresiz kaldığını görmezden gelinmemesini istediler. Yeşiller Partisi üyesi **Ümit Şahin** kitle adına yaptığı açıklamada "Hükümet derhal nükleer enerjiden vazgeçtiğini açıklamalıdır. Akkuyu'da, Sinop'ta ve ülkenin her yerinde nükleer enerji istemeyen halka ve nükleer karşıtlarına meydan okumaktan vazgeçmelidir" dedi.

Su testisi su yolunda çatladı

Düşünelere..!

Önce bir hışımla güreledi gökyüzü.
Yağmur tanecikleri onlar için
süzülüyordu.

Sustu, bağırды, ağladı!
Dağlara sitemi vardı yıldırımların,
Çılginca parçalıyordu dağları,
Gökyüzü ilk defa böylecesine
sinirlenmişti.
Konuşuyordu gökyüzü.

“Ey Dağlar!
Seni canımdan çok seviyordum ,
Yağmur dedin, kara bulutları seferber
ettim.
Kar dedin, güzel bahara karşı gelerek
kar yağdırdım.
Ey Dağlar!
Benim evlatlarımı nasıl da
koyuverdin.
Sוריםuzca, umarsızca nasıl
davranabildin.
Onlar, sana gönderilen güneşi
dağlar!
Sadıklığın nerde senin ,
Hani toprak sadık yar idi!
Ey dağlar, fidanlarım yatar yiğitçe
yerde.
Ey dağlar, ey dağlar!”

Özgürlük korkutuyordu gelen
kahpeleri!
Kartallar, özgürlüğün cesur
savunucusu ,
O, gökyüzünü koruyan özgürlük
savaşçısı!
Sessizce izlemeye koyuldu olanları ,
Kurşun sesleri onu ürpertmişti.
Bakışları; “Ya vurulursalar!”
diyordu.
Ansızca haykırdı gökyüzünde ,
Görenler, ağıt yaktığını anlayabilirdi.
Özgürlük savaşçısı ağıt yakıyor,
dağlar susuyordu.

“Susmayın dağlar, susmayın!
Korkak bir muhbir gibi davrandınız,
Koyuverdiniz yoldaşlarımı kahpe
kurşunlara.
Cevap verin dağlar, cevap verin!
Ne diye konuştuğunuz kahpe
kurşunları,
Yoldaşlarım yiğitçe yatar yerde!”

Dağlar yalnız kalmıştı.
Önce gökyüzü haşmetiyle kavurdu,
Sonra özgürlük savaşçısı kartallar
ağıtlarla yaktı yüreğini.
Kahroldu dağlar, kahroldu.
Fidanlarımı, yiğitlerini korkakça
koyuvermişti kahpe kurşunlara.

Özgürlüğün pençesinde akan her
damla kan,
Kızıl bir ırmak olur,
O kızıl ırmak ses olur,
Dağlarda yankılanır.
DÜŞENLERE!

(Elazığ'dan bir ÖG okuru)

Son günlerin öne çıkan gündemle-
rinden biri oldu **İbrahim Tatlıses**'in
vurulması. Olay adeta bir infial hali aldı.
Daha doğrusu bu yönlü olağanüstü bir
çaba harcandı.

Neredeyse tüm burjuva-feodal yaygın
kuruluşları hastane önünde kamp kura-
rak, Tatlıses'in sağlık durumuna ilişkin
gelişmeleri naklen yayımlamaya ko-
yuldu. Bir yandan da bu olayı kimin-
kimlerin yapmış-yaptırmış olabileceğini
tartıştı-tartıştırdılar.

Yapılan yayınlardan, hastanenin zi-
yaretçi akınına uğradığını, hastane
bahçesinin panayır alanına dönüştü-
ğünü, çadırlar kurulduğunu vb. “bilgi-
leri” öğrendik.

Hemşerilerinin –doğal görülebile-
cek- ziyaretlerini bir yana bırakırsak, ya-
kından ilgilenenler, bizzat ziyaret
edenler hükümetin her düzeyde temsil-
cisi, ana muhalefet partilerinin önde ge-
lenleri vb. kesimlerdi. Bu sayede
Tatlıses'in memleket için ne kadar
“önemli” bir şahsiyet olduğunu da öğ-
renmiş olduk! Her düzeyde hükümet-
devlet yetkilisi, sağlığını yakından takip
ediyor, tedaviyi yapan doktorlara
“mümkün olan her şey yapılsın” vb. tali-
matlar veriliyordu.

Tatlıses'in “büyükleri” de aynı sefer-
berliğe dahil olmuşlardı. Mehmet Ağar
bizzat ziyaret ederken, adı en çok da Su-
surluk kazasıyla birlikte anılan Sedat
Bucak'ın, tüm olanaklarını seferber et-
tiği, bir “gurur vesilesi” olarak yayınlarda
dile getirildi. Sahiplenişten ortaya
çıkan manzaraya bir bütün olarak bakıl-
dığında tam bir at iziyle it izinin birbi-
rine karışma haliydi.

Peki iyileşmesi için gösterilen
bunca çabaya “artı olarak”, 70 milyo-
nun “dua etmeye” çağrıldığı, akibetinin
bizi “mutlaka” ilgilendirmesi istenen-
beklenen, ülkenin tüm hayati gündem-
lerinin bir çırpıda geriye itilmesine
neden olan Tatlıses kimdi? Vatana-
millele faydası neydi?

İçimizden biri mi? Melek mi şeytan mı?

İbrahim Tatlıses'in adı, 1975 yılında
çıkardığı “Ayağında kundura” ve bunu
takip eden “Sabuha” vd. bildik halk mü-
ziğinden ziyade, arabesk tınılı türkülerle
geniş kitlelere ulaştı. Güçlü olduğu inkar
edilemez olan sesine ilişkin yorumlar
“insanın içini ısıtan, yanık bir ses” şek-
lindeydi. Sesi de kendisi de henüz saftı!

Urfa'da bir mağarada (kendi söyle-
miyle) doğmuş, 10 yaşına kadar da bu-
rada yaşamıştı. Çok yoksul bir aileden
geldiği de kesindi. Okula gidememiş,
hem inşaat vb. işlerde çalışmış hem de
kendi çapında, sıra geceleri, düğünler
vb. mekânlarda türkü söylemişti –ta ki
İstanbul'a gelinceye kadar...

Yoksul yığınların onu bu kadar
çabuk kucaklaması da, sadece yanık

sesi değil, aynı zamanda işte bu
yürek yakan yaşam öyküsüydü.
Urfa'nın yoksul çocuğu, İstanbul'a
gelerek böyle hızlı bir yükseliş ger-
çekleştirmişti. Köyden kente göçün
hız kazandığı bir dönemde, milyon-
ların hayali onda somutluk kazan-
mıştı. Yoksul yığınlar onda bir
anlamda kendilerini, kendi yaşamlarını
görüyorlardı. O, artık geniş yı-
ğınlar için “içimizden biri” idi!

Ancak bu “içimizden biri” olma
hali, çok değil, birkaç yıl içinde şüphe
götürür olmuştu. Gerçek buydu ama
o geniş hayran kitesinin-halkın duy-
gularına oynamayı çok iyi becerabili-
yordu. Gerektiğinde salya-sümük
ağlıyor, yeri geliyor, yoksul geçmişle
övünüyordu. Cehaletini yüzüne vuran-
ları ise “Urfa'da Oxford vardı da biz mi
okumadık?” türünden, özüne itiraz olu-
namayacak yakıcılıkla yanıtlıyordu. Bu
hal ve söylemleri sayesinde hayran kitle-
sini (ki ezici kısmını yoksulların oluştur-
duğu) tutmayı hatta artırmayı
beceriyordu. Oysa onlarla arasında aşıl-
maz mesafeler oluşmaya başlayalı epey
olmuştu. Çünkü o 80'lerin başından iti-
baren “farklı” bir yükselişe girmişti.

O artık aynı zamanda ticaret-iş
adamıydı. İş-ticaret alanındaki yükse-
lişi de hayli hızlı bir seyir izliyordu.
Serveti hızla artıyor, yanında çalışan-
larının sayısı yüzler, binlerle ifade edi-
liyordu artık.

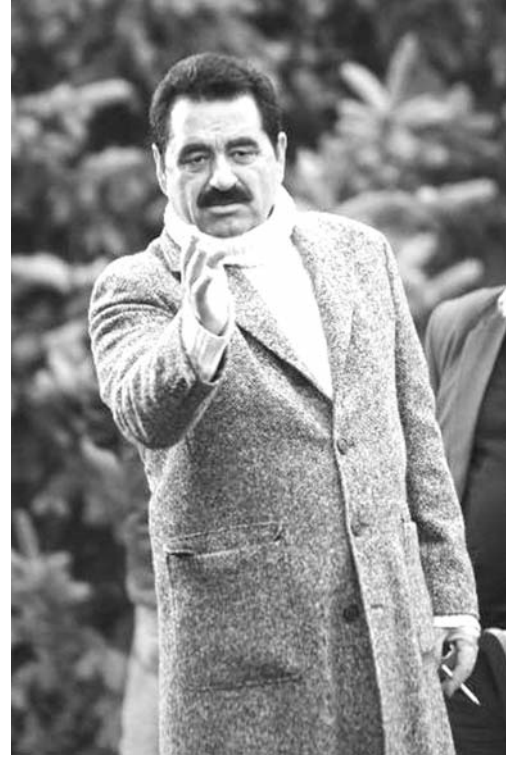
Ticari ilişkilere paralel girdiği mafya-
çete vb. ilişkiler, can güvenliğini de teh-
dit eder hale geliyordu. Bunun içindir ki
en yakınındaki çalışanları-görevlileri
hep yeğen, oğul gibi yakınlarından olu-
şuyordu. Bunlar zaman zaman gündeme
gelen vurma-vurdurma olaylarında, yeri
geliyor kalkan, yeri geliyor tetikçi işlevi
görüyordu.

O bu süreçte artık bir “imparator”du.
Ama iktidarlar karşısında hep “ceketini
ilikleyen” bir imparator! Onu kâh OHAL
valilerinin masalarını şenlendirirken,
kâh gazinolarda en ön masaları tutan ik-
tidar sahiplerinin önünde yerlere eğilir-
ken görmek “olağan”dı. Ama yine de
politik söylem ve duruşlardan özenle ka-
çınıyor görünüyordu. Annesi Kürt ve ba-
bası Arap'tı. Kürt meselesine mesafeli
duruyor, Kürt kimliğini daha ziyade Irak
Kürdistanı'nda iş yaparken kullanıyor,

Bir soykırım tarihi

Tarih en vahşi katliamların tanığıdır. Çılgınlık içinde acımasızca sürdürü-
len katliam “yetmez”ler içinde biçim değiştirir. Kan susar, ölüm kol gezinir
meydanlarda, alacaklarını almak için. Tüm bunlarla karşı karşıya kalmak bir
kader mi, yoksa zorba düzenin yerine getirilen buyruğu mu?

Mazlum Ermeni halkına yönelik uygulanan bir soykırımdan bahsedilir.
Belgelere sığmayan bir anatomiden. Gözyaşları ve kan ile çizilen öfke dolu re-
simlere bakarken yaşananlar insanı tarihsel bir yolculuğa çıkarır. 1915-1916
yıllarında gerçekleştirilen soykırımın sürgün yolları vardır. Suriye ve Mezopo-
tamya toplama kamplarında bir soykırım daha yaşanır. Raymond H. Kevor-
kian tarafından kaleme alınan “**Soykırımın İkinci Safhası**” Belge
Yayımları tarafından kamuoyuna sunuldu.

Arap yanı ise Ortadoğu'da Arap halkları
arasında popüler bir sanatçı olmasına
yarıyor –o da bunu çok iyi kullanıyordu.

Tatlıses deyince, onun kadınlarla
olan ilişkisine değinmeden geçmek
büyük eksiklik olacaktır. Kadınlarla
ilişkisini belirleyen şeyler, sevgi ve
nefretti. Bazen ayrı ayrı, bazen bir
arada. Ama her iki durumda da iliş-
kide olduğu kadınlar onun şiddetin-
den kurtulamıyordu. Ayrıldığı ya da
hala birlikte olduğu kadının “ortalıkta
çok dolaşması” gibi “nedenler” onun
tarafından en üst boyutta şiddet gör-
mesine yetiyordu.

Tatlıses'in “kadınlarına” yönelik şid-
deti magazin sayfalarının başlıca gün-
demlerinden olmayı sürdürdüğü
günlerde (2004-2005 yıllarında)
AKP'nin kadın ve aileden sorumlu Ba-
kanı Güldal Aksit, kadına yönelik şid-
dete karşı düzenlemek istedikleri
kampanyada Tatlıses'in aktif olarak rol
almasını düşündüklerini açıklıyordu!
AKP'nin Tatlıses'e ilgisi daha sonraları
da sürdü. “Su testisi su yolunda çatladı”
misali vurulduğunda, AKP'den milletve-
kili adaylığı gündemdedeydi. Kimin-kim-
lerin vurdurduğu üzerine yapılan
spekülyasyonlar ise sürüyor.

Ancak kesin olan bir şey var ki, o da
“İbo” yıllar önce içimizden çıkan biri
olsa da, yine çok uzun yıllardan bu yana
artık yoksulların onda kendilerini, kendi
hayallerini gördükleri “içimizden biri”
değil. Sesinin saflığı nasıl ki sonraki yıl-
larda gelişmiş teknolojik aletlerle yapı-
lan kayıtlarla yok edildiyse, aynı süreç
içinde kendi saf kimliği de sistemin
çarkları içinde yok olup gitti.

Orası, kitle olarak düzenin söylemlerinde bolca dile getirildiği, halkın kardeşçe yaşadığı, hoşgörü kenti. Bu söylem düzenin diğer söylemleri gibi gerçek dışıdır. Bir aldatmacadır. Her ulustan insan var. Uzaktan bakılırsa çok iyi gibi görünüyor. Ama insanların birbiriyle çok da anlaşamadığı hemen gösteriyor kendini.

Değişik yörelerden (Van, Urfa, Giresun...) göç etmiş insanların olduğu bir köy.

Sınıflar kendini hemen belli ediyor. Köye girdiğinizde OKUL-CAMI-SAĞLIK EVİ üçgeni bir tarafta duruyor. Diğer taraf ise kerpiç evlerden oluşmuş; hayvanları, tezekleri ve kendileri de orada sivrisinekler tarafından kanları emilerek yaşam mücadelesi veriyorlar.

Okula yeni atanmışım. Eylül döneminde geldim, göreve başladım. KÖY ÇOCUKLARI VE ÖĞRETMEN...

Geldiğimi haber alan çocuklar etrafımı sarmaya başladılar. Benim gibi onlar da merak

ORADA NELER OLUYOR?

içinde, birbirimize sorgulayan gözlerle bakıyoruz. Ne işim var burada, ne yapacağım, nasıl yapacağım gibi onlarca soru kafamda gezinirken, çocuklar da İYİ Kİ GELDİN der gibi BENİ SÜZÜYORLARDI.

Çocuklar düzenin yok dediği ancak her yerde olan çocuklardan.

Üst baş kir içinde, hangisi kız hangisi erkek ayırt edemiyorsun. "BİT" nedeniyle kız-erkek hepsinin saçları tıraşlanmış.

Zaman bizi birbirimize alıştırdı, sohbet etmeye ve yaşamışlıklarımızı paylaşmaya başladık. Bir öğrencimin ailesi ağaman yanında çalışıyormuş, babası kaza geçirmiş ve tek kolunu kaybetmiş. Sömürülecek bir şeyleri kalmadığı için de AĞASI onu AZAD etmiş ve tekrar gelip doğdukları köye yerleşmişler.

Sana bakarız falan demişler

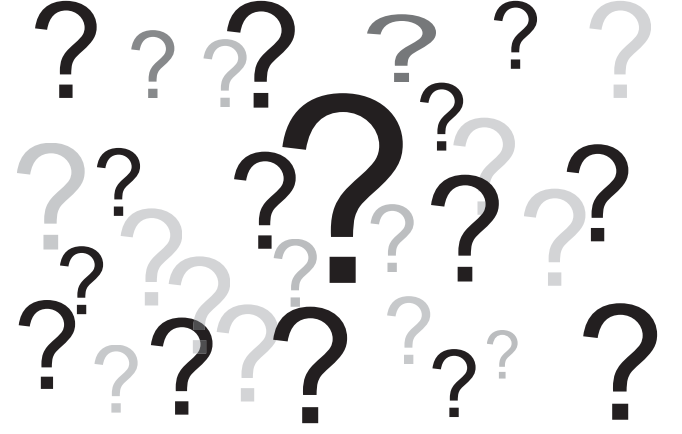
ama tabii hikâye. Kadın anlatıyor:

Çok yoruluyorum, evin hem erkeği hem kadınıym, her işe ben yetişmek zorundayım, çocukların ihtiyaçları, istekleri vs. derken kadın kendisini unutmuş durumda. Aslında KADININ söylediğinin özeti; sömürü her gün katlanarak artıyor ve artık sömürülmek istemiyor.

Orada güvenceli çalışan hiç yok denilebilir. Babalar genellikle çiftliklerde AĞALARIN yanında çalışıyor. Kadınlar ise evlerinin önündeki küçük bahçelerinde sebze yetiştiriyor, bazısının ineği, bazısının koyunu var. Bunlardan elde ettikleri PEYNİR ve ÇÖKELEĞİ ilçe merkezine götürüp pazarda satıyorlar.

Pazar dönüşü bir kadın, 7 kg çökelek götürmüş, satabildin mi diye sordum?

"Sabırlı olursan ve şansın da varsa akşama kadar satılıyor"

dedi. "Peki, kaç lira kazanıyorsunuz?" dediğimde aldığım cevap "28 lira (çökeleğin kilosu 4 lira). 5 lira yol kirası veriyormuş, kaldı 23 lira." Sonrasını sormaya cesaret edemedim.

Bu sorunlar ve yaşananlar bir realitedir ve görmezden gelmek olanaksızdır. Realite olduğunu saptamak da yetersiz tabii. Farkındalıkların artırılması ve çözüm yolları konusunda gerekli bilincin oluşması gerekmektedir.

Aslolan dünyayı değiştirmektir. Değişimin yolu da mücadeledir.

(Antakya'dan bir okur)

Yaşamak

Şimdi, özgürlüğe gebe bir halkın iki dudağı arasındadır yaşamak, toprağa düşen tahıl gibi, boy verip en derinden, yırtarak bağrını toprağın, güneşin harından emeğin hasadına, ulaşacaktır çiftçinin kaynayan aşına...

Ve bedenini bırakıp usulca, karanfil kokulu bir dağ rüzgarına, ciğerlerine doldurup o sevdayı, yüreğini katıp yüreklerine, o kalplerde çarpaktır yaşamak bir isyan başlatıp, kavgayı haykıran bakışlarda, filizlenmektir yarınlar...

Ve tetik tutmaz bir seher vakti, yasadışı düşlerin sığağında, pranga vurulamaz bir sevdadır yaşamak, karanlığın kuşatmasında güneşi selamlayıp inadına sevmektir,

YAŞAMAK DİRENMEKTİR!..

(Erzincan'dan bir ÖĞ okuru)

Bugün direnişin 45. günü. Direniş devam ediyor, bugün yine her zamanki gibi fabrikanın önüne gittik. Arkadaşlar sağolsunlar, mola saatinde gelip simidimizi, çayımızı tellerin üstünden veriyorlar, her zaman yanımızdalar. Yoldan geçen insanlar durup "bu kadar insan sadece sizin için mi böyle toplanıyor" diye soruyorlar. Biz evet deyince hayretle "helal olsun, ben böyle cesurca dayanışma görmedim" diyerek uzaklaşıyorlar. Geçtiğimiz cumartesi Düzce temsilcilik büromuz törenle açıldı. Fabrikadaki üye arkadaşlarımız, Tuzla, Çorlu ve İzmir şube başkanlarımız Birleşik Metal-İş, Türk-İş, Lastik-İş, Eğitim-Sen, Eğitim-İş, Belediye-İş, Haber-İş gibi sendika temsilcileri, siyasi parti temsilcileri, yerel basın ve İstanbul'dan Hayat TV'nin de katılımıyla görkemli bir açılış gerçekleşti. Sendika temsilcileri ve siyasi parti temsilcileri hakkı davamızda yanımızda olduklarını, bundan sonra her konuda bize destek olacaklarını belirttiler. Başkanımızın açılış konuşması sık sık sloganlarla kesildi, o kadar heyecanlıydık ki yerimizde duramıyorduk. Artık şundan tamamen eminim, Düzce yakın zamanda tamamen sendikalaşacak. İşçiler daha iyi şartlarda, daha iyi ücretle çalışıp

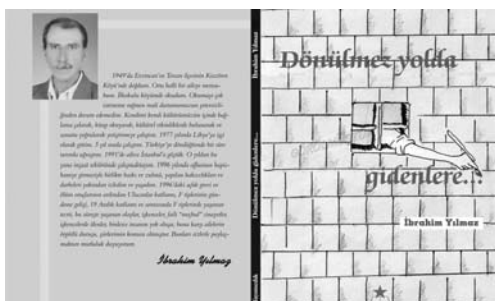
sofrasına esnafından daha fazla alışveriş yapacak. Böyle olunca da Düzce'miz kalkınacak. İşveren halen sendikayı karalamaya devam ediyor. Bunlar "PKK'lı, terör örgütü" diye içeride bildiri dağıtıp propaganda yapıyor. Tabii bunu içerde maşa olarak kullandığı işçilerine yaptırıyor. Şikayet olunca "benim haberim yok, ben bilmem" diyor. Seviyesizlik, ikiyüzlülük almış başını gidiyor. Ama bütün bunların hesabını tek tek adalet verecekler. Bu haksızlığa, bu kötü propagandaya artık kim dur diyecek.

Açılışımızda bize katılmayan tek siyasi parti şu andaki hükümet partisine sesleniyorum; her ne kadar yanımızda olmasanız da sizleri işçiye emekçiye yardıma davet ediyorum. Başbakanımız ben halkımın se-

sini dinliyorum diyor bizi de duy Başbakanım bizi de duy! Ben 45 gündür direnişteyim, iki sendikaya üye olmak var dediniz, ben birine üye oldum ve işten atıldım. Sizin bu yasanızda sendikaya üye oldu diye işten atılan işçiye sahip çıkan bir madde var mı? İşçiyi işten atmak nasıl bu kadar kolay olabiliyor, bunu zorlaştıracak yasalar yok mu? Yüzünüzü biraz bize dönün. '80 darbesinden önce sendikalar altın çağını yaşıyordu. O zamanlar 40 milyon nüfuslu ülkemizde 2.5 milyon sendikalaşırken şimdi 73 milyon nüfuslu ülkemizde sendikalaşan sayısı 600 bin!!! Şaşılacak bir durum değil mi? Peki neden böyle oldu? Sendikaya verilen haklar teker teker, azar azar geri alınıyor, torba yasayla taşeronlaşma yaygınlaşıyor, işverenler istediği gibi işçi alıp çıkarabiliyor. Hal böyle olunca da sendikalaşma sayısı bu rakamlara düşüyor işte. Uzun lafın kısası işçinin işçiden başka dostu yok! Ben yine de büyüklerimize sesimizi duyurmak istedim inşaallah duyarlar. Neyse bugün de akşam oldu. Gün bitti. Ama mücadeleye direniş bitmedi!!! Görüşmek üzere...

(15.03.2011 Serdar Kuru
Desa işçisi)

UMUT YAYIMCILIK'DAN ÇIKAN YENİ KİTAPLAR

SAVAŞ İsyan dalgasına müdahale

EMPERYALİST İŞGAL

Mağrip dalgasına eklenen Libya halkasında sürecin çok daha çetin geçeceği henüz komşulardan “virüs” sıçramadan belliydi. Her ne kadar, maaşların artırılması, devlet yardımları devreye girse de zafer umudunu, her iki yanı başından duyduğu zafer çığlıkları kadar gerçek, hisseden Libya halkı da kendi zorbasını devirmeyi kendi boynunun borcu bildi.

Parçalı olduğu için geçici bir bütün sergilemiş olan Libya kalkışmasında, aşiretler dengesi tek başına tablonun bütününi teşkil etmiyorsa da esasa oynayan bir nitelik arz ettiği kesin. Tunus ve Mısır protestolarından farklı olarak burada silahların devreye girmesinin nedenlerinden biri de budur. Sonradan Kaddafi tarafından gerçekleştirilen hava saldırıları sonucunda etkileri görece zayıflasa da kısa sürede bazı yerleşim birimlerini ele geçirip geçici yönetimler kurabilmelerinin en önemli sebebi de aşiret biçimindeki örgütlü durumları oldu.

Kaddafi, en başından beridir, her zorbanın paranoya olarak yorumlanamayacak önlemlerini almaktaydı. Kati suretle iktidar olsa da, birleştirmekte zorlandığı, aralarında çöller kadar mesafe olan bu aşiretler düzleminde bir gün kendi sonunun geleceğinin farkındaydı elbet. Asker kökenli olmasına rağmen orduya tam anlamıyla güvenmemesi de aşiret dengesinin orduda bulduğu yansımaydı. Kontrolenden çıkma ihtimaline karşın kendisine lejyonerlerden müteşekkül bir **milis kuvveti** kurması bundan ileri gelmişti.

Kaddafi'nin emperyalist batıya kafa tuttuğu yoktu, lakin adettendir diye öyle gözükmeyi elden bırakmamıştı. Karşı koymayı istemek gibi kişisel bir hırsın varlığı yer yer seziliyor olsa da dünya düzeni bu tarz münferit hırslara itibar etmeyecek cinstendi. Önce Arap Birliği, sonra Afrika Birliği kurma çabaları hep bu hırsın ürünüydü, ama hep başarısızlıkla sonuçlanmıştı. Emperyalistlere kar-

şı belli başlı “yamukları” yok değildi ama emperyalizmin dünya ölçeğinde adına “yamuk” denilemeyecek baskı ve sömürsünün yanında onun “yamuğu” devde kulak kalırdı.

Tunus'u ve ardından Mısır'ı saran isyan alevleri Libya'ya ulaştığında Kaddafi, ne Bin Ali ne de Mübarek gibi olacağını açıktan ifade etti. Baştan tehditlerde bulundu, tehditle kalmadı ateş açtı. Karşılık aldı. Karşılık verdi. Kaddafi, bir bakıma diğerleri gibi olmadığını göstermişti. Ancak emperyalizm de Kaddafi'ye diğerlerine yaklaştığı gibi yaklaşmayacağını belli etmekten geri durmamıştı. İngiltere başbakanı Cameron, isyancılara silah dağıtılmasını önermiş, Fransa devlet başkanı Sarkozy ise adeta işin uzamasını istemeyen bir edayla bizzat kendilerinin silaha sarılması gerektiğini savunmakta hiç gecikmemişti.

İsyan dalgasını öngörememenin yarattığı telaşla olsa gerek kendi ‘hukuk’ kurallarını bir kenara bırakmaya pekâlâ hevesli Fransa'yı teskin etmeye, işgal ve katliamların gediklilerinden ABD yetişmekte gecikmeyecekti. NATO kararını beklemeyen bir koalisyon yerine Birleşmiş Milletler ve NATO'dan çıkarılan şıpnışı kararlarla işgale kendilerince bir meşruiyet biçme kaygısının yine öncelikle ABD'nin taşınmış olması ilginçtir. Bu kararların dünya halkları nezdinde bir

meşruluk arz etmediğinin bilincinde olmaları gerek. O halde bu işgüzarlık kendi aralarındaki münasebetlere yorulabilir. ABD en başından beri işgale yeşil ışık yakmış ancak tek başına bunu yapmaya çağını, NATO'nun devreye girmesi gerektiğini sıklıkla ifade etmiştir.

Paris'te Kaddafi'ye karşı savaş planları içi toplanan BM Güvenlik Konseyi toplantısına Afrika Birliği ve Arap Birliği temsilcilerinin davet edilmesi asla meşru görülemeyecek bu savaşa bölgedeki sair uşakların görevlerini belirlemek amaçlıdır. Esasen olmasa da ‘Müslüman’ devletlerin desteği “insani yardım” kisveli savaşı ilgili ülke halkları nezdinde bir nebze de olsa meşru kılmayı amaçlamaktadır.

ABD'nin İncirlik'te ne işi var, diye sormayı üstüne vazife göremeyenlerin ise, NATO'nun Libya'da ne işi var diye söylenmeleri kendi ifadeleri ile saçmaktan başka bir şey değildir. Zira bu vesileyle görülmüştür ki, efendiden icazet almadan konuşmak kendini tekzip etmeye davetiye çıkarmıştır. Sadece tekziple kalırsa iyi, işgale en büyük desteği verme vazifesini dahi açıklayan kendisi olmamıştır. Yeni Osmanlılık, Akdeniz açıklarında boy verirken boğulmuştur!

Kuzey Afrika'da, Ortadoğu'da kitlelerin sokaklara dökülmesinin, meydanları doldurmasının, birleşmesinin en önemli

sebebi işsizliğe, yoksulluğa, baskıya artık dayanamamaları olmuştur. Sosyal adaletsizliği yokluk biçiminde yaşayan kitlelerin hiç olmadıkları kadar bir varlıkla, varlıklarını haykırma boğazlarında düğümlenen kaderi artık yutkunamadıklarını gösteriyor. Libya'nın farklı parametreler ihtiva etmesinden kaynaklı farklı bir isyana ev sahipliği yapması anlaşılabilir. Ama Libya'da olan da yoksulların direnişinin dışında değildir. Nasıl ki, Tunus'ta, Mısır'da, Bahreyn'de ve diğer bölge ülkelerindeki despotları şimdiye kadar kendi sistemlerinin bir garantörü olarak besleyen emperyalizm aynı şekilde Kaddafi'yi de beslemiştir. Diğer bölge despotlarının Kaddafi'den geri kalır bir yanı yokken Kaddafi'ye, Libya'ya yönelmenin ve bunun bir savaşla yapmanın nedenleri yabana atılacak cinsten değildir.

Birincisi, bu isyan dalgasını zehirlemektir. Bir gün elbet kendilerini de vuracak bu isyan dalgasına şimdilik dur demeleri gerekiyordu. İkincisi, şimdiye kadar tam kapasite ve kaliteyle üretime dâhil edilmese de Afrika'nın en zengin petrol rezervleri Libya topraklarındadır. Üçüncüsü, bölgede yeniden yapılandırma için verimli imkânları hazırlamaktır.

Ama ezilen halklar, üstelik “kabile” hayatını aşamamış addettikleri Afrika ve Ortadoğu halkları artık eskisi gibi değildir. Kazanımları, devrim tartışmalarından azade, büyüktür. İnternet devrimi olarak küçümşenen kalkışmaları, yarı için daha büyük kalkışmalara kaynak teşkil edecek kadar mühimdir. Emperyalizmin ve onun yerli işbirlikçileri bırakılmı her şeye kadir olmayı, her şeyden haberdar olmayı bile başaramamışlardır. Haberdar olmadıkları bir şey daha vardır. Onu da biz haber edelim: Ezilen dünya halkları daha bir umutla bakıyorlar dünyaya artık...

Ne mi var, bunda! Ertelediğiniz ‘son’a dünden daha yakın olduğunuzu hissetmediğinizi söylemeyin, kimse inanmaz...

“Nasıl yönetileceğine Libya halkı karar verir!”

İstanbul

Tunus'la başlayan Libya ve Suriye'ye kadar yayılan halk hareketlerini bastırmak için NATO askerlerini ve savaş araçlarını yola çıkaran emperyalistler ve onların yerli işbirlikçileri tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de de protestolarla lanetleniyor.

26 Mart 2011 tarihinde NATO ve Füze Kalkını Karşıtı Birlik Galatasaray Lisesi önünde toplanarak Fransız Konsoloslugu önüne yürüdü ve Libya'da halka dönük saldırıların bir an önce son bulmasını, Libya'ya gönderilen NATO askeri güçlerinin geri çekilmesini istedi.

Fransız Konsoloslugu önünde kitle adına basın açıklaması yapan Veysel

Şahin, meclisten geçen tezkerenin Libya halkının üzerine yollanacak işgalci katiller sürüsüne TC askerlerinin de katılmasını içerdiğini söyledi. Emperyalizmin gönüllü tetikçileri olma “şerefine” nail olmaya çalışan TC'nin NATO üssünün bundan böyle savaşın merkezi karargâhı olacağına dikkat çekti. Şahin açıklamasının devamında “Libya halkının nasıl yaşayacağına, nasıl yönetileceğine yine Libya halkı karar verecektir. Libya emekçi halkının özgürlüğü, emperyalizme, işbirlikçi-uşaklarına ve gericiliğe karşı mücadelesi ile mümkün olacaktır” dedi. Birliğin eylemine Partizan, İşçi Cephesi, SODAP, İşçi Kardeşliği Partisi, Köz, UİD-DER ve FHDD de destek verdi.

Bursa

26 Mart Günü Fomara Meydanı'nda KESK, TMMOB, DİSK ve Bursa Tabipler Odası “Diktatörlüklere ve Emperyalist Saldırganlığa Hayır!” imzalı pankartı açarak basın açıklaması eylemi gerçekleştirdi. Kurumlar adına yapılan açıklamada “Kaddafi'nin halkına karşı uyguladığı zulüm politikaları nasıl kabul edilemez ise, Libya'ya yönelik emperyalist saldırılar da aynı şekilde kabul edilemez. Emperyalist ülkelerin ve onların oyuncağı durumundaki BM, bugüne kadar hiçbir ülkeye ‘dışarıdan’ demokrasi ve özgürlük götürmemiştir. Libya'ya da götürmeyecektir” denildi.

